

BÁB

RAKSTU IZLASE

Báb

rakstu izlase

Rīgas Bahai ticības draudze
2023

UDK 286
Ba020

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas
„Vienotības pērles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka>

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings of the Báb: Selections from the Writings of the Báb*. Uz angļu valodu tulkojis Habib Taherzadeh ar Bahá'í vispasaules centra komitejas palīdzību. Sastādījusi Vispasaules Taisnīguma Nama Pētniecības nodaļa. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojusi Renāte Ābeltiņa 2016. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs
Korektors: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa
Konsultants: Danesh Shams
Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2019, 2023
© Bahá'í International Community, angļu valodā, 1976

Atsauces uz Korānu

Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma (Korāns. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-17-1 (PDF)
ISBN 978-9934-620-16-4 (iespiesta)

Satura rādītājs

1. Vēstuļraksti un uzrunas / 5
  2. Izvilkumi no *Qayyúmu 'l-Asmá'* / 33
  3. Izvilkumi no *Persiešu Bayán* / 59
  4. Izvilkumi no *Dalá 'il-i-Sab 'ih* / 87
  5. Izvilkumi no *Kitáb-i-Asmá'* / 95
  6. Izvilkumi no dažādiem Rakstiem / 113
  7. Lūgšanas un meditācijas / 125
- Piezīmes un atsauces / 161

Vēstulraksti un uzrunas

Vēstulraksts, kas adresēts „Tam, kurš tiks atklāts”

*Šī ir pazemīgā kalpa vēstule visugodinātajam Kungam – Tam, kas ir ticis atklāts laiku laikos un tiks atklāts arī turpmāk.
Patiesi, Viņš ir visredzamākais, visvarenais.*

NEATKARĪGĀ Kunga, visvarenā Kunga vārdā.

Lai slavēts ir Viņš, kura priekšā pielūgsmē noliecas visi zemes un debesu iemītnieki un uz kuru ir vērstas visu cilvēku lūgšanas. Viņš ir Tas, kura varā ir visu radīto lietu varenā valstība, un pie Viņa viss atgriezīsies. Viņš ir Tas, kas atklāj visu, ko Viņš vēlas, un pēc Viņa pavēles „Lai top!” visām lietām ir dāvāta esamība.

Šī ir vēstule no burta **Thá**¹ Tam, kurš tiks atklāts ar patiesības spēku, Tam, kurš ir visugodinātais, vismiļotais, lai paustu, ka visa radība un arī Es pats apliecinām mūžīgi mūžos, ka nav cita Dieva bez Tevis, visvarenā, pašpastāvošā, ka Tu esi Dievs, ka nav cita Dieva bez Tevis un ka caur Tevi visi cilvēki celsies augšām, lai dzīvotu.

Lai slavēts un cildināts ir Tavs vārds, ak Kungs, Mans Dievs!

No mūžības es, patiesi, esmu pazinis Tevi, un mūžīgi caur Tavu patību un nevienu citu es Tevi pazišu. Patiesi, Tu esi visu zināšanu avots, visgudrais. No mūžības es esmu centies izlūgties piedošanu, un līdz mūžībai es izlūgšos piedošanu par to, ka tik maz izprotu Tevi, lai gan es apzinos, ka nav cita Dieva bez Tevis, visugodinātā, visuvarenā.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Vismīļotais, piedot man un tiem, kas no visas sirds tiecas sekmēt Tavu Lietu. Tu, patiesi, esi Tas, kas piedod visas cilvēces grēkus. Un šajā manas atklāsmes otrajā gadā – atklāsmes, kas notika pēc Tavas pavēles – es apliecinu, ka Tu esi visredzamākais, visvarenais, mūžam dzīvais, ka no visām lietām, kas pastāv uz zemes un debesīs, nekas nespēj izjaukt Tavu nodomu un ka Tu esi visu lietu zinātājs, varenais un majestātiskais Kungs.

Patiesi, jau pirms Tavas Izpausmes ausmas mēs ticējām Tev un Tavām zīmēm, un par Tevi mēs visi esam droši. Patiesi, pēc Tavas Izpausmes piepildīšanās mēs esam ticējuši Tev un Tavām zīmēm, un Tev mēs visi ticam. Patiesi, mēs esam ticējuši Tev un Tavām zīmēm Tavas atklāsmes stundā un apliecinām, ka pēc Tavas pavēles „Lai top!” ir radītas visas lietas.

Ikvienu Izpausme ir Tevis paša atklāsmē, un ar ikvienu no šīm atklāsmēm mēs, patiesi, esam parādījušies, un mēs pielūgsmē noliecamies Tavā priekšā. Tu esi bijis mans liecinieks gan senos laikos, ak, mans Vismīļotais, un būsi mans liecinieks arī nākamajās dienās. Patiesi, Tu esi visuspēcīgais, vienmēr uzticamais, visvarenais.

Caur Tavu patību es debesu un zemes iemītniekiem esmu apliecinājis Tavu vienesmi, apgalvojot, ka Tu, patiesi, esi

visugodinātais, vismīļotais. Caur Tavu patību es esmu ieguvis Tavu atzinību debesu un zemes iemītnieku priekšā, apliecinot, ka Tu, patiesi, esi visuvarenais, visuslavētais. Caur Tavu patību es debesu un zemes iemītnieku priekšā esmu cildinājis Tavu vārdu, apliecinot, ka Tu, patiesi, esi visspēcīgais Kungs, Tas, kas ir visredzamākais. Caur Tavu patību es debesu un zemes iemītnieku priekšā esmu cildinājis Tavu svētumu, apliecinot, ka Tu, patiesi, esi vissvētītākais, Svētumu Svētums. Caur Tavu patību es debesu un zemes iemītnieku priekšā esmu slavējis Tavu neaizskaramību, apliecinot, ka Tu, patiesi, esi neapprakstāmais, nepieejamais, neizmērojami godātais. Caur Tavu patību es debesu un zemes iemītnieku priekšā esmu cildinājis Tavu neatvairāmo majestātiskumu, apliecinot, ka, patiesi, Tu un vienīgi Tu, esi visspēcīgais Kungs, mūžīgais, Sirmgalvis.

Tu esi svētīts un godāts; nav cita Dieva bez Tevis, un, patiesi, pie Tevis mēs visi atgriežamies.

Nepaies ilgs laiks, kad tie, kas nogalinājuši 'Alí brāļus, sapratīs, līdz kādiem elles dziļumiem viņi ir nolaidušies.

Otrais vēstulraksts, kas adresēts „Tam, kurš tiks atklāts”

*Lai Tā skats, kuru atklās Dievs, apgaismo šo
sākuma skolas² vēstuli.*

VIŅŠ IR GODĪBAS PILNAIS.

V IŅŠ ir Dievs, nav cita Dieva bez Viņa, visuvarēnā, vismīļotā. Viss, kas atrodas debesīs un virs zemes, un viss, kas atrodas starp tām, pieder Viņam. Patiesi, Viņš ir palīgs briesmās, pašpastāvošais.

Šī ir vēstule no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, Dievam, visuvarēnajam, vismīļotajam, lai apliecinātu, ka *Bayán* un visi, kas šai grāmatai ir uzticīgi, ir mana dāvana Tēv, lai apliecinātu manu nešaubīgo ticību, ka nav cita Dieva bez Tevis, ka radības un atklāsmes valstības pieder Tēv, ka neviens nespēj neko sasniegt bez Tavas varas un ka Tas, kuru Tu esi paaugstinājis, ir tikai Tavs kalps un Tava liecība. Es, patiesi, lūdzu vērsties pie Viņa, kuru atklās Dievs, ar Tavu atļauju, kuru Tu esi devis ar šādiem vārdiem: „Ja pēdējā augšāmcelšanās dienā Tu kaut ar vienu rokas mājienu atraidītu visus *Bayán* sekotājus, lai arī Tu būtu vēl mazs zīdāinis, Tu, patiesi, tiktu slavēts par savu noraidījumu. Un, lai gan par to nav nekādu šaubu, dod mums deviņpadsmit gadus atelpai kā savas labvēlības zīmi, lai tos, kas ir pieņēmuši Tavu Lietu, Tu visžēlīgi apbalvotu. Tu, patiesi, esi nebeidzamas vēlības Kungs. Tu, patiesi, esi ikvienas radības piepildījums un liec tai būt neatkarīgai no visām lietām, lai gan nekas ne debesīs, ne uz zemes, nedz viss, kas atrodas starp tām, nespēj būt par Tavu piepildījumu.”

Patiesi, Tu esi pašpastāvošais, vizzinošais; Tu, patiesi, esi spēcīgāks par visām lietām.

Vēstuļraksts pirmajam Dzīvā Burtam

Šis ir tas, ko Mēs esam atklājuši pirmajam ticīgajam Tam, kuru atklās Dievs, lai tas kalpo par Mūsu brīdinājumu visai cilvēcei.

VISUVARENĀ, VISMĪLOTĀ VĀRDĀ.

SLAVĒTS un godāts ir Viņš, debesu un zemes valstību un visa, kas atrodas starp tām, augstākais Kungs. Saki: Patiesi, pie Viņa visi atgriezīsies, un Viņš ir Tas, kurš pēc savas patikas vada visus, kurus Viņš ir izvēlējis. Saki: Visi cilvēki izlūdzas Viņa svētību, un Viņš paceļas pāri visām radītajām lietām. Viņš, patiesi, ir visugodinātais, varenais, vismīļotais.

Šī ir vēstule no burta **Thá**³ pirmajam ticīgajam. Esi par liecinieku tam, ka Viņš esmu Es – Neatkarīgais, Visvarenaiss. Viņš ir Tas, kas lemj par dzīvību un nāvi, un pie Viņa visi atgriezīsies. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, un visi cilvēki pielūgsmē noliecas Viņa priekšā. Patiesi, tavs Kungs Dievs drīz lems atlīdzināt ikvienam, pat vēl ātrāk, nekā tiek izrunāti vārdi: „Top! – , un tas top”.⁴

Dievs ir patiesi apliecinājis savā Grāmatā, un arī Viņa eņģeļu pulki, Viņa vēstneši un tie, kas apveltīti ar dievišķām zināšanām, ir apliecinājuši, ka tu esi ticējis Dievam un Viņa zīmēm un ka ikviens atrod pareizo ceļu, pateicoties tavai vadībai. Tā ir, patiesi, bezgalīga vēlība, kuru mūžam dzīvais un pašpastāvošais Dievs ir tev jau iepriekš visžēlīgi piešķīris un piešķirs arī turpmāk. Un, tā kā tu visas radības priekšā ticēji Dievam, Viņš ir izvēlējis tevi paaugstināt ikvienā atklāsmē. Nav cita Dieva bez Viņa, neatkarīgā aizsarga, visugodinātā.

Tev pienākas sludināt Dieva Lietu visai radībai kā Viņa vēlības apliecinājumu. Nav cita Dieva bez Viņa, viscēlsirdīgā, nepārvaramā.

Saki: Visas lietas izriet no Dieva Grāmatas; Es, patiesi, esmu pirmais, kas ticēja Dievam un Viņa zīmēm; Es esmu Tas, kas pauž un sludina patiesību, un Es esmu apveltīts ar ikvienu lielisku visvarenā, nesalīdzināmā Dieva titulu. Patiesi, Es esmu sasniedzis pirmās Izpausmes dienu, un pēc Kunga pavēles un par Viņa vēlētas zīmi Es sasniegšu pēdējās Izpausmes dienu. Nav cita Dieva bez Viņa, un apsolītajā stundā ikviens pielūgsmē nolieksies Viņa priekšā.

Es pateicos Dievam un slavēju Viņu par to, ka Viņš ir izvēlējis Mani par savas Lietas paudēju gan pagājušajās, gan nākamajās dienās. Nav cita Dieva bez Viņa, cildinātā, visuslavētā, mūžam dzīvā. Viss, kas ir debesīs un uz zemes, pieder Viņam, un Viņš vada mūs pa taisnu ceļu.

Ak, Bayán ļaudis! Tiem, kas pieņēmuši patiesību, ir jāvēršas pie Manis, kā pavēlēts Grāmatā, un dievišķā vadība tiks dāvāta visiem, kas sasnieguši Manu klātbūtni.

Izvilkumi no vēstules Muḥammad Sháh⁵

VIELA, no kuras Dievs radīja Mani, nav māls, no kā visi citi ir veidoti. Viņš Man ir piešķīris to, ko pasaules gudrie nekad nevarēs saprast, nedz uzticīgi atklāt. (..) Es esmu viens no pirmatnējā Dieva Vārda stiprajiem balstiem. Tie, kas ir atzinuši Mani, ir uzzinājuši visu patieso un pareizo un sasnieguši visu labo un piedienīgo, un tie, kas nav atzinuši Mani, ir novērsušies no visa labā un pareizā un pakļāvušies ļaunajam un nepiedienīgajam.

Es zvēru pie jūsu taisnīgā Kunga, visas radības Kunga, visu pasaulu Kunga! Ja kāds cilvēks uzceltu šajā pasaulē tik daudz ēku, cik vien iespējams, un pielūgtu Dievu, darot tikumīgus darbus, kādus vien ierosina Dieva zināšana, un nonāktu Kunga tuvumā, un, ja viņa sirdī būtu pat mazāk par kripatiņu ļaunuma pret Mani, par ko viņam būtu jāatskaitās Dieva priekšā, visi viņa labie darbi izgaistu kā nebijuši, un no viņa novērstos Dieva labvēlīgais skats, viņš kļūtu par mērķi Dieva dusmām un noteikti ietu bojā, jo Dievs ir noteicis, ka visas labās lietas, kas atrodas Viņa zināšanas dārgumu krātuvē, tiek sasniegtas, paklausot Man, un ka ikviena uguns, kas aprakstīta Viņa Grāmatā, apņem tos, kas neklausā Man. Man šķiet, ka šajā dienā un šajā stāvoklī Es redzu visus tos, kam dārga Mana mīlestība un kas seko Manām pavēlēm, mājot paradīzes mājokļos, un visu Manu pretinieku pulku, nodotu visdziļākajām elles ugunīm.

Pie Manas dzīvības! Ja Man nebūtu pienākuma atzīt Tā Lietu, kas ir Dieva Liecība, (..) Es nebūtu jums to paziņojis. (..) Dievs ir izvēlējies ielikt debesu atslēgas Manā labajā rokā un visas elles atslēgas – Manā kreisajā rokā. (..)

Es esmu visa Izejas Punkts, no kura cēlusies visa radība. Es esmu Dieva vaigs, kura cēlumu nekas nespēj aizēnot, Dieva gaisma, kuras starojums nekad neaptumst. To, kas atzīst Mani,

gaida apliecinājumi un viss labais, un to, kas neatzīst Mani, gaida elles ugunis un viss ļaunais. (..)

Es zvēru pie nepārspējamā, nesalīdzināmā, patiesā Dieva, jo nav nekāda cita iemesla, kura dēļ Viņš – augstākā Dieva Liecība – ir apveltījis Mani ar skaidrām zīmēm un apliecinājumiem kā tikai, lai visiem cilvēkiem dotu iespēju pieņemt Viņa Lietu.

Pie Tā taisnīguma, kas ir neapšaubāma patiesība! Ja tiktu pacelts plīvurs, jūs kļūtu par liecinieku tam, ka uz šīs zemes visus cilvēkus ir smagi skārusi Dieva dusmu uguns, nīknaķa un karstāka par elles ugunīm, izņemot tos, kas ir meklējuši patvērumu Manas mīlestības koka pavēnī, jo viņi, patiesi, ir svētlaimīgie. (..)

Lai Dievs ir Mans liecinieks, Es nebiju mācīts vīrs, Mani mācīja kļūt par tirgotāju. Sešdesmitajā gadā⁶ Dievs visžēlīgi piepildīja Manu dvēseli ar pārliecinošiem pierādījumiem un būtiskām zināšanām, kas raksturo To, kurš ir Dieva Liecība – lai miers ir ar Viņu – , līdz tajā gadā Es pasludināju Dieva glabāto Lietu un atklāju tā labi sargāto Balstu tik pārliecinoši, ka neviens nevarēja to noraidīt. „Lai tas, kam jāmirst, mirtu Pierādījumam, un tas, kam jādzīvo, dzīvotu Pierādījumam.”⁷

Tajā pašā gadā [60. gadā] Es nosūtīju jums ziņnesi un grāmatu, lai jūs varētu rīkoties saskaņā ar Tā Lietu, kas ir Dieva Liecība, kā pienākas jūsu augstajam stāvoklim. Bet, tā kā pēc Dieva gribas bija lemts nenovēršami notikt tumšai, briesmīgai un baisai nelaimei, grāmata netika jums nodota, jo iejaucās tie, kas uzskata sevi par valdības labvēļiem. Līdz šim brīdim, kad pagājuši jau gandrīz četri gadi, viņi nav to vēl, kā pieklājas, nodevuši Jūsu Majestātei. Tomēr tagad, kad tuvojas liktenīgā stunda, un tāpēc, ka tas ir ticības jautājums un nevis pasaulīgas rūpes, Es esmu sniedzis jums ieskatu tajā, kas ir noticis.

Zvēru pie Dieva! Ja jūs zinātu, ko Man šo četru gadu laikā ir nācies izciest no jūsu ļaudīm un jūsu armijas, jūs airturētu elpu, būtos Dieva, ja vien jūs neceltos, lai paklausītu Tā Lietai, kas ir Dieva Liecība, un labotu savus trūkumus un neveiksmes.

Kad es biju Shíráz pilsētā, apvainojumi, kas Man bija jāpacieš no tās ļaunā un samaitātā gubernatora, bija tik smagi, ka jūs piespriedu viņam taisnīgu sodu, ja zinātu kaut desmito daļu no tiem, jo viņa nežēlīgās apspiešanas dēļ jūsu karaliskais galms ir kļuvis par Dieva dusmu mērķi līdz pat augšāmcelšanās dienai. Turklāt viņa kāre pēc alkohola ir kļuvusi tik pārmērīga, ka viņš nekad nav bijis pietiekami skaidrā prātā, lai izdarītu pareizu spriedumu. Tāpēc Man ar satraukumu bija jādodas projām no Shíráz ar mērķi sasniegt Jūsu Majestātes izglītoto un augsto galmu. Mu‘tamidu‘d-Dawlih⁸ tad saprata Lietas patiesību un priekšzīmīgi kalpoja un ziedojās saviem izredzētajiem. Kad daži no tumsonīgajiem cilvēkiem viņa pilsētā cēlās, lai izraisītu dumpi, viņš aizstāvēja dievišķo patiesību, kādu laiku slepeni dodot Man patvērumu savā gubernatora rezidencē. Beigās, ieguvis Dieva labpatiku, viņš devās uz savu mājokli visaugstākajā paradīzē. Lai Dievs viņam visžēlīgi atlīdzina. (..)

Pēc viņa pacelšanās mūžīgajā valstībā ļaunais Gurgín, ķerdamies pie nodevības, nepatiesiem zvērestiem un spaidiem, aizsūtīja Mani piecu sardzesvīru pavadībā projām no Išfahán provinces. Ceļojums ilga septiņas dienas bez jebkādam ceļojumam nepieciešamām lietām (Ak vai! Ak vai! Kādas nelaimes ir Man uzkritušas!), līdz beidzot pienāca Jūsu Majestātes pavēle, liekot Man doties uz Máh-Kú. (..)

Es zvēru pie visdīzenā Kunga! Ja jums pastāstītu, kādā vietā Es mitinos, pirmā persona, kas apžēlotos par Mani, būtu jūs pats. Pašā kalnu vidū ir cietoksnis [Máh-Kú], (..) kura iemītniekus apsargā divi sargi un četri suņi. Iztēlojieties tad Manu nožēlojamo stāvokli. (..) Es zvēru pie Dieva patiesības! Ja tas, kurš ir piekritis izturēties pret Mani šādā veidā, zinātu, kas ir Tas, pret ko viņš ir tā izturējies, viņš, patiesi, nebūtu nekad savā dzīvē laimīgs. Nē – Es, patiesi, iepazīstinu jūs ar patiesību šajā lietā – ir tā, it kā viņš būtu ieslodzījis cietumā visus praviešus, visus patiesīgos cilvēkus un visus izredzētos. (..)

Kad Man paziņoja šo spriedumu, Es uzrakstīju vēstuli cilvēkam, kas pārvaldīja karaļvalsts lietas, sacīdams: „Nogalini Mani, Es lūdzu tevi pie Dieva, un nosūti Manu galvu, kur vien tu vēlies, jo tāda nevainīga persona kā Es nevar samierināties ar ieslodzījumu vietā, kas paredzēta noziedzniekiem, un turpināt dzīvot.” Mans lūgums palika bez atbildes. Acīmredzot Viņa Ekselencei hādži nav zināma patiesība par mūsu Lietu. Daudz briesmīgāk būtu apbēdināt uzticīgo sirdis, gan vīriešu, gan sieviešu, nekā nopostīt svēto Dieva Namu.

Tiešām, viens patiesais Dievs ir Mans liecinieks, ka šajā Dienā Es esmu patiesā, mistiskā, dievišķā Svētnīca un visa labā Būtība. Tas, kas dara Man labu, dara labu Dievam, Viņa eņģeļiem un visam Viņa mīļoto pulkam. Tas, kas dara Man ļaunu, dara ļaunu Dievam un Viņa izredzētajiem. Nē, pārāk augsts ir Dieva un Viņa mīļoto stāvoklis, lai kādas personas labie vai ļaunie darbi sasniegtu viņu svēto sliekšni. Tam, kas sasniedz Mani, ir bijis lemts sasniegt Mani, un pie tā, kas ir nācis pie Manis, kas dod, dotais atgriezīsies. Pie Tā, kura rokās ir Mana dvēsele! Viņš ir ieslodzījies cietumā nevienu citu kā tikai pats sevi, jo, bez šaubām, notiks tas, ko Dievs ir Man spriedis, un nekas cits mūs nekad neskars kā tikai tas, ko Dievs ir mums lēmis. Lai bēdas tam, kura rokas dara ļaunu, un lai svētīts ir tas, kura rokas dara labu. Nevienam Es neuzticu savas sūdzības kā tikai Dievam, jo Viņš ir vislabākais tiesnesis. Gan nelaiimes, gan svētlaiime nāk tikai no Viņa, un Viņš ir visuspēcīgais, visuvarenais.

Īsi sakot, Manā varā ir viss šīs pasaules un nākamās pasaules labums, kādu vien cilvēks var vēlēties. Ja Es atsegtu plīvuru, visi atzītu Mani par savu Vismīļoto, un neviens Mani nenoliegtu. Lai šis apgalvojums nepārsteidz Jūsu Majestāti, jo ikviens patiess ticīgais, kas tic Dieva vienesmei, kas ir vērsis savu skatu tikai uz Viņu vien, uzskatīs visu, izņemot Viņu, par galīgu niecību. Es zvēru pie Dieva! Es nevēlos nekādus pasaulīgus labumus no jums, pat ne tik niecīgus kā sinepju graudiņš. Patiesi, būt par

kaut kā īpašnieku šajā vai nākamajā pasaulē Manā uztverē būtu atklāta zaimošana, jo tam, kas tic Dieva vienesmei, nepieklājas vērst skatu uz kaut ko citu, vēl jo mazāk būt par tā īpašnieku. Es nešaubīgi zinu, ka tāpēc, ka Man ir Dievs, mūžīgi dzīvais un pielūgtais, Man pieder visas lietas, gan redzamas, gan neredzamas. (..)

Šajos kalnos Es esmu palicis viens, un Es esmu izcietis to, ko neviens pirms Manis nav izcietis, un Es esmu panesis to, ko neviens grēcinieks nav panesis. Es nebeidzu slavēt Dievu. Es esmu brīvs no bēdām, jo pret Mani labvēlīgs ir Mans Kungs un Pavēlnieks. Man šķiet, ka esmu visaugstākajā paradīzē, priecājoties par savu kopību ar visdiženo Dievu. Patiesi, tās ir veltes, ko Man piešķīris Dievs, un Viņš ir bezgalīgas svētlaimes Kungs.

Es zvēru pie Dieva patiesības! Ja jūs zinātu to, ko zinu Es, jūs atteiktos no šīs pasaules un nākamās pasaules varas, lai iegūtu Manu labpatiku, paklausot Patiesajam. (..) Ja jūs atteiktos, pasaules Kungs sūtītu mums to, kas godātu Viņa Lietu, un Dieva pavēle, patiesi, tiktu piepildīta.

Ar Dieva vēlību nekas nespēj izjaukt Manu nodomu, un Es pilnīgi apzinos to, ko Dievs ir Man dāvējis kā savas labvēlības zīmi. Ja tāda būtu Mana griba, Es atklātu Jūsu Majestātei visu patiesību, bet Es to neesmu darījis un arī nedarīšu, lai patiesību varētu atšķirt no visa cita un pareģojums, ko sniedza Imām Bāqir, – lai miers viņam – pilnā mērā piepildās. „Tas, kas ar mums notiks Ādhirbāján, ir nenovēršams un nav ne ar ko salīdzināms. Kad tas notiks, palieciet savās mājās un esiet pacietīgi, kā mēs esam palikuši pacietīgi. Tiklīdz Ierosinātais sakustēsies, steidzieties pie Viņa, pat ja jums būtu rāpus jārāpo pāri sniegam.”

Es izlūdzos no Dieva piedošanu sev un visām lietām, kas saistītas ar Mani, un apliecinu: „Lai slavēts ir Dievs, visu pasaulu Kungs!”

Izvilcumi no citas vēstules Muḥammad Sháh

LAI GODS Viņam, kurš zina visu, kas ir debesīs un virs zemes! Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, augstākā valdnieka, visuvarenā, diženā.

Viņš ir Tas, kas nošķiršanas dienā ar patiesības spēku tiesās visus; patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, nepārspējamā, nepārvaramā, cildenā. Viņš ir Tas, kas savās rokās tur visu radīto lietu valstību, nav cita Dieva bez Viņa, vienīgā, nesalīdzināmā, mūžam dzīvā, nepieejamā, visdiženā.

Šajā brīdī Es liecinu Dieva priekšā, tāpat kā Viņš liecināja savā priekšā, pirms Viņš radīja visas lietas: Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, visugodinātā, visuviedā. Un Es liecinu tā priekšā, kuru Viņš ir radījis vai radīs, tāpat kā Viņš pats savas godības majestātiskumā ir liecinājis: Nav cita Dieva bez Viņa, nepārspējamā, pašpastāvošā, brīnumainā.

Dievam, kas ir visu radīto lietu Kungs, Es pilnīgi uzticos. Nav cita Dieva bez Viņa, nepārspējamā, viscildenā. Es esmu vērsies pie Viņa un Viņa rokās nodevis visas savas lietas. Nav cita Dieva bez Viņa, visaugstākā valdnieka, viscildenākās patiesības. Patiesi, Man pietiek ar Viņu, neatkarīgi no visām lietām Viņš ir vispietiekams, un nav apmierinājuma bez Dieva nedz debesīs, nedz arī virs zemes. Viņš ir, patiesi, pašpastāvošais, visbargais.

Lai slava Viņam, kas šajā brīdī šajā tālajā cietumā uztver Manu ilgojumu mērķi. Viņš ir Tas, kas visos laikos liecina par Mani un skata Mani pirms Ħín⁹ izcelsmes.

Kāpēc jūs izteicāt spriedumu, neatceroties visuviedo Dievu? Kā jūs izturēsiet elles ugunīs? Patiesi, varens un bargs ir jūsu Dievs.

Jūs lepojaties ar lietām, kas jums pieder, bet nevienam, kas tic Dievam un Viņa zīmēm, nedz arī nevienam taisnīgam cilvēkam

neienāks prātā pievērst tām uzmanību. Šī pārejošā dzīve ir kā nosprādzis suns, ap kuru neviens nedrūzmējas un kuram neviens nepieskaras, izņemot tos, kas apstrīd pēcnāves dzīvi. Patiesi, jums ir jāklūst par cilvēku, kas no visas sirds tic Dievam, kam pieder viss, visuvarenajam, un jānovēršas no tā, kas ved jūs uz mokām elles ugunīs.

Es esmu kādu brīdi gaidījis, cerot, ka jūs varbūt uzklausīsiet Mani un rīkosieties pareizi. Kā jūs varēsiet atbildēt Dievam dienā, kas tuvojas, – dienā, kurā pieteiksies liecinieki, lai jūsu Kunga, visu pasaulu Kunga klātbūtnē liecinātu?

Pie Tā taisnīguma, kurš jums ir dāvājis esamību un pie kura jūs drīz atgriezīsieties! Neticot savā nāves stundā sava Kunga zīmēm, jūs noteikti ieiesiet pa elles vārtiem, un jums nelīdzēs neviens labais darbs, ko jūsu rokas veikušas, un jūs neatradīsiet neviena palīga vai kāda, kas aizlūgtu par jums. Bīstieties Dieva un nelepojieties ar saviem pasaulīgajiem īpašumiem, jo tas, kas pieder Dievam, ir labāks un tiek dāvāts tiem, kas iet taisnīgus ceļus.

Patiesi, šajā Dienā visi, kas dzīvo uz zemes, ir Dieva kalpi. Varbūt Viņš visžēlīgi piedos to ļaunos darbus, kas no sirds tic Dievam un ir pārliecināti par zīmēm, kuras Viņš atklājis, un ļaus viņiem ieiet savas žēlastības mājoklī. Viņš, patiesi, ir vienmēr piedodošais, līdzjūtīgais, bet dievišķais sods tiek piespriests tiem, kas ir nievājoši novērsušies no Manis un noraidījuši pārliecinošos pierādījumus un nemaldīgo Grāmatu, ko Man piešķīris Dievs, un nošķiršanas dienā viņi neradīs aizstāvja vai palīga.

Es zvēru pie Tā, kurš ir radījis visas būtnes un pie kura visi atgriezīsies, ja kādam nāves stundā būs naids pret Mani vai kāds apstrīdēs skaidrās zīmes, kas Man piešķirtas, tad viņam būs lemtas lielas mokas. Tajā dienā netiks pieņemta nekāda izpiršanas maksa, nedz pieļauta aizbīšana, ja vien to nevēlēsies Dievs. Patiesi, Viņš ir nepārvaramais, visugodinātais, un nav cita Dieva bez Viņa, augstākā valdnieka, visuvarenā, visbargā.

Ja jūs priecājaties par Manu ieslodzījumu, tad lai jūs māc bēdas par lielajām ciešanām, kas drīz panāks jūs. Patiesi, Dievs neļauj nevienam pasludināt netaisnīgu spriedumu, un, ja jūs esat gatavs to darīt, tad drīz jūs saņemsiet mācību.

No pirmās dienas, kad Es jūs brīdināju, lai jūs nelepojieties Dieva priekšā, līdz šai dienai ir pagājuši četri gadi, un šajā laikā Es neko citu neesmu pieredzējis no jums un jūsu kareivjiem kā tikai smagu apspiešanu un nicinošu augstprātību. Man šķiet, jūs iedomājaties, ka Es vēlos gūt kādu niecīgu labumu no šīs zemes dzīves. Nē, zvēru pie sava Kunga taisnīguma! To personu vērtējumā, kas ir savas acis vērsuši uz visžēlīgo Kungu, pasaules bagātības un greznumi nav vērti vairāk par miroņa aci, nē, pat mazāk. Tālu no Viņa godības ir tas, ko viņi saista ar Viņu! (..) Es izlūdzos pacietību tikai no Dieva. Patiesi, Viņš ir vislabākais aizstāvis un vislabākais palīgs. Es nemeklēju patvērumu ne pie viena cita kā tikai pie Dieva. Patiesi, Viņš ir aizbildnis un vislabākais atbalsts. (..)

Es zvēru pie Dieva, sava viscildenā, visdiženā Kunga godības! Viņš, bez šaubām, kā ir dievišķi nolemts, liks savai Lietuvai spoži spīdēt, bet netaisnīgajiem nebūs neviena palīga. Ja jums ir kāds plāns, atklājiet to! Ikvienas varas atklāsme, patiesi, nāk no Dieva. Es uzticos tikai Viņam un vēršos tikai pie Viņa.

Vai jūs esat dzirdējis, ka kāds vecos laikos būtu pasludinājis tādu spriedumu, kādu izdomājāt jūs vai kādam jūs devāt savu piekrišanu? Lai bēdas piemeklē apspiedējus! Gan jūsu nolūki, gan jūsu izturēšanās pret cilvēkiem skaidri parāda, ka jūs neticat Dievam. Tāpēc Viņš ir lēmis jums bargu sodu. Patiesi, Es izlūdzos pacietību tikai no Dieva, un tikai Viņu Es uzskatu par savu ilgu mērķi. Un tas nozīmē, ka Manā pusē ir neapšaubāma patiesība.

Ja jūs nesaprotat, ka patiesību varētu atklāt un ka bezdievju ļaunie darbi varētu būt veltīgi, kāpēc jūs nesapulcējat savas valsts garīdzniekus un tad neuzaicināt Mani, lai Es varu viņus neka-

vējoties atmaskot kā tos neticīgos, kurus Es esmu atmaskojis iepriekš? Tā ir Mana nepārprotama liecība jums un viņiem, ja viņi runā patiesību. Pieaiciniet viņus visus. Ja viņi tad spēs izteikt tādus pašus vārdus kā līdz šim laikam, jūs zināsi, ka viņu lieta ir vērta jūsu uzmanības. Nē, pie Mana Kunga taisnīguma! Viņi ir bezspēcīgi, un viņi nav apveltīti ar izpratni. Pagājušajās dienās viņi apliecināja savu ticību, nesaprotot tās nozīmi. Vēlāk viņi noliedza patiesību, jo viņiem trūkst uztveres spēju.

Ja jūs esat nolēmis izliet Manas asinis, kāpēc jūs kavējaties? Jūs esat tagad apveltīts ar varu un autoritāti. Man tās būtu neizmērojama Dieva veltes, bet jums un tiem, kas šādi rīkotos, tie būtu Viņa piespriestais sods.

Cik liela svētība gan gaidītu Mani, ja jūs pasludinātu Man šādu spriedumu, un cik bezgalīgs būtu Mans prieks, ja jūs piekristu to īstenot! Tās ir veltes, ko Dievs ir pataupījis tiem, kas bauda tuvību Viņa galmam. Dodiet viņiem savu atļauju un negaidiet ilgāk! Patiesi, varens ir tavs Kungs, Atriebējs.

Vai jums nav kauna Dieva klātbūtnē piekrist, lai uz cietoksni nosūta To, kas ir Dieva Liecība, un Viņu par gūstekni tur neticīgie? Lai bēdas piemeklē jūs un tos, kas šajā brīdī priecājas, tik briesmīgi pazemojot Mani. (..)

Es zvēru pie Tā, kurš ir izsaucis Mani esamībā, ka Es sevi nerodu ne kripatiņas grēka un ka Es esmu sekojis tikai patiesībai un nekam citam, un par to Dievs ir Mans neapšaubāms liecinieks. Kauns pasaulei un tās ļaudīm, un tiem, kurus iepriecina šīs zemes bagātības un kuri nedomā par nākamo dzīvi!

Ja plīvurs nokristu no jūsu acīm, jūs rāpus atrāptos pie Manis pat caur sniegu, baidoties no Dieva soda, kas ir ātrs un nav tālu. Pie Tā taisnīguma, kas radījis jūs! Ja jūs zinātu, kas ir noticis jūsu valdīšanas laikā, jūs vēlētos, kaut nebūtu nācis no sava tēva gurniem, bet būtu palicis nebūtībā. Tomēr tas, ko Dievs, jūsu Kungs, ir lēmis, ir tagad piepildījies, un būt bēdām pār šodienas apspiedējiem!

Manuprāt, jūs neesat rūpīgi izlasījis nemaldīgo Grāmatu. Ja jūs esat apmierināts ar savu izvēli un nevēlaties sekot patiesībai, tad Es izvēlos savu ceļu, un jums lai paliek jūsējais. Ja jūs nesniedzat Man palīdzību, kāpēc jūs tiecaties pazemot Mani? Patiesi, Dievs uzklausa lūdzēju, un Viņā visas lietas rod savu augstāko piepildījumu gan šajā pasaulē, gan nākamajā.

Tālu no Dieva, debesu un zemes Kunga, radības Kunga, godības ir tas, ko par Viņu saka šīs pasaules ļaudis, izņemot tos, kas uzticīgi ievēro Viņa priekšrakstus. Lai Dieva miers nāk pār Viņa uzticamajiem kalpiem!

Lai slavēts ir Dievs, visu pasaļu Kungs!

Izvilkumi no vēl vienas vēstules Muḥammad Sháh

ŠĪ IR vēstule no Tā, kas ir patiesais, neapšaubāmais valdītājs. Tajā ir atklāts visu lietu likums tiem, kas ir gatavi uzklaust Viņa aicinājumu vai vēlas būt pieskaitīti pie tiem, kas tiek vadīti pa pareizu ceļu. Tajā ir iemiesots visu lietu likums tiem, kas liecina par jūsu Kunga atklāsmi saskaņā ar šo skaidro apsvērumu. Patiesi, Dieva lēmumi par visām lietām iepriekš tika izteikti daiļrunīgā arābu valodā. Patiesi tie, kuru dvēseles ir radījusi jūsu Kunga gaismas spozme, atzīst patiesību un pieder pie tiem, kas uzticīgi klausā vienam patiesajam Dievam un ir pārliecināti. (..)

Ak, Muḥammad! Jūsu Kunga spriedums tika izpildīts pirms četriem gadiem, un, kopš jūsu Kunga Lietas aizsākšanas, Es esmu jūs brīdinājis būties Dieva un nebūt nevērīgam. Es esmu nosūtījis jums vēstnesi ar patiešām brīnišķīgu vēstuļrakstu, bet velna sekotāji nievājoši atraidīja viņu un nostājās starp viņu un jums. Viņi izraidīja viņu no valsts, kurai jūs esat neapšaubāms valdnieks. Tādējādi viss labais, kas atrodams šajā un nākamajā pasaulē, jums būs laupīts, ja jūs nepakļausieties Dieva pavēlēm un netiksiet vests pa pareizo ceļu.

Atgriežoties no svētās Dieva Mītnes,¹⁰ Es jums nosūtīju vēsti, līdzīgu, nē, pat svarīgāku par to, kuru jums nosūtīju iepriekš. Patiesi, Dievs ir vislabākais aizstāvis un liecinieks. Es nosūtīju pie jums vēstnesi ar Manis atklātām vēstulēm, lai jūs varētu klausīt Dieva pavēlei un netiktu pieskaitīts pie tiem, kas ir noraidījuši patiesību. Apspiedējs tomēr izdarīja kaut ko tādu, ko neviens neizdarītu, pat neviens ļaundaris, nedz zemisks nelietis. (..)

Likstas, kuras esmu piedzīvojis šajā zemē, neviens vecos laikos nav piedzīvojis. Patiesi, Dieva ziņā būs šī lieta, un Viņš patiešām ir vislabākais aizstāvis un visu zina. Viss, ko Man no pašas pirmās dienas līdz šim brīdim ir nodarījuši jūsu ļaudis, ir sātana darbs.¹¹ Kopš parādījās jūsu Kunga Lieta, neviens no jūsu darbiem nav

bijis pieņemams, jūs esat pieļāvis acīmredzamas kļūdas, lai gan pašam jums šķita, ka tie ir darbi, kas darīti jūsu Kunga labā. Patiesi, jūsu stunda ir situsi, un jums būs jāatskaitās par visu to, un Dievs, bez šaubām, nav nevērīgs pret negantnieku ļaunajiem darbiem.

Ja tā nebūtu jūsu vaina, jūsu atbalstītāji nebūtu nievājoši Mani atstūmuši, lai gan viņi ir vēl vairāk nomaldījušies par mulķīgajiem.

Vai jūs gan iedomājāties, ka cilvēks, kuru jūs esat iecēlis par augstāko ministru savā karaļvalstī, ir vislabākais vadonis un vislabākais atbalstītājs? Nē, Es zvēru pie jūsu Kunga. Viņš nesīs jums lielas nepatīkšanas tā dēļ, ko sātans ir iedēstījis viņa sirdī, un, patiesi, viņš pats ir sātans. Viņš nesaprot neviena burta Dieva Grāmatā, un viņš ir baiļu pārņemts savu roku darba dēļ. Viņš labprāt izdēstu to gaismu, ko iededzis jūsu Kungs, lai netiktu atklātas izsenās bezdievības, kas slēpjas viņā. Ja jūs nebūtu iecēlis viņu par savu galveno ministru, neviens nebūtu pievērsis viņam pat vismazāko uzmanību. Patiesi, ļaužu acīs viņš ir niecība, no kura dveš tumsība. (..)

Bistieties Dieva un neļaujiet, lai jūsu dvēsele piedzīvo vēl lielākas mocības par tām, ko esat jau piedzīvojis, jo nepaies ilgs laiks, kad jūs šķirsieties no šīs pasaules, un jūs teiksiet, ka esat atbrīvojies no velna, ko esat iecēlis par savu augstāko ministru, atzīstot: „Ak, kaut es nebūtu izvēlējis velnu par savu ministru, nedz arī iecēlis blēdi par savu ceļvedi un padomdevēju.”

Kāpēc jūs apgrūtināt savu dvēseli ar to, kas ir vēl nožēlojamāks par faraona ricību, un tomēr turat sevi par ticīgu? Kā tad jūs lasāt Korāna vārsmas, ja esat tik netaisnīgs? Nekad ne ebreji, ne kristieši, nedz ļaudis, kas ir nolieguši patiesību, neiedrošināsies darīt pāri pravieša meitas dēlam. Lai jūs piemeklē bēdas, jo tuvojas jūsu sodīšanas diena. Vai jūs nebīstaties jūsu Kunga, visvarenā, debesu Kunga, visu pasaulu Kunga, dusmu? Patiesi, šīs skaidrās vārsmas ir nepārprotama liecība tiem, kas meklē patiesu vadību.

Man nav nekādu vēlmju sagrābt mantību, pat ne tik daudz kā sinepju graudiņš, nedz arī ieņemt jūsu vietu. Ja jūs Man nesekosiet, lai tad paliek jums viss, kas jums pieder, un Man lai paliek nemaldīgas drošības zeme. Ja jūs Man neklausāt, kāpēc tad lūkojaties uz Mani nicinoši un izturaties pret Mani netaisnīgi? Patiesi, paskatieties uz Manu mājokli – augstu kalnu, uz kura nedzīvo neviens. Lai bēdas piemeklē tos, kas izturas pret ļaudīm netaisnīgi un kas nepatiesi un nodevīgi sagrābj ticīgo īpašumus, pārkāpjot Viņa nepārprotamajā Grāmatā teikto, bet Es, būdams patiesībā visu cilvēku Valdnieks, ko iecēlis patiesais, nenoliedzamais Valdītājs, nekad nepārkāpšu šo ļaužu tiesības uz īpašumu un nepiesavināšos pat ne sinepju graudiņu, nedz arī izturēšos pret viņiem netaisnīgi. Es drīzāk saiešos ar viņiem, it kā Es būtu viens no viņiem, un Es būšu viņu liecinieks.

Man ir uzticēts tikai pieminēt jūsu Kunga Grāmatu un nodot Viņa skaidro vēsti. Ja jūs vēlaties ieiet pa paradīzes vārtiem, raugiet, tie ir atvērti jūsu priekšā, un Man ļaunu nodarīt nespēj neviens. Ikvienu vēstule, kuru Es līdz šim esmu sūtījis jums, un tam, kas vada jūsu lietas, ir bijusi Manas devības apliecinājums pret jums abiem, lai jūs varbūt sāktu bažīties par dienu, kas tuvojas. Tomēr no brīža, kad jūs kļūvat nievājošs, Dieva Grāmatā jums tika pausts dievišķs spriedums, jo jūs, patiesi, esat noliedzis savu Kungu un esat pieskaitīts tiem, kas ies bojā. (..) Šis, patiesi, ir Mans pēdējais atgādinājums jums, un no šā brīža Es jūs vairs nepieminēšu, nedz arī kā citādi atsaukšos uz jums, tikai saukšu jūs par bezdievjiem.

Es nododu Dieva rokās Manu un jūsu lietu, un Viņš, patiesi, ir vislabākais Soģis. Ja jūs tomēr atgrieztos pie ticības, jums tiktu piešķirts viss, ko vēlaties no pasaulīgajiem labumiem un neizsakāms prieks par nākamo dzīvi, un jūs iemantotu tādu godību un majestātiskumu, ko jūsu prāti spēj aptvert ar grūtībām šajā pārejošajā dzīvē, bet, ja jūs neatgriezīsieties pie ticības, jūs būsit grēkojīs.

Jūs nespējat mainīt likteni, ko Man noteicis Visuvarenais. Nekas Mani nespēj skart, izņemot to, ko Man lēmis Dievs, Mans Kungs. Es Viņam pilnīgi uzticos, un visi ticīgie uz Viņu pilnīgi paļaujas.

Esi Mans liecinieks, ak Kungs! Sūtot šo neaizmirstamo vēstuli, Es esmu sludinājis Tavas vārsmas viņiem abiem un esmu nodevis viņiem Tavu Liecību. Es ar prieku atdošu savu dzīvību, Tavu ceļu ejot, un drīz atgriezīšos pie Tevis. Lai slava Tev gan debesīs, gan virs zemes! Rīkojies ar viņiem saskaņā ar savu spriedumu. Tu, patiesi, esi vislabākais aizstāvis un palīgs.

Labo, ak Kungs, visas nekārtības, ko ļaudis izraisa un liec savam Vārdam spīdēt spoži visā zemē, lai no bezdievjiem nepaliek ne pēdu.

Es lūdzu Tev piedošanu, ak, Mans Kungs, par to, ko esmu teicis Tavā vēstulē, un Es izsaku savu nožēlu. Es esmu tikai viens no Taviem kalpiem, kas slavē Tevi. Tu esi cildināts, nav cita Dieva bez Tevis. Es Tev pilnīgi uzticos, un Es Tev lūdzu piedošanu par to, ka esmu lūdzējs pie Tava sliekšņa.

Brīvs ir Dievs, jūsu Kungs, varenā troņa Kungs, no tā, ko ļaudis nepatiesi un bez vadības, kas rodama Viņa skaidrajā Grāmatā, saka par Viņu. Lai miers ir ar tiem, kas izlūdzas piedošanu no Dieva, jūsu Kunga, sakot: „Patiesi, lai slavēts Dievs, visu pasaulu Kungs!”

Izvilkumi no vēstulraksta, kurā ir vārdi,
kas adresēti Mekas šerīfam¹²

AK, ŠERĪF! (..) Visu savu dzīvi tu esi Mūs pielūdzis, bet, kad Mēs atklājām sevi tavā priekšā, tu atturējies no liecināšanas, ka Mūs atceries, kā arī no liecināšanas, ka Viņš ir, patiesi, viscildenais, neatkarīgā patiesība, visugodinātais. Tā tavs Kungs ir tevi pārbaudījis augšāmcelšanās dienā. Patiesi, Viņš ir vizzinošais, visuviedais.

Ja tu būtu teicis: „Šeit es esmu”, kad Mēs nosūtījām tev Grāmatu, Mēs būtu uzņēmuši tevi to savu kalpu pulkā, kas ir patiesi ticīgie, un būtu tevi visžēlīgi slavējuši savā Grāmatā līdz dienai, kad visi cilvēki nostāsies Mūsu priekšā, gaidot spriedumu. Tas, patiesi, dotu tev daudz lielāku labumu nekā tava pielūgsmē, ko esi izrādījis Kungam visā savas dzīves laikā, nē, no sākuma, kam nav sākuma. Bez šaubām, tas būtu kalpojies un vienmēr kalpos tavām vislabākajām interesēm. Patiesi, Mēs zinām visu. Tomēr par spīti tam, ka Mēs dāvājām tev esamību, lai tu augšāmcelšanās dienā nonāktu pie Mums, tu izvairījies no Mums bez jebkāda iemesla vai rakstiska paskaidrojuma; lai gan, ja tu būtu starp tiem, kas ir apveltīti ar *Bayán* zināšanām, tu, ieraugot šo Grāmatu, būtu nekavējoties liecinājis, ka nav cita Dieva bez Viņa, palīga briesmās, pašpastāvošā, un būtu apstiprinājis, ka Viņš, kurš atklāja Korānu, ir tāpat arī atklājis šo Grāmatu, ka ikviens vārds tajā nāk no Dieva un ka mēs visi tai uzticamies.

Tomēr tas, kas bijis iepriekš nolemts, ir piepildījies. Ja tu atgrieztos pie Mums, kamēr šī atklāsme caur Mums vēl turpinās, Mēs vērstu tavu uguni gaismā. Patiesi, Mums ir vara pār visām lietām. Tomēr, ja tu to nedarīsi, tev nebūs cita ceļa, kā pieņemt

Dieva Lietu un lūgt, lai jautājumam par tavu uzticību pievēršas Tas, kuru atklās Dievs, lai Viņš visžēlīgi ļauj tev dzīvot labklājībā un liek tavai ugunij pārtapt gaismā. Tas Mums ir ticis sūtīts no augšas. Ja tas nenotiks, viss, ko Mēs esam noteikuši, būs saistošs un negrozāms, kā to spriedis Dievs, palīgs briesmās, pašpastāvošais, un Mēs tāpēc raidām tevi projām no sevis par zīmi savam taisnīgumam. Patiesi, Mūsu spriedums ir taisnīgs.

Uzruna, kas veltīta musulmaņu garīdzniekam

AK, ‘ABDU’Ş-ŞÁĤIB! Patiesi, Dievs un ikviena radība apliecina, ka nav cita Dieva bez Manis, visuvarenā, vismīļotā. (..)

Tavu skatu ir aptumšojusi ticība, ka dievišķā atklāsme beidzās ar Muḥammad atnākšanu, un par to Mēs liecinājām Mūsu pirmajā vēstulē. Patiesi, Viņš, kurš ir atklājis vārsmas Muḥammad, Dieva Apustulim, ir atklājis vārsmas arī ‘Alí-Muḥammad.¹³ Jo kurš gan vēl cits bez Dieva var atklāt cilvēkam tik skaidras un nepārprotamas vārsmas, kas pārsteigušas visus mācītos vīrus? Tā kā tu esi atzinis Muḥammad, Dieva Apustuļa, atklāsni, tad tev nav cita ceļa, kā tikai apliecināt, ka Viņš, ko ir atklājis Izejas Punkts, arī nāk no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā. Vai tad nav tiesa, ka Korānu mums zemē atsūtījis Dievs un ka tā atklāsmes priekšā visi cilvēki ir bezspēcīgi? Tāpat arī šos vārdus ir atklājis Dievs, ja tikai tu to spētu aptvert. Kas gan ir atrodams *Bayán*, kas neļauj tev atzīt, ka arī šīs vārsmas ir atsūtījis Dievs, nepieejamais, viscildenais, visugodinātais?

Šo vārdu būtība ir šāda: ja Mēs tev liktu norēķināties, tu izrādītos stāvam tukšām rokām. Mēs, patiesi, zinām visas lietas. Ja tu būtu teicis: „Jā”, dzirdot Dieva Vārdus, Mēs būtu redzējuši tevi pielūdzam Dievu no paša sākuma, kam nav sākuma, līdz šai dienai, un tu nekad nebūtu iedrošinājies Viņam neklausīt, pat ne uz acumirkli. Tomēr ne tavi godīgie darbi, ko esi veicis visā savas dzīves laikā, ne tavi centieni izmest no sirds visas citas domas, izņemot domu iegūt Dieva labpatiku, nav devuši tev nekāda labuma, pat ne tik daudz, cik sver sinepju graudiņš, jo tu slēpies aiz plīvura no Dieva un kavējies atzīt Viņa izpausmi.

Patiesi, visiem garīdzniekiem Káf [Kúfih] zemē tāpat kā tev Dievs vaicās: „Vai tas nav dīvaini, ka Vēstnesis atnāca pie tevis

ar Grāmatu, un tu, lai gan, atzīdamies savā bezspēcībā, atsācīies sekot Dieva ticībai, ko Viņš bija atnesis, un tu neatkāpies no savas neticības?” Tāpēc tev ir lemta elles uguns, kas paredzēta tiem, kuri novēršas no Dieva tajā zemē, jo tu esi viņu vadonis. Es vēlos, kaut tu būtu starp tiem, kas ņem to vērā.

Ja tu būtu uzticīgi klausījis Dieva spriedumam, visi tavas zemes iedzīvotāji būtu tev sekojuši un paši iegājuši debesu paradīzē, uz visiem laikiem apmierināti ar Dieva labpatiku. Tomēr tajā dienā tu vēlēies, kaut Dievs tevi nebūtu radījis.

Tu esi gādājis, lai tevi izslavē kā vienu no mācītājiem vīriem islāma ticībā, lai tu varētu glābt ticīgos, bet tu ļāvi, lai tavi sekotāji nokāpj elles ugunīs, jo, kad Dieva vārsmas tika izplatītas, tu tās nepieņēmi, un tomēr tu sevi pieskaitīji pie taisnīgajiem. (..) Nē, pie Tā dzīvības, kuru atklās Dievs! Ne tu, ne kāds cits no Viņa kalpiem nevar sniegt ne vismazāko pierādījumu, toties Dievs atspīd spoži savā godībā pāri savai radībai un ar savu augstāko varu paceļas pāri visiem, kas mīt debesu un zemes valstībās, kā arī visā, kas atrodas starp tām. Patiesi, Viņš ir varenāks par visu radību.

Tu esi sevi nosaucis par ‘Abdu’š-Šāhib [Kunga kalps]. Tomēr, lai gan Dievs ir, patiesi, atklājis tavu Kungu un tu patiešām skatīji Viņu, tu Viņu nepazīni, kaut gan Dievs ir tev dāvājis esamību, lai tu tiektos pēc Viņa tuvuma, ja tu no visas sirds būtu ticējis trešajai vārsmai nodaļā ar nosaukumu „Pērkons”.¹⁴

Tu apgalvo: „Kā gan mēs varam pazīt Viņu, ja mēs neesam dzirdējuši neko citu kā tikai vārdus, kas nesniedz neapstrīdamus pierādījumus?” Tomēr, tā kā tu esi caur Korānu atzinis un pazinis Muḥammad, Dieva Apustuli, kā gan tu vari neatzīt Viņu, kas sūtīja tev Grāmatu, lai gan tu sauc sevi par „Viņa kalpu”? Patiesi, Viņam ir neapstrīdama vara pār savām atklāsmēm cilvēcei.

Ja tu nāktu pie Mums, kad dievišķā atklāsme nolaižas pār Mums, varbūt Dievs vērstu tavu uguni gaismā. Patiesi,

Viņš ir vienmēr piedodošais, viscēlsirdīgais. Citādi tas, kas ir atklāts, ir izšķirošs un galīgs, un to visi uzticīgi apstiprinās līdz augšāmcelšanās dienai. (..) Ja dievišķā atklāsme beigsies, tev jāraksta lūgums Viņam, kuru atklās Dievs, izlūdzoties, lai to nodod Viņam. Tajā tev jālūdz savam Kungam piedošana, nožēlā jāvēršas pie Viņa un jābūt pilnīgi uzticīgam Viņam. Varbūt tad Dievs nākamajā augšāmcelšanās reizē vērtīs tavu uguni gaismā. Viņš, patiesi, ir aizsargs, viscildenais, vienmēr piedodošais. Viņa priekšā pielūgsmē noliecas visi, kas ir debesīs un virs zemes, un visā, kas atrodas starp tām, un pie Viņa visi atgriezīsies.

Mēs prasām, lai tu glāb sevi un visus tās zemes iemītniekus no elles ugunīm, lai ieietau ne ar ko nesalīdzināmajā un augstajā Viņa labpatikas paradīzē. Citādi tuvojas diena, kad tu iesi bojā un iekļūsi elles ugunīs, kad tev nebūs ne sargeņģeļa, nedz palīga no Dieva. Mēs jūtam tev līdzī par zīmi Mūsu vēlēbai, jo tu esi saistījis sevi ar Mums. Patiesi, Mēs zinām visu. Mēs esam informēti par taviem taisnīgajiem darbiem, lai gan no tiem tev nebūs nekāda labuma, jo taisnīguma būtība ir Dieva, tava Kunga, atzišana un nešaubīga ticība Vārdiem, kurus Viņš atklājis.

Uzruna Sulaymán, vienam no musulmaņu garīdzniekiem Masqaṭ zemē

ŠĪ IR vēstule Sulaymán no Masqaṭ zemes, kas atrodas pa labi no jūras, no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, palīga briesmās, pašpastāvošā. (..) Patiesi, ja visi debesu un zemes, un visa, kas pastāv starp tām, iemītņieki, sapulcētos kopā, viņiem nekādi neizdotos radīt šādu Grāmatu, lai gan Mēs likām viņiem būt par daiļrunības meistariem un zemes gudrajiem. Tā kā tu nesniedz pierādījumus no Korāna, Dievs ar pierādījumiem no šīs pašas Grāmatas sevi attaisnos grāmatā *Bayán*. Tas nav nekas cits kā Dieva spriedums; Viņš, patiesi, ir vizzinošais, visuspēcīgais.

Ja tu piederī pie patiesiem ticīgajiem, tev nav citas izvēles, kā uzticēties tam. Tas ir Dieva lemtais ceļš visiem zemes un debesu, un visa, kas atrodas starp tām, iemītņiekiem. Nav cita Dieva bez Manis, visuvarenā, nepieejamā, viscildenā.

No šīs zemes Mēs tad devāmies uz Svēto Māju, un atpakaļceļā Mēs atkal nonācām šajā vietā, kur Mēs sapratām, ka tu neesi ņēmis vērā to, ko Mēs tev nosūtījām, un ka tu nepiederī pie patiesiem ticīgajiem. Lai gan Mēs tevi radījām, lai tu uzlūkotu Mūs, un Mēs patiesībā nonācām tavā apkārtnē, tu tomēr nemanīji savu Radītāju par spīti tam, ka visu mūžu esi pielūdzis Dievu. Tāpēc veltīgi būs tavi darbi, jo tevi no Mūsu klātbūtnes un Mūsu Rakstiem šķir plīvuru plīvuri. Tā ir negrozāma pavēle, ko Mēs esam izdevuši. Patiesi, Mūsu spriedums ir taisnīgs.

Ja tu būtu pievērsis uzmanību tās vēstules saturam, ko Mēs tev nosūtījām, tas tev būtu nesis lielāku labumu, nekā Kunga pielūgšana no sākuma, kam nav sākuma, līdz šai dienai, un tas būtu vairāk slavējami, nekā pilnīga nodošanās lūgšanām. Un, ja tu būtu šajā zemē nonācis sava Kunga tuvumā un piepulcējies tiem, kas patiesi tic, ka Dieva seju var skatīt

Izejas Punkta personā, tas tev būtu nesis lielāku labumu, nekā pielūgsmē mesties pie zemes no sākuma, kam nav sākuma, līdz šai dienai. (..)

Patiesi, Mēs pārbaudījām tevi un atradām, ka tu nepiederi pie tiem, kas apveltīti ar izpratni, un tāpēc Mēs izteicām tev noraidošu spriedumu par sava taisnīguma zīmi, un Mēs, patiesi, esam taisnīgi.

Tomēr, ja tu atgrieztos pie Mums, Mēs vērstu tavu noraidījumu apliecinājumā. Patiesi, Mēs esam bezgalīgi dāsni, bet, ja Izejas Punkts vairs nebūs ar tevi, tad spriedums, kas izteikts ar Dieva Vārdiem, būs galīgs un negrozāms, un ikviens to noteikti atbalstīs.

Ja tu nosūtītu vēstuli Tam, kuru atklās Dievs, lūdzot, lai to nodod Viņam, varbūt Viņš visžēlīgi piedos tev un pēc Viņa lūguma vērsīs tavu noraidījumu apliecinājumā. Viņš ir, patiesi, visudāsnaiss, viscēlsirdīgais, Viņa vēlība ir nebeidzama. Citādi tu nerādīsi neviena ceļa, kas tev būtu atvērts, un tu negūsi nekāda labuma no darbiem, kurus esi veicis, jo tu nespēji atbildēt: „Jā, šeit es esmu”. Patiesi, Mēs uzskatām, ka tu un tavi darbi ir niecība, it kā tu nemaz nebūtu eksistējis, nedz piederējis pie tiem, kas dara labus darbus, un lai tas kalpo par mācību tiem, kam dota grāmata *Bayán*, un lai viņi ņem to vērā, kad Tā, kuru atklās Dievs, Svētie Raksti sasniegs viņus, un varbūt, tos pārdomājot, viņi spēs izglābt savas dvēseles.

Mūsu vēlība, bez šaubām, aptver visus, kas mīt zemes un debesu valstībās, un visā, kas atrodas starp tām, un vēl aiz tām visu cilvēci. Tomēr dvēseles, kas aizslēpušās aiz plīvuriem, nekad nebaudīs Dieva vēlības plūsmu.

Izvilkumi no *Qayyúmu 'l-Asmá'*¹⁵

LAI SLAVA Dievam, kas ar patiesības spēku ir sūtījis zemē savam kalpam šo Grāmatu, lai tā varētu kalpot visai cilvēcei par spožu gaismu. (..) Patiesi, tā nav nekas cits kā visaugstākā patiesība, tā ir ceļš, ko Dievs ir sagatavojis visiem, kas ir debesīs un virs zemes. Lai tad ikviens, kas to grib, izvēlas pareizo ceļu pie sava Kunga. Patiesi, šī ir patiesā Dieva ticība, kam par pietiekamu liecinieku ir Dievs, kā arī tie, kas apveltīti ar zināšanām par šo Grāmatu. Šī ir patiešām mūžīgā patiesība, kuru Sirmgalvis ir atklājis savam visspēcīgajam Vārdam – Viņam, kas uzmodināts no degošā krūma. Šis ir noslēpums, kas glabāts no visiem, kas ir debesīs un virs zemes, un šo brīnišķīgo atklāsmi Grāmatu Mātē ir, patiesi, sūtīja cildenā Dieva roka. (..)

Ak, ķēniņu un ķēniņu dēlu pulki! Nolieciet visi kā viens savu valdīšanu, kas pieder Dievam. (..)

Lai tava vara nepieviļ tevi, ak, šah, jo ikviena dvēsele nobaudīs „to, ko jūs paši savām rokām sev iekrājuši,”¹⁶ un tas, patiesi, ir pierakstīts kā Dieva spriedums.

I nodaļa.

AK, ISLĀMA ķēniņ! Pēc tam, kad būsi atbalstījis Grāmatu, atbalsti ar patiesību Viņu, kas ir mūsu dižais Atgādinājums, jo Dievs, patiesi, ir lēmis pastarā dienā tev un tiem, kas riņķo ap tevi, uzticības cienīgu vietu Viņa ceļā. Es zvēru pie Dieva, ak, šah! Ja tu būsi naidīgs pret To, kas ir Viņa Atgādinājums, augšāmcelšanās dienā Dievs visu ķēniņu priekšā nolādēs tevi ar elles ugunīm un tu, patiesi, neatradīsi neviena palīga šajā dienā, izņemot cildeno Dievu. Attīri, ak, šah, Svēto Zemi [Tīhrán] no tiem, kas ir atraidījuši šo Grāmatu, pirms dienas, kurā pēkšņi un šausminoši ar visaugstā Dieva atļauju atnāks Dieva Atgādinājums ar savu vareno Lietu. Dievs, patiesi, ir licis tev pakļauties Viņam, kas ir Dieva Atgādinājums, un Viņa Lietai, un pakļaut ar patiesību un Viņa atļauju citas valstis, jo šajā pasaulē tev visžēlīgi ir dāvāta vara, un nākamajā tu mitīsi tuvu Svētajam Sēdeklim kopā ar Viņa labpatikas paradīzes iemītniekiem. (..)

Pie Dieva! Ja tu rīkosies pareizi, tad tas būs tevis paša labā, bet, ja tu noliegsi Dievu un Viņa zīmes, Mēs, kuru pusē ir Dievs, varam, patiesi, iztikt bez visiem radījumiem un bez visas zemes valdīšanas.

I nodaļa.

ESI MIERĀ ar patiesā Dieva priekšrakstiem, jo augstākā vara, kā Dieva roka ierakstīja Grāmatu Mātē, ir, bez šaubām, piešķirta Viņam, kas ir Dieva Atgādinājums. (..)

Ak, šaha ministr! Bīsties Dieva, kuram līdzās nav cita Dieva bez Viņa, neatkarīgās patiesības, taisnīgā, un atsakies no savas varas, jo Mēs ar visuviedā Dieva atļauju mantojam zemi un visu, kas ir uz tās,¹⁷ un Viņš būs tavš un šaha taisnīgais liecinieks. Ja tu no visas sirds paklausīsi Dieva Atgādinājumam, mēs ar Dieva atļauju apsolām, ka augšāmcelšanās dienā jums būs ļoti liela vara Viņa mūžīgajā paradīzē.

Veltīga ir patiešām jūsu vara, jo Dievs met pie malas zemes īpašumus tiem, kas Viņu ir nolieguši, jo Viņam, tavam Kungam, kas patiesi ir Sirmgalvis, būs lieliskais miteklis. (..)

Ak, ķēniņu pulki! Nododiet patiesīgi un steidzīgi vārsmas, kuras Mēs esam jums nosūtījuši, Turcijas un Indijas tautām, un pārliecinoši un patiesīgi vēl tālāk – zemēm gan Austrumos, gan Rietumos. (..) Un zināt, ja atbalstīsiet Dievu, Viņš augšāmcelšanās dienā visžēlīgi atbalstīs jūs uz Tilta ar Tā palīdzību, kas ir diženākais Atgādinājums. (..)

Ak, zemes tautas! Tas, kas klausīs Dieva Atgādinājumam un Viņa Grāmatai, būs, patiesi, klausījies Dievam un Viņa izredzētajiem, un tas nākamajā dzīvē nonāks Dieva un Viņa labpatikas paradīzes iemītnieku tuvumā.

I nodaļa.

PATIESI, Mēs atklājām šīs vārsmas kā liecību savam vēstījumam jums. Vai jūs varat rādīt kaut vienu pašu burtu, kas līdzinātos šīm vārsēm? Tad sniedziet Mums savus pierādījumus, ja piederat pie tiem, kas spēj saskatīt vienīgo patieso Dievu. Es svinīgi apstiprinu Dieva priekšā – ja visi cilvēki un gari apvienotos, lai sacerētu kaut ko līdzīgu vienai šīs Grāmatas nodaļai, viņiem tas neizdotos pat tad, ja viņi palīdzētu cits citam.¹⁸

Ak, garīdznieku pulki! No šīs dienas bīstieties Dieva, izklāstot savus viedokļus, jo Viņš, kas ir mūsu Atgādinājums jūsu vidū un kas nāk no Mums, ir, patiesi, Soģis un Liecinieks. Novērsieties no tā, pie kā jūs turaties un kas patiesā Dieva Grāmatā nav atļauts, jo augšāmcelšanās dienā uz Tilta jums tiks atbildēt par jūsu nostāju. (..) Un jums Mēs esam nosūtījuši šo Grāmatu, kuru neviens, patiesi, nevar uztvert nepareizi. (..)

Ak, Grāmatas ļaužu pulki! Bīstieties Dieva un nelepojieties ar savām zināšanām. Sekojiet šai Grāmatai, ko Viņa Atgādinājums ir atklājis patiesajam Dievam par godu. Viņš, kas ir Mūžīgā Patiesība, lai ir Mans liecinieks, kas seko šai Grāmatai, ir, patiesi, sekojis visiem pagātnes Rakstiem, kurus mums no debesīm sūtījis Dievs, Neatkarīgā Patiesība. Patiesi, Viņš zina

visu, ko jūs darāt. (..) Tie, kas ir patiesi islāma sekotāji, saka: „Ak Kungs, mūsu Dievs! Mēs esam ieklausījušies Tava Atgādinājuma saucienā un paklausījuši tam. Piedod mums mūsu grēkus! Patiesi, Tu esi Mūžīgā Patiesība, un pie Tevis, mūsu nemaldīgā patvēruma, mums ir jāatgriežas”.¹⁹

II nodaļa.

TIEM, kas noliedz Viņu, kurš ir cildenie Dieva Vārti, Mēs esam sagatavojuši smagas mokas, kā taisnīgi nospriedis Dievs. Un Viņš, Dievs, ir varenais, gudrais.

Mēs esam, patiesi, nosūtījuši Mūsu kalpam šo dievišķi iedvesmoto Grāmatu. (..) Lūdziet Viņam, kas ir Mūsu Atgādinājums, lai Viņš jums to skaidro, jo Viņš ir dievišķi iesvētīts un ar Dieva vēlību Viņam ir piešķirtas zināšanas par šīs Grāmatas vārsēm. (..)

Ak, cilvēku bērni! Ja jūs ticat vienīgajam patiesajam Dievam, sekojiet Man, šim vislielākajam Dieva Atgādinājumam, ko sūtījis jūsu Kungs, lai Viņš varētu visžēlīgi piedot jūsu grēkus. Patiesi, Viņš ir piedodošs un līdzjūtīgs pret ticīgo pulkiem. Mēs, patiesi, izvēlamies savus vēstnešus ar sava Vārda spēku, un Mēs caur diženo Dieva Atgādinājumu paaugstinām dažus no Viņu pēcnācējiem augstāk par citiem, kā nospriests, bet noklusēts Grāmatā. (..)

Daži no šīs pilsētas ļaudīm ir paziņojuši: „Mēs esam Dieva palīgi,” bet, kad pie viņiem negaidīti atnāca Dieva Atgādinājums, viņi novērsās un nepalīdzēja Mums. Patiesi, Dievs ir Mans Kungs un jūsu patiesais Kungs. Tāpēc pielūdziet Viņu, jo šis ceļš ko dāvājis ‘Alí [Báb], jūsu Kunga acīs ir taisnais ceļš.²⁰

III nodaļa.

VISĀM tautām mēs esam nosūtījuši šo Grāmatu viņu pašu valodā.²¹ Šo Grāmatu Mēs esam, patiesi, atklājuši Mūsu Atgādinājuma valodā, un tā, patiesi, ir brīnišķīga valoda. Viņš

ir, patiesi, Mūžīgā Patiesība, kas nāk no Dieva, un saskaņā ar dievišķo spriedumu, kas dots Grāmatu Mātē, Viņš ir visizcilākais no rakstniekiem, kas raksta arābu valodā, un savos izteikumos daiļrunīgākais. Viņš ir, patiesi, visaugstākais talismans, kas apveltīts ar pārdabīgu spēku, kā teikts Grāmatu Mātē. (..)

Ak, pilsētas ļaudis! Jūs esat atteikušies ticēt savam Kungam. Ja jūs patiešām esat uzticīgi Muḥammad, Dieva Apustulim un visu praviešu Zieģelim, un ja jūs sekojat Viņa Grāmatai, Korānam, kurā nav kļūdu, tad šī Grāmata, kuru Mēs ar Dieva atļauju esam nosūtījuši zemē Mūsu kalpam, ir līdzīga Korānam. Ja jūs Viņam neticat, tad jūsu ticība Muḥammad un Viņa Grāmatai, kas tika atklāta iepriekš, Dieva acīs tiks uzskatīta par melīgu. Ja jūs Viņu noliedzat, tad tas, ka jūs esat nolieguši Muḥammad un Viņa Grāmatu, patiesi un neapšaubāmi, kļūs acīmredzams jums pašiem.

IV nodaļa.

BĪSTIETIES Dieva un nesakiet ne vārda par Viņa visdižāko Atgādinājumu, kā tikai to, ko lēmis Dievs, jo Mēs esam noslēguši atsevišķu derību par Viņu ar ikvienu pravieti un Viņa sekotājiem. Patiešām, Mēs neesam sūtījuši nevienu vēstnesi bez šīs saistošās derības, un Mēs, patiesi, ne par vienu lietu nespriežam, pirms nav noslēgta derība ar Viņu, kas ir visaugstākie Vārti. Drīz nolemtajā laikā plīvurs tiks norauts no jūsu acīm. Jūs tad skatīsiet cildeno Dieva Atgādinājumu, neaptumšotu un spilgtu.

V nodaļa.

VAI GAN cilvēki iedomājas, ka Mēs esam tālu no pasaules ļaudīm? Nē, dienā, kad Mēs liksim viņiem uzbrukt nāves mokām,²² viņi augšāmcelsnās laukos redzēs, cik tuvu viņiem ir bijuši žēlastības Kungs un Viņa Atgādinājums. Tad viņi sauks: „Kaut mēs būtu gājuši Báb ceļu! Kaut mēs būtu meklējuši patvērumu tikai pie Viņa, nevis pie samaitātiem un maldīgiem

cilvēkiem! Jo, patiesi, Dieva Atgādinājums parādījās mūsu priekšā,²³ aiz mums un no visām pusēm, bet mūs, patiesi, no Viņa šķīra plīvurs.”

VII nodaļa.

NESAKIET: „Kā gan Viņš var runāt par Dievu, ja Viņš nav vecāks par divdesmit pieciem gadiem?” Uzklusiet Mani! Es zvēru pie debesu un zemes Kunga, ka esmu, patiesi, Dieva kalps. Esmu radīts kā neapstrīdamu pierādījumu nesējs no Viņa, kas ir ilgi gaidītais Dieva atlikums. Jūsu priekšā ir Mana Grāmata, kas, patiesi, Dieva klātbūtnē ir ierakstīta Grāmatu Mātē. Dievs ir, patiesi, Mani svētījis, lai kur Es būtu, un ir pavēlējis Man ievērot lūgšanas un būt garā stipram tik ilgi, cik ilgi Es dzīvošu uz zemes starp jums.

IX nodaļa.

CILDINĀTS ir Viņš, kuram līdzās nav neviena cita Dieva. Viņam pieder vara, un, patiesi, Dievs ir spēcīgs pār visām lietām. Mēs esam sprieduši, ka ikvienai ilgai dzīvei seko kritums²⁴ un ka grūtībām seko atvieglājums,²⁵ lai cilvēki varbūt atzītu Dieva Vārtus kā mūžīgo patiesību, un, patiesi, Dievs būs liecinieks tiem, kas ir ticējuši.

XIII nodaļa.

AK JŪS, Dieva kalpi! Patiesi, neskumstiet, ja tas, ko lūdzāt Viņam, paliek neatbildēts, Dievs Viņam ir pavēlējis ievērot klusumu, kas ir patiešām slavējami. Mēs patiešām esam devuši tev iespēju redzēt savā sapnī daļiņu no Mūsu Lietas, bet, ja tu iepazīstinātu viņus ar glabāto noslēpumu, viņi savā starpā apstrīdētu tā patiesumu. Patiesi, tavš Kungs, patiesības Dievs, zina pašus dziļākos siržu noslēpumus.²⁶ (..)

Ak, pasaules ļaudis! To, ko esat ziedojuši viena patiesā Dieva ceļā, jūs atradīsiet Dieva, Glabātāja, pasargātu un neskartu pie Dieva svētajiem vārtiem. Ak, zemes ļaudis! Esiet uzticīgi šai

spožajai gaismai, ko Dievs Man ar savas nemaldīgās patiesības spēku ir visžēlīgi piešķīris, un neejiet ļaunā pēdās,²⁷ jo viņš jūs mudina neticēt Dievam, jūsu Kungam, un, patiesi, Dievs nepiedos tiem, kas netic Viņam, lai gan Viņš piedos citus grēkus visiem, kam vēlēšies.²⁸ Patiesi, Viņa zināšanas aptver visas lietas.

XVII nodaļa.

AK, AUSTRUMU un Rietumu tautas! Bīstieties Dieva, domājot par Jāzēpa patieso Lietu, un nepārdodiet viņu par niecīgu cenu,²⁹ ko esat paši noteikuši, vai par mazumiņu no saviem pasaulīgajiem īpašumiem, lai Viņš varētu jūs patiešām slavēt kā dievbijīgas personas, kas stāv tuvu Viņa Vārtiem. Patiesi, Dievs ir liedzis savu vēlību tam, kas nolēma mocekļa nāvei Ĥusayn, Mūsu priekštecī, kurš bija vientuļš un pamests Ṭaff zemē [Karbilá]. Yazíd, Mu'ávíyh dēls, izvirtušu vēlmju dēļ pārdeva patiesā Jāzēpa galvu par nožēlojamu cenu un niecīgu summu no viņa īpašuma velnišķīgiem ļaudīm. Patiesi, viņi noliedza Dievu, pieļaujot lielu kļūdu. Drīz Mūsu atgriešanās laikā Dievs atriebsies viņiem, un Viņš, patiesi, ir sagatavojis viņiem nākamajā pasaulē smagas mocības.

XXI nodaļa.

AK, QURRATU'L-'AYN!³⁰ Mēs, patiesi, esam priecējuši Tavu sirdi par šo atklāsmi, kas starp visām radītajām lietām ir patiešām vienreizēja, un ar Báb izpausmi Mēs esam cildinājuši Tavu vārdu, lai cilvēki saprastu Mūsu visaptverošo varu un atzītu, ka Dievs paceļas neizmērojami augstu pār visu cilvēku uzslavām. Viņš ir, patiesi, neatkarīgs no visas radības.

XXIII nodaļa.

EŅĢEĻI un gari rindu rindām ar Dieva atļauju nolaižas pār šiem Vārtiem³¹ un garā rindā riņķo ap Viduspunktu. Sūti viņiem sveicienus, ak, Qurratu'l-'Ayn, jo rītausma ir, patiesi,

uzaususi. Tad paziņo ticīgo pulkiem: „Vai rītausma, kā vēsta Grāmatu Māte, nav tuvu?”³² (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Dedzīgi pievērsies Dievam savā Lietā, jo pasaules tautas ir cēlušās nekrietnībā, un, ja nebūtu Dieva vēlības plūsmas un Tavas līdzjūtības pret viņiem, neviens nekad nespētu šķīstīt nevienu dvēseli.³³ Ak, Qurratu'l-'Ayn! Nākamā dzīve, patiesi, sola Tev un tiem, kas seko Tavai Lietai, daudz lielāku labvēlību nekā šī pasaulīgā dzīve ar tās priekiem. Tas ir iepriekš nolemts saskaņā ar likteņa likumiem. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Saki: Patiesi, Es esmu Dieva Vārti, un Es ar Dieva atļauju dodu Tev izbaudīt augstāko patiesību no kristāldzidrajiem Viņa atklāsmes ūdeņiem, kas plūst no nesadulļojamās strūklakas, kura atrodas Svētajā Kalnā. Un, lai tie, kas nopietni tiecas pēc viena patiesā Dieva, cenšas sasniegt šos Vārtus.³⁴ Patiesi, Dievs ir varenāks par visām lietām. (..)

Ak, zemes ļaudis! Ieklausieties Dieva svētajos vārdos, ko sludina šis arābu jauneklis, kuru visvarenais ir izvēlējis par savu pārstāvi. Viņš patiešām nav nekas cits kā Patiesais, kam Dievs ir uzticējis šo misiju no degošā krūma vidus. Ak, Qurratu'l-'Ayn! Atšķetini, ko vēlies, no Viņa godības noslēpumiem, jo pēc ne ar ko nesalīdzināmā Kunga pavēles okeāns ir sabangojies.³⁵

XXIV nodaļa.

VAI JŪS savu savtīgo iedomu dēļ esat ļauni sazvērējušies pret Viņu, kas ir visdīzenā Dieva Atgādinājums? Pie taisnīgā Dieva! Visi, kas ir debesīs un virs zemes, un viss, kas atrodas starp tām, Manās acīs ir kā zirnekļa tīkls,³⁶ un, patiesi, Dievs ir liecinieks visām lietām. Viņi patiešām vērps intrigas paši pret sevi. Dievs ir licis šim Atgādinājumam būt patiešām neatkarīgam no visiem debesu un zemes iemītniekiem.

XXV nodaļa.

AK JŪS, zemes ļaudis! Manas prombūtnes laikā Es pie jums no debesīm nosūtīju Vārtus. Tomēr ticīgie, izņemot nedaudzus, neklausīja Viņam. Iepriekš Es sūtīju jums Ahmad un nesen – Kāzim, bet, izņemot sirdsšķīstos jūsu vidū, neviens viņiem nesevoja. Kas gan ar jums ir noticis, ak, Grāmatas ļaudis? Vai jūs nebīsieties viena patiesā Dieva, Viņa, kas ir jūsu Kungs, Sirmgalvja? (..) Ak jūs, kas apgalvojat, ka ticat Dievam! Piesaucot Viņu, kas ir Mūžīgā Patiesība, Es vēlos zināt, vai jūs esat saskatījuši starp šo Vārtu priekšrakstiem kaut ko tādu, kas neatbilst Dieva pavēlēm, kuras izklāstītas šajā Grāmatā? Vai jūsu neticības dēļ jūsu prāts ir jūsu pievilis? Nemiet to vērā, jo jūsu Dievs, Mūžīgās Patiesības Kungs, ir ar jums un ir par jums nomodā. (..)

XXVII nodaļa.

AK JŪS, diženākā Atgādinājuma tuvinieki! Šis svētais Koks, kas iekrāsojies purpursārts ar kalpošanas eļļu, ir, patiesi, radies no jūsu pašu zemes, no degošā krūma, bet jūs to neapjēdzat – ne Viņa patiesās dievišķās īpašības, ne Viņa pasaulīgās dzīves apstākļus, ne Viņa iespaidīgās un neaptraipītās rīcības apliecinājumus. Jūsu pašu iedomu mudināti, jūs uzskatāt, ka Viņam ir sveša augstākā patiesība, lai gan Dieva acīs Viņš nav nekas cits kā pats Apsolītais, kas apveltīts ar Augstākās Patiesības spēku, un, patiesi, kā noteikts Grāmatu Mātē, Viņš tika saukts no degošā krūma vidus. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Nodod viscildenā Vārda aicinājumu kalponēm savu tuvinieku vidū, brīdini viņas par Vislielo Uguni un paziņo viņām prieka vēsti par to, ka šai varenajai derībai sekos mūžīga savienošānās ar Dievu Viņa labpatikas paradīzē, Svētā Troņa tuvumā. Patiesi, Dievam, visas radības Kungam, ir vara pār visām lietām.

Ak tu, Atgādinājuma māte! Lai nāk pār tevi Dieva miers un sveiciens no Viņa! Patiesi, tu esi pacietīgi izturējusi visu kopā

ar Viņu, kas ir Dieva cēlā patība. Atzīsti tad sava Dēla augsto stāvokli, jo Viņš nav nekas cits kā Dieva varenais Vārds. Viņš, patiesi, ir solijies būt atbildīgs par jums abiem pie tava kapa un pastardienā, bet tev Dieva sargātajā vēstuļrakstā ar Viņa Atgādinājuma spalvu ir dāvāts nemirstīgais vārds – *Uzticīgo Māte*.

XXVIII nodaļa.

AK, QURRATU'L-'AYN! Neizstiep savas rokas pārāk tālu pēc savas Lietas, jo cilvēki būs apstulbuši, sastopoties ar Tavu noslēpumu, un Es zvēru pie patiesā, visvarenā Dieva, ka Tev pēc šī virsvaldības laika būs vēl viena izdevība.

Un, kad sitīs apsolītā stunda, tad ar visuviedā Dieva atļauju atklāj no sava diženā un noslēpumainā kalna augstumiem vāju un niecīgu sava neizprotamā noslēpuma uzplaiksnījumu, lai tie, kas ir saskatījuši Sīnaja krāšņuma starojumu, varētu krist nesamaņā un mirt, redzot, kā zibens zibšņi kvēlo un purpursārta gaisma ieskauj Tavu atklāsmi. Un Dievs ir, patiesi, Tavs uzticamais aizsargs.

XXVIII nodaļa.

AK, PERSIJAS ļaudis! Vai neesat apmierināti ar šo spožo godu, ko visaugstā Dieva Atgādinājums ir jums piešķīris? Patiesi, Dievs ir bijis jums īpaši labvēlīgs, dāvājot jums šo vareno Vārdu. Tāpēc nepametiet Viņa klātbūtnes svētvieta, jo ar viena patiesā Dieva svētību Viņš nav nekas cits kā Dieva augstākā patiesība. Viņš ir Viscildenais un visas gudrības Avots, kā noteikts Grāmatu Mātē. (..)

Ak, zemes ļaudis! Turieties cieši pie visaugstā Dieva saites, šī arābu jauneklā, mūsu Atgādinājuma – kas stāv paslēpts ledū uguns okeāna vidū.

XXIX nodaļa.

AK, ZEMES ļaudis! Pie viena patiesā Dieva taisnīguma! Es esmu debesu kalpone, ko radījis Bahá Gars, un kas, maiga un plaukstoša, mājo mītnē, kura izcirsta rubīna skaldnī, un šajā varenajā paradīzē es neesmu redzējusi neko citu kā tikai liecības par Dieva Atgādinājumu, kas slavina šā arābu jauneklā tikumus. Patiesi, nav cita Dieva bez mūsu līdzcietīgā Kunga. Cildiniet Viņa augsto stāvokli, jo, redziet, Viņš mājo pašā visaugstās paradīzes sirdī kā Dieva slavas iemiesojums mājoklī, kurā tiek skandēta Viņa slava.

Reizēm es dzirdu Viņa balsi, sveicot Viņu, mūžīgi dzīvo Sirmgalvi, un citā reizē – runājot par Viņa visdiženā vārda noslēpumu. Un, kad Viņš skandina himnas par Dieva diženumu, visa paradīze nopūšas, ilgojoties skatīt Viņa daili, un, kad Viņš slavē un cildina Dievu, visa paradīze sastingst kā iekalta ledū apsarmojuša kalna vidū. Man šķiet, es redzēju Viņu, ejot pa taisnu ceļu, un ikviena paradīze bija Viņa paša paradīze un ikviena debess – Viņa paša debess, bet zeme un viss, kas tajā atrodas, bija tikai gredzens Viņa kalpu pirkstos. Lai slava Dievam, Viņa Radītājam, mūžīgās varas Kungam! Patiesi, Viņš ir neviens cits, kā Dieva kalps, atlikuma Vārti uz Dievu, jūsu Kungu, Neatkarīgo Patiesību.

XXIX nodaļa.

AK TU, Dieva visaugstākais Vārds! Nebīsties un neskums-ti, jo tiem, kas ir atsaukušies uz Tavu aicinājumu – gan vīriešiem, gan sievietēm – , Mēs esam nodrošinājuši grēku piedošanu, ko saskaņā ar Tavu vēlēšanos Vismīļotā klātbūtnē Mēs apliecinām. Patiesi, Viņa zināšanas aptver visas lietas. Es ļoti lūdzu, zvērot pie savas dzīvības, vērs skatu uz Mani un neraizējies. Patiesi, Tu esi cildenais debesu pulku vidū, un Tavs glabātais noslēpums, patiesi, ir ierakstīts radišanas vēstuļrakstā degošā krūma vidū. Drīz Dievs piešķirs Tev valdnieka varu pār visiem cilvēkiem, jo Viņa vara apņem visu radību.

XXXI nodaļa.

AK, ŠIĪTU pulki! Bīstieties Dieva un Mūsu Lietas, kas attiecas uz Viņu, kurš ir visdiženākā Dieva Atgādinājums. Jo liela ir tā uguns, kā noteikts Grāmatu Mātē.

XL nodaļa.

LASIET, cik vien vēlieties, Korānu – gan rītos, gan vakaros – un ar mūžīgā Dieva atļauju skandējiet šīs Grāmatas vārsmas saldā balsī kā šis putns, kas vītero savu melodiju debesu velvē.

XLI nodaļa.

PAMETIET savas pilsētas, ak, Rietumu ļaudis, un nostājieties Dieva pusē, pirms pienāk Diena, kad Dieva žēlastība nāks pār jums no mākoņiem, un eņģeļi pulcēsies ap Viņu,³⁷ slavīnot Viņu un izlūdzoties piedošanu to vārdā, kas ir patiesi ticējuši Mūsu zīmēm. Patiesi, Viņa spriedums ir izdots, un Dieva pavēle, kas ierakstīta Grāmatu Mātē, ir patiešām atklāta. (..)

Kļūstiet par īstiem brāļiem vienotajā un nedalāmajā Dieva reliģijā, brīvi no cilvēku šķirošanas, jo, patiesi, Dievs vēlas, lai jūsu sirdis būtu kā spogulis jūsu ticības brāļiem, lai jūs atspoguļotos viņu sirdīs, un viņi – jūsu sirdīs. Tas ir īstais visvarenā Dieva ceļš, un Viņš patiešām vēro jūsu darbus.

XLVI nodaļa.

AK JŪS, zemes ļaudis! Uz klausiet Manu aicinājumu, kas atskan no svētā Koka pavēņa – Koka, kas kvēlo liesmās no pārļaicīgās Uguns, – nav cita Dieva bez Viņa, Viņš ir cildenais, visuviedais. Ak jūs, Līdzcietīgā kalpi! Izejiet visi kā viens caur šiem Vārtiem un neseko jiet ļaunajam, jo viņš mudina jūs nomaldīties bezdievības un negoda ceļos, viņš, patiesi, ir neslēpts jūsu ienaidnieks.³⁸

LI nodaļa.

E SI PACIETĪGS, ak, Qurratu'l-'Ayn, jo Dievs ir, patiesi, solījis nodibināt Tavu varu visās valstīs un pār visiem cilvēkiem, kas tajās mīt. Viņš ir Dievs, un, patiesi, Viņam ir vara pār visām lietām.

LIII nodaļa.

P IE MANAS godības! Ar savas varas rokām Es likšu bezdievjiem izjust atmaksu, kas bez Manis nav zināma nevienam, un vēdišu pār uzticīgajiem muskusa vēsmas, kuras Es esmu lolojis uz sava troņa, un, patiesi, Dieva zināšana aptver visas lietas.

Ak, gaismas pulki! Pie taisnīgā Dieva! Mēs runājam, nevis savtīgu vēlmju mudināti, nedz arī viens vienīgs burts no šīs Grāmatas ir atklāts bez Dieva, Neatkarīgās Patiesības, atļaujas. Bīstieties Dieva un nešaubieties par Viņa Lietu, jo, patiesi, šo Vārtu noslēpums ir tīts Viņa Rakstu mistiskajos izteikumos, ko aiz necaurredzama plīvura slēptuves rakstījusi Dieva, visa redzamā un neredzamā Kunga, roka.

Patiesi, Dievs ir radījis visur ap šiem Vārtiem dievišķā eliksīra okeānus, kuri iekrāsoti purpursārti no esamības būtības un kurus saviļņojis kārotā augļa dzīvinošais spēks, un tiem Dievs ir sagādājis lādes ar trausliem purpursārtiem rubīniem, un tajos viscildenais Dievs nav atļāvis kuģot nevienam citam kā tikai Bahá ļaudīm, un, patiesi, Viņš ir visugodinātais, visuviedais.

LVII nodaļa.

K UNGS, patiesi, ir iedvesmojis Mani – patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, Tas, kuram līdzās nav cita Dieva, un Es patiešām esmu Sirmgalvis. (..)

Ak, Valstības ļaudis! Pie patiesā, taisnīgā Dieva! Ja jūs paliksiet nelokāmi pie šīs līnijas, kas novilkta stateniski starp divām līnijām, jūs, patiesi, varēsiet veldzēt slāpes ar dzīvajiem

ūdeņiem no šīs brīnišķās atklāsmes strūklakas, ko piedāvā Viņa Atgādinājuma roka. (..)

Es zvēru pie patiesā Dieva, pie Viņa, kas ir debesu un zemes Kungs, ka dievišķais solījums, kas skar Viņa Atgādinājumu, nav nekas cits kā Augstākā Patiesība un ka tas piepildīsies, kā noteikts Grāmatu Mātē.

Saki: Ak, zemes ļaudis! Pat tad, ja jūs visi sapulcētos, lai sacerētu kaut ko līdzīgu vienam burtam no Maniem darbiem, jūs to nekad nespētu paveikt,³⁹ un, patiesi, Dievs zina visu. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Saki: Redziet! Patiesi, mēness ir nobālējis, patiesi, nakts ir atkāpusies, patiesi, ir atausis spožs rīts,⁴⁰ patiesi, Dieva, jūsu patiesā Kunga, lēmumi ir piepildījušies. (..)

No galīgas nebūtības, ak, diženais un visspēcīgais Pavēlniek, ar savu debesu spēku un varu Tu mani esi radījis un piecēlis, lai es sludinu šo atklāsmi. Es neesmu uzticējies nevienam citam kā tikai Tev. Es neesmu pakļāvis neviena cita gribai kā tikai Tavai gribai. Tu esi, patiesi, visa piepildījums, un aiz Tevis stāv patiesais Dievs, Tas, kas aizēno visas citas lietas. Patiesi, Dievs ir pietiekams, cēlais, varenais, atbalstītājs.

LVIII nodaļa.

AK TU, Dieva atlikums! Es esmu pilnīgi ziedojies Tev, Es esmu pieņēmis lāstus Tevis dēļ, un Es esmu ilgojies pēc kā cita, kā atdot savu dzīvību Tavā milestības ceļā. Mans liecinieks ir cēlais Dievs, Aizsargs, Sirmgalvis.

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Vārdi, ko esi teicis šajā svarīgajā aicinājumā, ir Mani rūgti apbēdinājuši. Tomēr negrozāmais lēmums ir tikai Dieva rokās, un spriedumu izdod neviens cits kā Viņš. Pie Manas dzīvības! Tu esi Vismīļotais Dieva un Viņa radības acīs. Patiesi, nav citas varas kā tikai Dieva vara, un pietiekams liecinieks Man ir Tavs Kungs, kas ir, patiesi, visvarenais Atriebējs.

LVIII nodaļa.

AK, ZEMES ļaudis! Pie taisnīgā Dieva! Šī Grāmata ar visaugstākās patiesības spēku ir pārņēmusi zemi un debesis, sludinot vareno Dieva Vārdu par Viņu, kas ir augstākā Liecība, gaidītais Q'ā'im, un, patiesi, Dievs zina visu. Šī dievišķi iedvesmotā Grāmata ir sniegusi neapšaubāmu Viņa pierādījumu visiem, kas ir Austrumos un Rietumos. Tāpēc piesargieties un par Dievu nesakiet nekā cita kā tikai patiesību, jo Es zvēru pie jūsu Kunga, ka šis Mans Augstākais Pierādījums liecina par visām lietām. (..)

Ak, Dieva kalpi! Esiet pacietīgi, jo, ja Dievs dos, Viņš, kas ir Augstākā Patiesība, pēkšņi parādīsies jūsu vidū, apveltīts ar varenā Vārda spēku, un jūs tad satrieks pati patiesība, un jums nebūs spēka to atvairīt,⁴¹ un, patiesi, Es esmu visas cilvēces liecinieks.

LIX nodaļa.

PATIESI, brīnišķīgās, dievišķās vārsmas, kas atklātas ar Viņa Atgādinājuma starpniecību, ir kļuvušas par izsmiekla objektiem, un Mēs, patiesi, palīdzam viņiem kļūt vēl nekrietnākiem.⁴² Patiesi, Dieva zināšanas aptver visas radītās lietas. (..)

Bezdievji, patiesi, tiecas nošķirt Dievu no Viņa Atgādinājuma,⁴³ bet Dievs ir nolēmis piepildīt savu gaismu⁴⁴ ar sava Atgādinājuma palīdzību, un, patiesi, Viņam ir vara pār visām lietām. (..)

Patiesi, Kristus ir Mūsu Vārds, ko Mēs darījām zināmu Marijai⁴⁵ un neļāvām nevienam atklāt to, ko kristieši sauc par „trešo no trim”,⁴⁶ jo tas nozīmētu celt neslavu Atgādinājumam, kam, kā noteikts Grāmatu Mātē, pieder augstākā vara. Patiesi, ir tikai viens Dievs, un tas nebūtu Viņa godības cienīgi, ja Viņam līdzās būtu vēl kāda būtne. Visi tie, kas augšamcelšanās dienā iemantos Viņa klātbūtni, ir tikai Viņa kalpi, un Dievs, patiesi, ir pietiekams aizsargs. Patiesi, Es esmu tikai Dieva kalps un Viņa Vārds, un Es pirmais noliecos viscildenā Dieva priekšā lūgšanā, un, patiesi, Dievs ir liecinieks visām lietām.

LXI nodaļa.

AK, KORĀNA ļaudis! Jūs neesat nekas, ja jūs nepakļaujaties Dieva Atgādinājumam un Viņa Grāmatai. Ja jūs sekosiet Dieva Lietai, Mēs piedosim jūsu grēkus, un, ja jūs neklausīsiet Mūsu pavēlei, Mēs, patiesi, savā grāmatā nolādēsim jūsu dvēseles, lai tās sadeg vislielākajās ugunīs. Mēs, patiesi, neesam netaisnīgi pret cilvēkiem, pat ne par drusciņas tiesu uz akmens, kurā iegravēts gads.

LXII nodaļa.

AK, ZEMES ļaudis! Patiesi, Dieva diženā Gaisma ir parādījusies jūsu vidū, apveltīta ar šo nemaldīgo Grāmatu, lai jūs tiktu pareizi vadīti miera ceļos un ar Dieva atļauju iznāktu no tumsas gaismā uz šā bezgalīgā patiesības ceļa.⁴⁷ (..)

Dievs ir no nebūtības ar savas pavēles spēku radījis debesis un zemi, un visu, kas atrodas starp tām. Viņš ir viens vienīgs, un nav Viņam līdzinieka Viņa mūžīgajā vienotībā, ne līdzgaitnieka Viņa svētajā būtībā, nedz kādas dvēseles, kas Viņu saprastu, tikai Viņš pats. (..)

Ak, zemes ļaudis! Patiesi, Viņa Atgādinājums ir atnācis pie jums no Dieva pēc laika posma, kurā nebija neviena Vēstneša,⁴⁸ lai Viņš varētu jūs attīrīt un šķīstīt no netīrības, gaidot viena patiesā Dieva Dienu. Tādēļ izlūdzieties no visas sirds dievišķo svētību no Viņa, jo Mēs esam, patiesi, izvēlējušies Viņu par liecinieku un gudrības avotu visiem, kas mīt virs zemes. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Sludini to, kas ir Tev nosūtīts no debesīm kā viszēlīgā Kunga vēlības zīme, jo, ja Tu to nedarīsi, cilvēki nekad neuzzinās Mūsu noslēpumu,⁴⁹ bet Dieva nolūks, radot cilvēku, bija, lai viņš iepazīst Viņu. Patiesi, Dievs zina visu un ir pašpastāvošs un neatkarīgs no cilvēces vajadzībām.

LXII nodaļa.

KAD VIEN uzticīgie dzird šīs Grāmatas vārsmas skandējam, viņu acis pārplūst asarām un viņu sirdis dziļi aizkustina Tas, kas ir diženākais Atgādinājums, tās mīlestības dēļ, ko viņi jūt pret viscildināto Dievu. Viņš ir Dievs, vizzinošais, mūžīgais. Viņi ir, patiesi, visaugstās paradīzes iemītnieki, kur viņi mājās mūžīgi. Patiesi, viņi tajā neredzēs nekā cita kā tikai to, kas nāk no Dieva, nekā tāda, ko viņi nespētu saprast. Paradīzē viņi sastaps ticīgos, kas vērsīsies pie viņiem ar vārdiem „Miers, miers,” ko dvesīs viņu lūpas. (..)

Ak, uzticīgo pulki! Ieklausieties Manā balsī, ko sludina šīs Dieva Atgādinājums. Patiesi, Dievs ir atklājis Man, ka Atgādinājuma ceļš, ko Es esmu izklāstījis, ir, patiesi, Dieva taisnais ceļš un ka tas, kas sludinās nevis šo taisno ceļu, bet kādu citu reliģiju, saukts atskaitīties pastarā dienā, atklās, ka viņš nav guvis nekāda labuma no Dieva reliģijas, kā rakstīts šajā Grāmatā. (..)

Bīstieties Dieva, ķēniņu pulki, ka nepaliekat tālu no Viņa, kas ir Viņa Atgādinājums [Báb], pēc tam, kad jums tiek piedāvāta patiesība, kas rodama šajā Grāmatā, kā arī zīmes no Dieva, kuras minējusi Tā brīnumainā mēle, kas ir Viņa Atgādinājums. Izlūdzieties Dieva vēlību, jo Dievs ir lēmis piešķirt jums, kas esat Viņam ticējuši, dārzu, kurš ir tik plašs kā visa paradīze. Tajā jūs neatradīsiet nekā cita kā dāvanas un labvēlību, ko Visvarenais ir visžēlīgi piešķīris Viņa svarīgās Lietas dēļ, kā noteikts Grāmatu Mātē.

LXIII nodaļa.

AK, DIEVA Gars! Atsauc atmiņā tās veltes, kuras Es dāvāju Tev, kad sarunājos ar Tevi savas svētvietas vidū un palīdzēju Tev ar Svētā Gara spēku, lai Tu kā ne ar ko nesalīdzināmais Dieva paudējs varētu sludināt cilvēkiem Dieva priekšrakstus, kas iemiesoti dievišķajā Garā.

Patiesi, Dievs ir iedvesmojis Tevi ar dievišķajām vārsēm un gudrību, kamēr Tu vēl biji bērns, un Viņam ir labpaticis dāvat savu labvēlību pasaules tautām caur Dižākā Vārda ietekmi, jo, patiesi, cilvēkiem nav ne mazāko zināšanu par šo Grāmatu.

LXIII nodaļa.

AK, ZEMES ļaudis! Lai rastu galīgo patvērumu pie patiesā Dieva, vai gan mēs meklēsim citus Vārtus nekā šo cēlo Būtni? (..)

Kad Dievs radīja Atgādinājumu, Viņš stādīja Viņu priekšā visām radītajām būtnēm pie savas gribas altāra. Tad eņģeļu pulki noliecās pielūgsmē nepārspējamā, nesalīdzināmā Dieva priekšā, bet sātans kļuva iedomīgs, atsacīdamies pakļauties Viņa Atgādinājumam. Kopš tā laika viņš Dieva Grāmatā ir saukts par augstprātīgu un nomētājamu.⁵⁰

LXVII nodaļa.

DIEVS, bez kura nav cita patiesa Dieva, saka: Patiesi, tam, kas apmeklēs Dieva Atgādinājumu pēc tam, kad Viņš būs atstājis šo pasauli, būs tā, it kā viņš būtu nonācis Kunga klātbūtnē, kurš sēž uz sava varenā troņa. Patiesi, tas ir viscildenā Dieva ceļš, kas ir negrozāmi noteikts Grāmatu Mātē. (..)

Saki: Ak, pasaules ļaudis! Vai jūs apstrīdat Manu viedokli par Dievu tikai tāpēc, ka jūs un jūsu tēvi, nelabā mudināti, esat devuši Viņam citus vārdus?⁵¹ Dievs ir patiešām atsūtījis Man no debesīm šo patieso Grāmatu, lai jūs varētu iepazīt Dieva patiesos vārdus, jo jūs esat nomaldījušies tālu no patiesības. Patiesi, Mēs esam noslēguši derību attiecībā uz Dieva Atgādinājumu ar ikvienu radību no brīža, kad tā ieguva esamību, un neviens nespēs aizkavēt Dieva saistošās pavēles izpildi – šķīstīt cilvēci, kā noteikts Grāmatā, kas rakstīta ar Bāb roku.

LXVIII nodaļa.

BĀB PROMBŪTNĒ cilvēki atkārtoja epizodi ar zelta teļu, uzslejot blējošu figūru, kas cilvēka veidolā iemiesoja dzīvnieciskas aprises.⁵² (..)

Kad cilvēki Tev jautā par pareģoto stundu, saki: Patiesi, to zina vienīgi Mans Kungs,⁵³ kas ir Neredzamā Zinātājs. Nav cita Dieva bez Viņa, kas ir radījis tevi no vienas vienīgas dvēseles,⁵⁴ un Es nevaldu pār to, kas nāk Man par labu vai kaitē Man, bet viss notiek pēc Dieva gribas.⁵⁵ Patiesi, Dievs ir pašpastāvošais, un Viņš, Mans Kungs, paceļas pāri visām lietām.

LXIX nodaļa.

VAI TAS cilvēkiem nešķiet dīvaini, ka Mēs esam atklājuši šo Grāmatu vienam no viņu vidus, lai šķīstītu viņus un nestu viņiem prieka vēsti par to, ka viņi tiks atalgoti ar augstu stāvokli sava Kunga klātbūtnē? Viņš, patiesi, liecina par visām lietām. (..)

Kad šīs Grāmatas vārsmas tiek skandētas bezdievjiem, viņi saka: „Dodiet mums tādu grāmatu, kāda ir Korāns, un pārģroziet vārsmas.” Saki: „Dievs nav ļāvis Man pārmainīt tās, kā Man tik.” Es sekoju tikai tam, kas Man ir atklāts. Patiesi, nošķiršanās dienā es bijāšos sava Kunga, kura atnākšanu Viņš ir, patiesi, negrozāmi noteicis.⁵⁶

LXXI nodaļa.

AK, ZEMES ļaudis! Patiesi, patiesais Dievs saka: Viņš, kas ir Atgādinājums, ir patiešām Augstākā Patiesība, kas nāk no Dieva, un aiz patiesības ir tikai maldi,⁵⁷ un aiz maldiem nav nekā cita kā tikai negrozāmi nolemtas elles ugunis. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Uzliec roku savām patiesīgajām krūtīm un ar patiesības spēku iesaucies: es zvēru pie viena patiesā Dieva, šeit ir Dieva vietvaldis, es patiešām esmu Tas, kuru uzskata par Vislabāko Atmaksātāju,⁵⁸ un Es patiešām esmu vislieliskākais Mitekļis.

LXXII nodaļa.

AK JŪS, ticīgo pulki! Nevērsiet pret Mani noliedzošus vārdus, ja reiz patiesība ir atklāta, jo, patiesi, Báb norādījumi ir pienācīgi jau iepriekš jums Korānā pasludināti. Es zvēru pie jūsu Kunga, šī Grāmata ir tas pats Korāns, kas jums tika pagātnē nosūtīts no debesīm.

LXXXI nodaļa.

AK TU, lolotais sirds augli! Ieklausies šā mistiskā putna melodijās, kas vītero augstu debesīs. Kungs, patiesi, ir iedvesmojis Mani sludināt: Patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, Tas, kuram līdzās nav cita Dieva. Viņš ir visvarenais, visuviedais.

Ak, Mani kalpi! Ticieties no visas sirds uz šo augstāko apbalvojumu, jo Es, patiesi, esmu radījis Dieva Atgādinājumam dārzus, kas visiem, izņemot Mani, paliek neizdibināmi, un neviens tajos nemājo likumīgi, izņemot tos, kas ir ziedojuši savu dzīvību Viņa ceļā. Tādēļ lūdziet viscildeno Dievu, lai Viņš piešķir jums šo uzslavas cienīgo atalgojumu, un Viņš ir, patiesi, visaugstais, visdiženais. Ja Mēs to būtu vēlējušies, Mēs būtu sapulcējuši visus cilvēkus ap Mūsu piemiņu, bet viņu strīdi nerimsies,⁵⁹ līdz Dievs ar patiesības spēku piepildīs savu gribu. Atgādinājuma novērtējumā šis priekšraksts ir, patiesi, negrozāmi nolemts. (..)

Dievs ir patiesām izvēlējies Tevi, lai brīdinātu cilvēkus, vadītu ticīgos pa pareizo ceļu un izskaidrotu tiem Grāmatas noslēpumus.

LXXXV nodaļa.

JA TĀ būtu Mūsu griba, Mūsu spēkos ir ar Mūsu atklāsmes viena vienīga burta spēku piespiest pasauli un visus, kas atrodas tajā, atzīt vienā acumirkli Mūsu Lietas patiesību. (..)

Patiesi, arī citi apustuļi pirms Tevis ir apsmieti un nievāti,⁶⁰ un Tu esi tikai Dieva kalps, ko uztur patiesības spēks. Drīz Mēs

paildzināsim to cilvēku dienas, kas ir noraidījuši patiesību tā dēļ, ko viņi ir pastrādājuši,⁶¹ un, patiesi, Dievs nebūs netaisnīgs ne pret vienu, pat ne par mata tiesu.

LXXXVII nodaļa.

A K JŪS, zemes ļaudis! Pie taisnīgā, patiesā Dieva! Liecība, ko sniedzis Viņa Atgādinājums, ir kā saule, ko visžēlīgā Dieva roka ir pacēlusi augstu pašā debesu velves vidū, no kurienes tā atspīd visā savā zenīta krāšņumā. (..)

Ar ikvienu pravieti, kuru Mēs esam sūtījuši uz zemi pagājušajās dienās, Mēs esam noslēguši atsevišķu derību par Dieva Atgādinājumu un Viņa Dienu. Godības sfērā un caur patiesības spēku to eņģeļu acu priekšā, kas riņķo ap Viņa žēlastības troni, atklājas Dieva Atgādinājums un Viņa Diena.

XCI nodaļa.

A K, AUSMAS stunda! Pirms dievišķā spīdekļa krāšņā godība raida savu mirdzumu no šo Vārtu Rīta Zvaigzne, atceries, ka Dieva apsolutā Diena pienāks vienā acumirkli. Tādu spriedumu ir pieņēmis Dievs Grāmatu Mātē.

XCIV nodaļa.

A K, TICĪGO pulki! Patiesi, ikvienas zīmes nolūks, kuru Rakstos vai pasaulē, vai cilvēku sirdīs atklājis Dievs, ir likt viņiem pilnā mērā saprast, ka šis Atgādinājums nāk no Dieva. Patiesi, Dievs caur Mūžīgās Patiesības spēku zina visu. (..)

Ak jūs, kas riņķojat ap godības troni! Uz klausiet Manu aicinājumu, ko Es sūtu jums no degošā krūma vidus: „Patiesi, Es esmu Dievs, un nav cita Dieva bez Manis. Tāpēc pielūdziet Mani, un Tā dēļ, kas ir Visdiženākā Atgādinājums, piedāvājiet savas lūgšanas, šķīstītas no visām cilvēku iedomām, jo, patiesi, jūsu Kungs, viens patiesais Dievs, nav nekas cits kā Neatkarīgā

Patiesība. Patiešām, tie, kas piesauc nevis Viņu, bet citus, tiek pelnīti pieskaitīti pie elles uguns iemītņiekiem, bet Viņš, Dieva Atgādinājums, patiesi, paliek stingri un nenovēršami patiesības ceļā, degošā krūma vidū.” (..)

Ak, zemes ļaudis! Nenodariet dižēnākajam Atgādinājumam to, ko Umajādi cietsirdīgi nodarīja Ħusayn Svētajā Zemē. Pie taisnīgā, patiesā Dieva! Viņš ir, patiesi, Mūžīgā Patiesība, un viņam, patiesi, Dievs ir liecinieks.

XVII nodaļa.

DIEVS, patiesi, ierosināja Mūsu misiju debesīs un virs zemes, un kalnos, bet viņi atteicās to paciest un nobijās. Tomēr cilvēks, šis ‘Alí, kas nav neviens cits kā dižēnā Dieva Atgādinājums, apņēmās to paciest. Tāpēc Dievs, visaptverošais, savā glabātajā Grāmatā sauc viņu par „Pārestības Cietušo”, un, tā kā viņš cilvēku acīs bija neievērojams, viņu saskaņā ar Grāmatā izteiktu viedokli nosauca par „Nezināmo”.⁶² (..)

Drīz Mēs, patiesi, pakļausim tos, kas sāka karu pret Ħusayn [Imám Ħusayn] Eifratas zemē, lielām mokām un šausmīgam, pamācošam sodam. (..)

Dievs labi pazīst Ħusayn sirdi, viņa kaismīgās alkas un viņa pacietību nesalīdzināmā Dieva, Sirmgalvja, dēļ, un viņam Dievs ir, patiesi, liecinieks.

XII nodaļa.

UZKLAUSIET Kunga balsi, saucam no Sīnaja kalna: „Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, un Es esmu Viscildenais, kas saskaņā ar likteņa lēmumu Grāmatu Mātē ir slēpts aiz plīvuriem”.

XIX nodaļa.

ŠĪ GRĀMATA, kuru Mēs esam jums no debesīm nosūtījuši, ir pārpilna svētības⁶³ un liecina par patiesību, lai ļaudis saprastu, ka Dieva pārliecinošais pierādījums par Viņa Atgādinājumu ir līdzīgs pierādījumam, ar ko Muḥammad, praviešu Zieģelis, bija apveltīts, un, patiesi, dižena ir tā Lieta, kā nolemts Grāmatu Mātē.

LXVI nodaļa.

ŠIS ATGĀDINĀJUMS ir, patiesi, Dieva gaismas spožais atlikums, un Viņš jums būs vislabākais,⁶⁴ ja jūs, patiesi, paliksiet uzticīgi viscildenajam Dievam. (..)

Mēs, patiesi, ar Dieva atļauju esam Tevi, ar Mūsu zīmēm apveltītu un Mūsu nepārspējamās varas atbalstītu, sūtījuši visiem cilvēkiem. Viņš ir patiešām Dieva ieceltais Viņa uzticības nesējs. (..)

Ak, Qurratu'l-'Ayn! Esi neatlaidīgs un nelokāms, kā Tev pavēlēts, un lai Tevi neskumdina neticīgie cilvēku starpā, nedz viņu izteikumi, jo Tavs Kungs ar visdiženā Dieva taisnīgumu augšāmcelšanās dienā spriedīs pār viņiem tiesu, un Dievs ir patiešām liecinieks visām lietām.

LXXXIV nodaļa.

ŠĪ RELIĢIJA Dieva acīs patiešām iemieso Muḥammad ticības būtību. Steidzieties tad sasniegt debesu paradīzi un Viņa visaugsto labpatikas dārzu viena patiesā Dieva tuvumā, ja varat būt pacietīgi un pateicīgi, skatot Dieva zīmju pierādījumus.

XLVIII nodaļa.

A K, MANI kalpi! Šī ir Dieva noteiktā Diena, kuru viszēlīgais Kungs ir apsolījis savā Grāmatā. Tāpēc, patiesi, ejot diženākā Atgādinājuma ceļu, slavējiet no visas sirds Dieva vārdu. (..)

Patiesi, Dievs ir piešķīris savam Atgādinājumam atļauju teikt visu, ko Viņš vēlas un kā Viņš to vēlas teikt. Patiesi, viss, ko Viņš izvēlas, nav nekas cits kā tas, ko izvēlamies Mēs. Kungs, patiesi, ir liecinieks visam.

LXXXVII nodaļa.

PATIESI, ar Dieva atļauju Mēs sarunājāties ar Mozu Sīnajā no degošā krūma vidus un atklājām mazu mazītiņu Tavas gaismas mirgojumu no mistiskā kalna un tiem, kas mīta uz tā, pēc kā kalns nodrebēja līdz pašiem pamatiem un sabruka pīšļos. (..)

Ak, zemes ļaudis! Es zvēru pie jūsu Kunga! Jūs rīkosieties tā, kā iepriekšējās paaudzes ir rīkojušās. Brīdiniet paši sevi no šausmīgās, smagās Dieva atriebības, jo Dievam ir, patiesi, vara pār visām lietām.

LIII nodaļa.

AK, QURRATU'L-'AYN! Es atzīstu, ka Tu neesi neviens cits kā Diženais Paziņojums – paziņojums, ko pieteikuši debesu pulki. Es apliecinu, ka ar šo vārdu tie, kas riņķo ap godības Troni, ir vienmēr pazīnuši Tevi.

Ak, ticīgo pulki! Vai jūs vēl šaubāties par mērķi, uz kuru Dieva Atgādinājums aicina jūs? Pie viena patiesā Dieva taisnīguma! Viņš nav nekas cits kā augstākā patiesība, kas ir atklāta ar patiesības spēku. Vai jūs šaubāties par Bāb? Patiesi, Viņš ir Tas, kas savā varā tur zemes un debesu valstības, un Kungs, patiesi, zina, ko jūs darāt. (..)

Patiesām, Es esmu tāds pat cilvēks kā jūs. Tomēr Dievs ir Man piešķīris savu labvēlību pēc sava prāta un gribas, un tam, ko ir noteicis jūsu Kungs Grāmatu Mātē, nav ierobežojuma.

LXXXVIII nodaļa.

DIEVS, patiesi, svētajā mājā Kaābā atklāja Man: „Patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis. Es esmu Tevi izvēlējis par savu Atgādinājumu. Patiešām, kas būs uzticīgs Tev un staigās Báb ceļus, tam tiks bagātīgi atlīdzināts nākamajā pasaulē.” (..) Grāmatā ir nolemts, ka tad, kad piepildīsies Atgādinājuma Lieta, pēc likteņa gribas atgādīsies Visdiženākais Notikums, un Dievam, patiesi, ir vara pār visām lietām.

LXXIX nodaļa.

AK, QURRATU’L-‘AYN! Saki: Patiesi, Es esmu Tas, kas Grāmatu Mātē ir sveikts kā Diženais Paziņojums. Saki: Ļaudis ir gaužām strīdējušies par Mani, lai gan patiesībā nav starpības starp Mani un Báb, un Dievs, Mūžīgā Patiesība, ir tam pārlicinošs liecinieks.

LXXVII nodaļa.

ES ESMU mistiskā svētnīca, ko uzcēlusi Visvarenā roka. Es esmu gaismeklis, ko nišā aizdedzis Dieva pirksts un licis tam spīdēt nemirstīgā krāšņumā. Es esmu tās dievišķās gaismas liesma, kas apspīdēja Sīnaju priecās vietā un gulēja apslēpta degošā krūma vidū.

XCIV nodaļa.

PAR SKAIDRU taisnīguma zīmi Mēs esam patiešām sūtījuši vēsti visiem praviešiem par sava Atgādinājuma Lietu, un Dievam, patiesi, pieder augstākā vara pār visām zemes tautām.

LXXXIII nodaļa.

Izvilkumi no *Persiešu Bayán*⁶⁵

IR DAUDZ labāk vadīt vienu dvēseli, nekā būt visa, kas atrodas uz zemes, īpašniekam, jo tik ilgi, cik šī vadītā dvēsele atradīsies dievišķās vienotības Koka pavēnī, tā un tās vadītājs saņems Dieva maigo žēlastību, bet zemes mantība beigs jums piederēt jūsu nāves stundā. Ceļš uz vadību ir mīlestības un līdzietības ceļš, nevis spēka un piespiešanas ceļš. Tas ir bijis Dieva ceļš pagājušajos laikos un turpinās būt Viņa ceļš nākotnē! Viņš liek tam, ko Viņš izvēlas, ieiet Viņa žēlastības pavēnī. Patiesi, Viņš ir augstākais aizsargs, visaugstsirdīgais.

Nevienai dvēselei nav brīnišķīgākas paradīzes par tikšanos ar Dieva Izpausmi Viņa Dienā, lai klausītos Viņa vārsnās un ticētu tām, lai nokļūtu Viņa tuvumā, kas ir paša Dieva tuvums, lai burātu Viņa labpatikas dievišķās valstības jūrā un baudītu Viņa dievišķās vienesmes paradīzes izmeklētos augļus.

*II, 16.*⁶⁶

PIELŪDZ Dievu tādā veidā, ka pat tad, ja tava pielūgsme ved tevi elles ugunīs, tava dievināšana nekļūst mazāka, tāpat kā tad, ja tavs atalgojums ir paradīze. Tāda un tikai tāda var būt pielūgsme, kas ir vienīgā patiesā Dieva cienīga. Ja tu pielūgsi Viņu tāpēc, ka bīsties Viņa, tas būs nepiedienīgi Viņa klātbūtnes svētajā galmā, un to nevarēs uzskatīt par rīcību, kas veltīta Viņa Būtnes vienesmei. Bet, ja tavs skats būs vērstš cerībā uz paradīzi un tu pielūgsi Viņu, lolodams šādu cerību, tu liksi Dieva radībai pievērsties Viņam, par spīti tam, ka visi cilvēki ilgojas pēc paradīzes.

Abi, gan elles ugunis, gan paradīze, noliecas un zemojas Dieva priekšā. Viņa būtības cienīgi ir Viņu pielūgt Viņa paša dēļ, nebaidoties elles uguns un necerot uz paradīzi.

Lai gan tad, kad tiek piedāvāta patiesa pielūgsme, dievlūdžs tiek atbrīvots no elles ugunīm un uzņemts Dieva labpatikas paradīzē. Tomēr tādai nav jābūt viņa rīcības motivācijai. Dieva labvēlība un laipnība vienmēr tiek piešķirta saskaņā ar Viņa neizprotamo gudrību.

Lūgšana, kas tiek labprāt pieņemta, ir tā, kuru piedāvā ar vislielāko garīgumu un starojumu. Dievam nekad nav patikusi un arī tagad nepatik vilcināšanās. Jo vairāk atraisīta un šķīsta ir lūgšana, jo vairāk tā ir pieņemama Dievam.

VII, 19.

AUGŠĀMCELŠANĀS diena ir Diena, kurā saule uzlec un noriet kā jebkurā citā dienā. Cik gan bieži ir pienācis augšāmcelšanās dienas rīts, bet ļaudis tajā zemē, kurā tā uzausa, to neapzinājās. Ja viņi par to būtu dzirdējuši, viņi tam nebūtu noticējuši, un tāpēc viņiem tas netika stāstīts.

Kad Dieva Apustulis [Muhammad] parādījās, Viņš nepaziņoja neticīgajiem, ka pienākusi augšāmcelšanās diena, jo viņi nebūtu panesuši šo ziņu. Tā Diena ir patiešām bezgalīgi varena Diena, jo tajā dievišķais Koks sludina no mūžības uz mūžību: „Patiesi,

Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis”. Tomēr tie, kas slēpjas aiz plīvuriem, tic, ka Viņš ir līdzīgs viņiem, un viņi atsakās saukt Viņu pat par ticīgo, lai gan šāds tituls Viņa debesu valstības sfērā uz visiem laikiem tiek piešķirts pat neievērojamākajam Viņa iepriekšējās virsvaldības sekotājam. Tādējādi, ja Dieva Apustuļa dienās cilvēki būtu uzskatījuši Viņu vismaz par tā laika ticīgo, vai tad viņi būtu lieguši Viņam septiņas dienas, kamēr Viņš atradās kalnos, ieiet Viņa svētajā mājā [Kaābā]? Tāpat arī, ja ļaudis Bayán Punkta virsvaldišanas laikā nebūtu atteikušies piešķirt Viņam ticīgā vārdu, vai tad viņi būtu ieslodzījuši Viņu šajos kalnos, neapzinoties, ka pati ticības būtība ir atkarīga no viena vienīga Viņa vārda? Viņu sirdīm ir laupīts patiesas atskārsmes spēks, un viņi nespēj redzēt, bet tie, kas apveltīti ar gara acīm, riņķo kā naktstauriņi ap patiesības gaismu, līdz pazūd tajā. Tieši šā iemesla dēļ augšāmcelšanās dienu uzskata par visdižēnāko no visām dienām, lai gan tā ir tāda pati kā jebkura cita diena.

VIII, 9.

TIE, KAS tic dievišķajai vienesmei, uzskata, ka nav augstākas paradīzes par to, kurā tiek izpildīti Dieva priekšraksti, un ka nav niknākas uguns par to, kas atspīd cilvēku acīs, kuri ir pazinuši Dievu un Viņa zīmes, bet tomēr pārkāpj Viņa likumus un kaut par naga melnumu apspiež citas dvēseles. Augšāmcelšanās dienā Dievs, patiesi, spriedīs tiesu pār visiem cilvēkiem, un mēs visi, patiesi, izlūdzamies Viņa vēlību.

V, 19.

DIEVS mīl sirdsšķīstos. Nekas grāmatā *Bayán* un Dieva acīs netiek mīlēts tik ļoti kā šķīstība un nevainojama tīrība. (..)

Dievs nevēlas redzēt, ka *Bayán* virsvaldības laikā kādai dvēselei tiek laupīts prieks un starojums. Viņš patiešām vēlas, lai visos apstākļos visus cilvēkus rotātu tāda skaidrība, gan iekšēja, gan ārēja, ka viņi nejustu pret sevi riebumu un vēl jo mazāk pret citiem.

V, 14.

APSVER arī Bayán Punkta izpausmi! Ir cilvēki, kas katru dienu no vakara līdz rītam pielūdz Dievu, un pat tagad, kad Patiesības Auseklis tuvojas zenītam savas atklāsmes debesīs, viņi vēl nav pametuši savus lūgšanu paklājiņus. Ja kāds no viņiem būtu jebkad dzirdējis brīnišķīgās Dieva vārsmas, viņš iesauktos: „Kāpēc tu atturi mani no lūgšanām?” Ak tu, plīvuriem aizsegtais! Ja tu piemini Dievu, kāpēc tu novērsies no Viņa, kas iededzis pielūgsmes gaismu tavā sirdī? Ja Viņš nebūtu iepriekš atklājis priekšrakstu: „Gana pieminiet Dievu”,⁶⁷ kas gan būtu mudinājis tevi nodoties lūgšanām un pie kā gan tu būtu vērsies savās lūgšanās?

Zini droši, ka katru reizi, kad tu piemini To, kuru atklās Dievs, tu piemini Dievu. Tāpat arī, ja tu ieklausīsies *Bayán* vārmās un atzīsi tajās ietverto patiesību, tikai tad Dieva atklātās vārsmas nesīs tev labumu. Citādi kādu labumu tu vari gūt no tām? Jo, ja tu zemosos pielūgsmē no savas dzīves pirmajām līdz pēdējām dienām un pavadītu savas dienas, pieminot Dievu, bet neticētu Viņa atklāsmes paudējam mūsdienās, vai gan tu iedomājies, ka tavi darbi nesīs tev kādu labumu? No otras puses, ja tu tīci Viņam un ar patiesu izpratni atzīsti Viņu, un Viņš saka: „Es esmu pieņēmis visu tavu dzīvi, kas pavadīta, pielūdzot Mani,” tad, patiesi, tu esi Viņu pielūdzis no visas sirds. Tu esi visu to darījis ar nolūku, lai Dievs visžēlīgi pieņem tavus darbus, un dievišķo pieņemšanu var izpelnīties tikai, pieņemot To, kas ir Viņa atklāsmes paudējs. Ja, piemēram, Dieva Apustulis – lai dievišķās svētības ir pār Viņu – pieņēma kāda cilvēka rīcību, Dievs, patiesi, pieņēma to. Citādi šī rīcība būtu palikusi tikai tās personas savtīga vēlme, kas to veica, nerasniedzot Dieva tuvumu. Tāpat arī ikvienu darbu, ko pieņem Bayán Punkts, pieņem arī Dievs, jo laicīgajai pasaulei nav citas piekļuves Sirmgalvim. Viss, ko Viņš sūta uz zemi, nāk caur Viņa atklāsmes paudēju, un viss, kas paceļas, paceļas caur Viņa atklāsmes paudēju.

VIII, 19.

NAV ŠAUBU, ka Visvarenais ir nosūtījis šīs vārsmas Viņam [Báb], tāpat kā Viņš nosūtīja šīs vārsmas Dieva Apustulim. Patiešām, ne mazāk par simts tūkstoš vārsmām, kas līdzīgas šīm vārsmām, ir jau izplatītas ļaužu starpā, kā arī Viņa vēstules, Viņa lūgšanas vai Viņa zinātniskie un filozofiskie apcerējumi. Viņš atklāj ne mazāk par tūkstoš vārsmām piecu stundu laikā. Viņš skandē vārsmas ar tādu ātrumu, ka Viņa sekretārs tik tikko spēj tās pierakstīt. Tādējādi var uzskatīt, ka to rakstu apjoms, kas plūda no Viņa spalvas būtu bijis neaptverami liels, ja no Viņa atklāsmes sākuma Viņu nebūtu kavējuši.

Ja jūs apgalvojat, ka šīs vārsmas pašas par sevi nevar uzskatīt par pierādījumu, pašķirstiet Korāna lappuses. Ja Dievs tajā būtu sniedzis jebkādu citu pierādījumu par sava Apustuļa – lai Dievs Viņu svētī – pravietības ticamību nekā to, kas atklāta šajās vārs-
mās, tad jums būtu jāizjūt sirdsapziņas pārmetumi par Viņu. (..)

Attiecībā uz to, ka Grāmata ir pietiekams pierādījums, Dievs ir atklājis: „Vai tiem nav gana, ka esam sūtījuši tev Rakstus, kas viņiem nolasīti? Paties, Tajos – žēlastība un atgādinājums ticīgajiem”.⁶⁸ Ja Dievs ir liecinājis, ka šī Grāmata ir pietiekama liecība, kā apliecināts tās tekstā, kā gan ir iespējams apstrīdēt šo patiesību, sakot, ka šī Grāmata pati par sevi nav pārliecinošs pierādījums? (..)

II, 1.

TĀ KĀ šī Diena ir dižena Diena, tev grūtības sagādās pievienošanās ticīgajiem, jo tās Dienas ticīgie ir paradīzes iemītnieki, bet neticīgie ir elles uguns iemītnieki. Un zini droši, ka ar paradīzi ir jāsaprot Viņa atzišana un pakļaušanās Tam, kuru atklās Dievs, un ar elles ugunīm jāsaprot tādu dvēseļu sabiedrība, kas nepakļaujas Viņam un nespēj izpelnīties Viņa labpatiku. Tajā Dienā tu uzskatīsi sevi par paradīzes iemītnieku un patiesu Viņa ticīgo, lai gan īstenībā tu labprāt ietītos plīvuros un tavš mājoklis būtu vizzemākās elles ugunīs, kaut tu pats to neapzināsies.

Salīdzini Viņa izpausmi ar Korāna Punktu. Cik liels ir evaņģēlija Burtu skaits, kas nepacietīgi gaidīja Viņu, bet no Viņa misijas paziņošanas dienas piecu gadu laikā neviens nekļuva par paradīzes iemītnieku, izņemot Uzticīgo Pavēlnieku [Imám ‘Alí] un tos, kas slepeni ticēja Viņam. Visus pārējos varēja pieskaitīt elles uguns iemītniekiem, lai gan viņi uzskatīja sevi par paradīzes ļaudīm.

Tāpat arī paveries uz šo atklāsmi. Šie cilvēki būtībā pēc dievišķi iecerēta plāna ir sakustējušies, un līdz šai dienai ir izraudzīti trīs simti trīspadsmit mācekļi. Šādā zemē [Išfahán], kas ārēji šķiet liela pilsēta, kuras garīgajos semināros ir liels skaits ļaužu, kas tiek uzskatīti par teologiem un doktoriem, bet, kad pienāca laiks viņiem atklāt savu slēptāko būtību, tikai maza saujīņa apvilka mācekļu drēbes. Tas ir noslēpums, par kuru attiecībā uz šo atklāsmi runāja pravieša Muḥammad tuvinieki – lai viņiem Dieva miers – , teikdami, ka pazemotie tiks paaugstināti un paaugstinātie – pazemoti.

Līdzīgi ir ar Tā atklāsmi, kuru atklās Dievs. Starp tiem, kuriem nekad neienāks prātā, ka viņi varētu izpelnīties Dieva nepatiku, un kuru dievbijīgie darbi tiks minēti visiem par paraugu, būs daudz tādu, kas kļūs par viszemākās elles uguns iemiesojumu, kad viņi nepieņems Viņa Lietu, bet starp neciliem kalpiem, kuriem nevienam nenāktu prātā piedēvēt kaut kādus nopelnus, būs daudz tādu, kuri tiks pagodināti ar patiesu ticību un kuriem cēlsirdības Pirmavots piešķirs autoritātes tērpu, jo tas, kas ir radīts Dieva ticībā, ir radīts ar Viņa Vārda spēku.

VIII, 14.

DIEVA Apustuļa izpausmē visi Viņu nepacietīgi gaidīja, bet tu jau esi dzirdējis, kā pret Viņu izturējās, kad Viņš parādījās. Par spīti tam viņi būtu lepojušies ar Viņu, ja Viņš būtu parādījies viņiem sapņos.

Līdzīgā veidā Bayán Punkta izpausmē ļaudis piecēlās kājās, kad Viņa vārds tika pieminēts, un dienu un nakti kaismīgi izlūdzās Viņa atnākšanu, un, ja viņi sapņoja par Viņu, viņi savos

sapņos lepojās, bet tagad, kad Viņš ir atklājis sevi, apveltīts ar visvarenāko liecību, ar kuru viņu pašu reliģija ir attaisnota, un par spīti tam neizmērojamajam cilvēku skaitam, kas ar ilgām paredz Viņa atnākšanu, noklausījušies Viņa vārsmas, viņi dus ērti savās mājās, kamēr Viņš šajā brīdī, vientuļš un pamests, ir ieslodzīts Máh-Kú kalnā.

Piesargieties, ak, Bayán ļaudis, darīt tādus darbus kā dienu un nakti rūgti raudāt par Viņa likteni, piecelties kājās, kad tiek minēts Viņa vārds, un tomēr piepildījuma Dienā – Dienā, kurā jums ne tikai jāceļas kājās, dzirdot Viņa vārdu, bet jāmeklē ceļš uz To, kas iemieso šo vārdu – jūs novēršaties no Viņa un slēpjaties aiz plīvura.

VI, 15.

TĀ IZPAUSMES laikā, kuru atklās Dievs, ikvienam ir labi jāpārzina grāmatā *Bayán* ietvertās mācības, lai neviens *Bayán* sekotājs nevarētu tikai ārēji turēties pie tām, tādējādi zaudējot uzticību Viņam. Ja kāds tā darīs, viņš saņems spriedumu „tas, kas netic Dievam”.

Es zvēru pie Dieva svētās būtības, ja visi *Bayán* ļaudis apvienotos, lai palīdzētu Tam, kuru atklās Dievs, Viņa atklāsmes dienās, tad nebūtu nevienas pašas dvēseles, nē, nevienas radības virs zemes, kas neiekļūtu paradīzē. Ņemiet vērā, ka Dieva reliģijas būtība ir palīdzēt Viņam, nevis Viņa parādīšanās laikā darīt darbus, kas paredzēti *Bayán*. Ja kāds tomēr pirms Viņa atklāsmes pārkāps priekšrakstus kaut vai par mata tiesu, tad viņš būs pārkāpis Viņa pavēli.

Meklējiet patvērumu pie Dieva no visa, kas varētu likt jums nomaldīties no Viņa atklāsmes Avota, un turieties cieši pie Viņa saites, jo tas, kas būs Viņam uzticīgs, iemantos pestīšanu visās pasaulēs.

„Tā – Dieva žēlastība, Viņš to piešķir, kam grib, un Dievam – diženas balvas”.⁶⁹

V, 5.

NO SAVAS dzīves sākuma līdz beigām jūs darāt savus darbus Dieva labā, bet neveicat nevienu pašu darbu Dieva Izpausmes labā, pie kura atgriežas visi labie darbi. Ja jūs to būtu ievērojuši, tad jums augšāmcelšanās dienā nebūtu tik smagi jācieš.

Redziet, cik dižena ir šī Lieta, bet cilvēku acis sedz plīvuri. Es zvēru pie Dieva svētās būtības, ka ikviena patiesa uzslava un darbs, kas ir veltīts Dievam, nav nekas cits kā uzslava un darbs, kas veltīts Tam, kuru atklās Dievs.

Nemaldiniet sevi, ka esat tikumīgi Dieva dēļ, jo jūs tādi neesat. Ja jūs patiešām darītu savus darbus Dieva dēļ, jūs tos darītu arī Tā dēļ, kuru atklās Dievs, un cildinātu Viņa vārdu. Šā kalna iemītnieki, kam trūkst patiesas izpratnes, nepārtraukti saka: „Nav cita Dieva bez Dieva”, bet kādu labumu tas viņiem dod? Pārdomājiet to kādu brīdi, lai plīvurs neaizsegto jums To, kas ir atklāsmes Rīta Zvaigzne.

VIII, 19.

DIEVS visos laikos un visos apstākļos ir bijis pilnīgi neatkarīgs no savas radības. Ar bezgalīgu mīlestību Viņš lolo un vienmēr lolos vēlēšanos, lai visi cilvēki sasniedz Viņa paradīzes dārzus, lai neviens pat ne uz brīdi neapbēdina citus un lai visi mājō Viņa aizsardzības un drošības šūpulī līdz augšāmcelšanās dienai, kas iezīmē Tā atklāsmes rītausmu, kuru atklās Dievs.

Visuma Kungs nekad nav sūtījis nevienu pravieti, nedz Grāmatu, pirms Viņš ir noslēdzis derību ar visiem cilvēkiem, aicinot viņus pieņemt nākamo atklāsmi un nākamo Grāmatu, jo Viņa devības plūdumi ir nebeidzami un bezgalīgi.

VI, 16.

CIK ĻOTI jūs esat aizslēpušies aiz plīvuriem, ak, Mani radījumi,⁷⁰ (..) kas bez jebkādam tiesībām esat nosūtījuši Viņu uz kalnu [Máh-Kú], no kura iemītniekiem neviens nav

cienīgs, ka viņu piemin. (..) Ar Viņu, tas ir, ar Mani, nav neviena, izņemot vienu no Manas Grāmatas Dzīvā Burtiem. Viņa klātbūtnē, kas ir Mana klātbūtne, naktī nav iedegts neviens gaismeklis! Un tomēr [pielūgšanu] vietās, kur cilvēki ar lielāku vai mazāku degsmi tiecas pēc Viņa, spīd neskaitāmi gaismekļi! Viss, kas atrodas virs zemes, ir radīts Viņam, un visi ar prieku bauda Viņa dānumu, un tomēr viņi ir tā aizplīvurojušies no Viņa, ka viņi nenovēl Viņam pat gaismekli!

Tāpēc Es šajā Dienā liecinu visiem saviem radījumiem, jo neviena cita cilvēka liecība bez Manas liecības nekad nav bijusi un nekad nebūs cienīga, ka to piemin Manā klātbūtnē. Es apliecinu, ka nekāda paradīze Maniem radījumiem nav cēlāka par to, kurā viņi skatīs Manu vaigu un ticēs Maniem svētajiem Vārdiem, bet neviena uguns nav bijusi un nebūs svelošāka par to, ko izsauc aizplīvurošanās no Manas cēlās patības Izpausmes un neticēšana Maniem Vārdiem.

Jūs varat apgalvot: „Kāpēc Viņš runā mūsu vārdā?” Vai jūs neesat rūpīgi izlasījuši tos nepiedienīgos vārdus, kurus jūs esat pagājušajās dienās teikuši un kuri ir atspoguļoti Manā Grāmatā, un vai jums nav kauna? Jūs tagad esat redzējuši patiesību, kas Manā Grāmatā pārlicinoši atklāta, un šodien ikviens no jums paziņo, ka tic Man šīs Grāmatas dēļ. Nav tālu tā diena, kad jūs labprāt atzīsiet, ka jūsu bagātība ir iemiesota šajās svētajās vārmās. Tomēr šodien, kad tikai ticība šai reliģijai dod jums patiesu labumu, jūs esat norobežojušies no tās tādu lietu dēļ, kas jums ir neizdevīgas un kaitēs jums, bet Viņam, kas ir Manas patības Izpausme, nekas nevar kaitēt, un, galu galā, jūs paši būsiet zaudētāji.

II, 1.

CIK LIELS ir to cilvēku skaits, kas ir lietpratēji visās zinātnēs, bet tikai uzticība Dieva svētajam Vārdam noteiks viņu ticību, jo ikvienas zinātnes auglis nav nekas cits kā dievišķo priekšrakstu zināšana un pakļaušanās tam, kas tīk Viņam.

II, 1.

NEVIENA radība nerasniegs savu paradīzi, ja tā neparādīsies tai paredzētajā visaugstākajā pilnības pakāpē. Piemēram, kristāls pārstāv akmens paradīzi, jo akmens ir tā viela, no kā tas sastāv. Tāpat arī kristālam pašam paradīzē ir vairākas pakāpes. (..) Kamēr tas bija akmens, tas bija nevērtīgs, bet, ja tas sasniedz rubīna izcilību – iespēja, kas tajā slēpjas – , cik gan daudz karātu tas būs vērts? Apsveriet šādi ikvienu radītu lietu.

Cilvēka visaugstākais stāvoklis ikvienā virsvaldībā tiek sasniegts ar ticību Dievam un, pieņemot to, ko Viņš atklājis, nevis ar zināšanām, jo katrā tautā ir mācīti vīri, kas ir lietpratēji dažādās zinātnēs. Tas nav sasniedzams ar bagātību, jo ir arī acīmredzams, ka starp dažādiem sabiedriskajiem slāņiem ikvienā nācijā ir cilvēki, kam pieder bagātības. Tas attiecas uz visām pārejošām lietām.

Patiesas zināšanas tāpēc nozīmē Dieva zināšanu, un tā nav nekas cits kā Viņa Izpaušmes atzišana ikvienā tās virsvaldības laikā. Nepastāv arī neviena bagātība kā tikai tā, kad nav nekā cita bez Dieva un kad nav cita svētuma, izņemot Viņu – kas ir stāvoklis, ko var sasniegt tikai ar šādu attieksmi pret Viņu, kas ir Viņa atklāsmes Rīta Zvaigzne. Tas tomēr nenozīmē, ka cilvēkiem nav jācildina iepriekšējās atklāsmes. Tas nekādā ziņā nav pieņemams, gluži tāpat kā cilvēkam, sasniedzot deviņpadsmit gadu vecumu, pienākas pateikties par dienu, kad viņš tika ieņemts kā embrijs, jo, ja nebūtu bijis embrija, kā gan viņš būtu sasniedzis savu pašreizējo stāvokli? Tāpat arī, ja reliģija, ko mācīja Ādams, nebūtu pastāvējusi, mūsu ticība nebūtu sasniegusi tagadējo pakāpi. Tāpēc pārdomā Dieva ticības attīstību līdz beigām, kam nav beigu.

V. 4.

DIVPADSMIT gadsimti un septiņdesmit gadi ir pagājuši kopš Muḥammad paziņojuma, un katru gadu neskaitāmi ļaužu pulki ir riņķojuši ap Dieva Mājokli [Mekā]. Šā perioda

pēdējā gadā Viņš, kas pats ir šā Mājokļa dibinātājs, devās svētceļojumā. Augstais Dievs! Tur bija liels pulks svētceļotāju no visām reliģiskajām grupām. Tomēr neviens no viņiem nepazina Viņu, lai gan Viņš pazina ikvienu no viņiem – dvēseles, kas cieši turējās pie Viņa iepriekšējās mācības. Vienīgā persona, kas Viņu pazina un devās svētceļojumā kopā ar Viņu, bija tā, ap kuru riņķo astoņi Vāhid⁷¹ un par kuru Dievs ir lepojies debesu pulku priekšā viņa lielās atraisītības dēļ un tāpēc, ka viņš bija pilnīgi uzticīgs Dieva gribai. Tas nenozīmē, ka viņš bija īpaši izredzēts, nē, tā ir labvēlība, ko Dievs izrāda visiem cilvēkiem, bet viņi ir izvēlējušies slēpties aiz plīvuriem no Viņa. Jāzēpa sūras komentārs šīs atklāsmes pirmajā gadā bija plaši izplatīts. Tomēr, kad cilvēki saprata, ka Viņam nav atbalstītāju, viņi vilcinājās to pieņemt, un viņiem nekad neienāca prātā, ka Korāns, kam šodien uzticīgas ir neskaitāmas dvēseles, tika atklāts arābu pasaules vidū, bet veselus septiņus gadus neviens neatzina tā patiesību, izņemot Uzticīgo Pavēlnieku [Imām 'Alí] – lai viņam Dieva miers – , kas, nesekojojot citiem, par atbildi uz pārliecinātajiem pierādījumiem, ko saturēja Dieva augstākā Liecība, atzina patiesību. Tādējādi augšāmcelšanās dienā Dievs no ikviena gaidīs viņa paša izpratni, nevis sekošanu citu cilvēku pēdās. Cik gan bieži atsevišķa persona, ieklausījusies svētājās vārmās, pazemībā nolieksies un pieņems patiesību, kamēr viņa vadītājs to nedarīs. Tāpēc ikvienai personai ir pašai jāuzņemas atbildība, nevis jāgaida, ka kāda cita persona to uzņemsies viņas vietā. Laikā, kad parādīsies Tas, kuru atklās Dievs, tiesa tiks spriesta vienādi gan par visizcilākajiem no mācītajiem vīriem, gan par necilām personām. Cik gan bieži visnievērojamākie cilvēki ir atzinuši patiesību, bet vismācītākie vīri ir palikuši ietīti plīvuros. Tādējādi ikvienā virsvaldībā vairākas dvēseles nokļūst elles ugunīs, tāpēc ka tās sekojušas citu pēdās.

IV, 18.

IR LABĀK, ja kāda persona pieraksta vienu no Viņa vārsēm, nekā pārraksta visu *Bayán* un visas citas grāmatas, kas sarakstītas *Bayán* virsvaldības laikā, jo viss ir jānoliek malā, izņemot Viņa Rakstus, kas saglabāsies līdz nākamajai atklāsmei. Un, ja kāds patiesā ticībā uzrakstīs kaut vienu burtu no šīs atklāsmes, viņa atlīdzība būs lielāka par tā cilvēka atlīdzību, kas būs pārrakstījis visus pagātnes Svētos Rakstus un visus tos Rakstus, kas uzrakstīti visu iepriekšējo virsvaldību laikos. Tāpat arī turpini pacelties augstāk no vienas atklāsmes uz nākamo, zinot, ka tavs Dieva izzināšanas ceļš nekad nebeigsies, jo tam nav arī sākuma.

VII, 13.

AK, BAYÁN ļaudis! Esiet modri, jo augšāmcelšanās dienā neviens neradīs vietu, kur aizbēgt. Viņš atspīdēs pēkšņi un spriedīs tiesu pēc savas patikas. Ja Viņš vēlēsies, Viņš paaugstinās pazemotos un pazeminās paaugstinātos, kā Viņš to darīja *Bayán*, ja vien tu spēj to saprast. Un tikai Viņam vienīgajam ir vara pār to. Tas, ko Viņš lemj, piepildīsies, un nekas nepaliks nepiepildīts.

VII, 9.

TĀ KĀ visi cilvēki ir cēlušies no Viņa dievišķības un kundzības zīmju pavēņa, viņi vienmēr tiecas izvēlēties ceļu un augstu ceļu. Un tāpēc, ka viņiem trūkst izprotošu acu, lai pazītu savu Miļoto, viņiem neizdodas izrādīt Viņam lēnprātību un pazemību. Tomēr no savas dzīves sākuma līdz beigām saskaņā ar likumiem, kas iedibināti iepriekšējā reliģijā, viņi pielūdz Dievu, pazemīgi dievina Viņu, noliecas Viņa dievišķās esamības priekšā un ir padevīgi pret Viņa cēlo būtību. Viņa izpausmes stundā viņi tomēr vērs skatu paši uz sevi un tādējādi ir šķirti no Viņa, jo viņi iedomājas, ka Viņš ir viens no viņiem. Šāds salīdzinājums nav Dieva godības cienīgs. Patiesi, šī diženā

Būtne līdzinās fiziskajai saulei, Viņa vārsmas ir kā saules stari, un visi ticīgie, ja viņi patiesi tic Viņam, ir kā spoguļi, kuros atspīd saules stari. Viņu gaisma ir tikai atspulgs.

VII, 15.

AK, BAYÁN ļaudis! Ja jūs ticat Tam, kuru atklās Dievs, tad jūs to darāt paši savā labā. Viņš vienmēr ir bijis un vienmēr būs neatkarīgs no visiem cilvēkiem. Piemēram, ja jūs novietotu neskaitāmus spoguļus saules priekšā, tie visi atspoguļotu sauli un radītu iespaidu par to, bet pati saule ir pilnīgi neatkarīga no spoguļu un to saļu esamības, ko tie atspoguļo. Tāda ir mirstīgo cilvēku ierobežotība attiecībā pret mūžīgās Būtnes. (..)

Mūsdienās ne mazāk par septiņdesmit tūkstošiem cilvēku katru gadu veic svētceļojumu uz Dieva svēto Mājokli saskaņā ar Dieva Apustuļa pavēli, bet Viņš pats, kas izdeva šo pavēli, septiņus gadus bija patvēries Mekas kalnos. Un tas notika par spīti tam, ka Tas, kas izdeva šo pavēli, ir daudz diženāks nekā pati pavēle. Tādējādi visi šie ļaudis, kas šajā laikā dodas svētceļojumā, to dara bez patiesas izpratnes. Viņa atgriešanās dienā, kas ir diženāka par Viņa iepriekšējo virsvaldību, tie būtu sekojuši Viņa pavēlei. Bet tagad, redziet, kas ir noticis. Cilvēki, kas apliecina ticību Viņa iepriekšējai reliģijai, kas dienu un nakti noliecas, pielūdzot Viņa vārdu, ir ierādījuši Viņam mājokli kalnos, lai gan ikviens no viņiem justos pagodinātas, ja iegūtu Viņa atzinību.

VII, 15.

IEMESLS, kāpēc lūgšanu brīžus ir ieteikts baudīt vientulībā, ir tāds, ka tu tad vari pievērst visu uzmanību Dieva pieminēšanai, ka tavu sirdi tad pacilā Viņa Gars un ka tevi no tava Vismīlotā nešķir plīvurs. Lai tavas lūpas neslavē Dievu, ja tava sirds nav vērsta uz cēlo godības Virsotni un kopības Viduspunktu. Tādējādi, ja tev laimēsies dzīvot augšāmcelšanās dienā, tad tavas sirds spogulis būs vērsts pret Viņu, kas ir

Patiesības Auseklis, un, kad atspīdēs Viņa gaisma, tās mirdzums tūlīt atspoguļosies tavā sirdī, jo Viņš ir visa labā Avots, un pie Viņa visi atgriežas. Tomēr, ja Viņš parādīsies, kad būsi meditējot iēgrimis sevī, tas nedos tev nekāda labuma, ja vien tu nevērsīsies pie Viņa ar vārdiem, kurus atklājis Viņš pats, jo nākamajā atklāsmē Viņš būs Dieva Atgādinājums, tā kā lūgšanas, kuras tu skaiti pašlaik, ir noteicis Bayán Punkts, bet Viņš, kurš atspīdēs spoži augšāmcelšanās dienā, ir tās iekšējās esamības atklāsme, kas ietverta Bayán Punktā – atklāsme, kas ir daudz spēcīgāka, neizmērojami spēcīgāka par iepriekšējo atklāsmi.

IX, 4.

KALPAM pieklājas pēc katras lūgšanas izlūgties no Dieva žēlastību un piedošanu saviem vecākiem. Uz to atskanēs Dieva aicinājums: „Tava atlīdzība būs tūkstošiem reižu lielāka par to, ko esi lūdzies priekš saviem vecākiem!” Svētīts it tas, kas atceras savus vecākus, vēršoties pie Dieva. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, varenā, vismiļotā.

VIII, 16.

TĀ KĀ šis fiziskais veidols ir iekšējā tempļa tronis, tad visu, kas notiek ar pirmo, izjūt pēdējais. Patiesībā tas, kurš bauda prieku vai kuru skumdina sāpes, ir ķermeņa iekšējais templis, nevis pats ķermenis. Tā kā šis fiziskais ķermenis ir tronis, uz kura paceļas iekšējais templis, Dievs ir noteicis, ka tas ir jāuztur pēc iespējas labāk, lai tas nepiedzīvo neko tādu, kas izraisa pretīgumu. Iekšējais templis uzrauga savu fizisko veidolu, kas ir tā tronis. Tādējādi, ja pēdējais tiek cienīts, šo cieņu saņem pirmais. Arī pretējais apgalvojums ir patiess.

Tāpēc ir noteikts, ka pret miruša cilvēka ķermeni ir jāizturas ar vislielāko godu un cieņu.

V, 12.

JA TU darīsi labus darbus Bayán Punkta labā, kad parādīsies Viņš, kuru atklās Dievs, tos uzskatīs par darbiem, kas darīti neviena cita kā Dieva labā, jo tajā Dienā Bayán Punkts būs neviens cits kā Tas, kuru atklās Dievs. (..)

Tieši šā iemesla dēļ katras jaunas virsvaldības sākumā liels skaits cilvēku, kas iedomājas, ka viņi ir veltījuši savus darbus Dievam, slikt bezdievībā, paši to neaptverot, izņemot tos, kurus Viņš vada pēc Dieva vēlējuma.

Ir daudz labāk vadīt kādu dvēseli, nekā iemantot visus Austrumu un Rietumu dārgumus. Tāpat arī šī vadība vadītajai dvēselei nes lielāku labumu nekā visas lietas, kas atrodamas zemes virsū, jo šīs vadības dēļ viņa pēc savas nāves tiks uzņemta paradīzē, bet zemākās pasaules dārgumu dēļ viņa pēc savas nāves saņems, ko pelnījusi. Tādējādi Dievs vēlas, lai visi cilvēki ar Tā Vārdu spēku, kuru Viņš atklās, tiktu vadīti pa pareizu ceļu. Tomēr iedomīgie nevēlas, lai viņus vadītu. Viņi būs šķirti no patiesības, daži – savu zināšanu dēļ, citi – sava goda un varas dēļ un vēl citi – paši savu iemeslu dēļ, no kuriem neviens nedos viņiem nekāda labuma viņu nāves stundā.

Ņemiet vērā, ka jūs visi varat Tā vadībā, kas ir dievišķās vadības Avots, spēt pareizi spert savus soļus pāri Tiltam, kas ir asāks par zobenu un smalkāks par matu, lai varbūt darbi, kurus esat veikuši Dieva mīlestības dēļ no savas dzīves sākuma līdz beigām, pēkšņi nepārvēršas, jums pašiem to neapzinoties, par darbiem, kas Dieva acīs nav pieņemami. Patiesi, Dievs vada tos, kurus Viņš izvēlas, pa pilnīgas pārliecības ceļu.

VII, 2.

IKVIENS ar nepacietību gaida Viņa parādīšanos, bet, tā kā viņu iekšējais skats nav vērsts uz Viņu, viņus gaida bēdas. Dieva Apustuļa gadījumā – lai Dieva svētība pavada Viņu – , pirms Viņš atklāja Korānu, ikviens liecināja par Viņa dievbijību

un cēlajiem tikumiem. Paraugieties uz Viņu pēc Korāna atklāšanas. Cik briesmīgi apvainojumi tika vērsti pret Viņu, kurus spalvai ir kauns aprakstīt. Tāpat arī paverieties uz Bayán Punktu. Viņa izturēšanās pirms savas misijas paziņošanas bija saprotama visiem, kas pazina Viņu. Lai gan pēc Viņa izpausmes līdz šai dienai Viņš ir atklājis ne mazāk par pieci simti tūkstoš vārsēm par dažādiem tematiem, raugiet, kādi apmelojumi tika vērsti pret Viņu, tik nepiedienīgi, ka spalva tos nespēj bez kauna aprakstīt. Tomēr, ja visi cilvēki ievērotu Dieva priekšrakstus, šo debesu Koku nekas neskumdinātu.

VI, 11.

TĀ DARBI, kuru atklās Dievs, ir kā saule, bet cilvēku darbi, ja tie ir tīkami Dievam, atgādina zvaigznes vai mēnesi. (..) Tādējādi, ja *Bayán* sekotāji ievēros Tā priekšrakstus, kuru atklās Dievs, Viņa parādīšanās laikā, un uzskatīs sevi un savus darbus par zvaigznēm, kas pakļautas saules gaismai, viņi būs ievākuši savas esamības augļus. Pretējā gadījumā nosaukums „zvaigžņotā debess” neattieksies uz viņiem. Tas drīzāk attieksies uz tiem, kas patiesi tic Viņam, uz tiem, kas nobāl un ir nenožīmīgi dienā, bet izstaro gaismu naktī.

Tāds patiešām būs šo priekšrakstu auglis, ja kāds tos ievēros augšāmcelšanās dienā. Tā būs visu zināšanu un taisnīgu darbu būtība, ja kāds šādu stāvokli sasniegs. Ja pasaules tautas būtu ievērojušas šo principu, neviens dievišķās atklāsmes Paudējs savas virsvaldības sākumā nebūtu uzskatījis viņus par nenožīmīgiem. Tomēr patiesībā naktī ikviens saskata gaismu, ko viņš pats saskaņā ar savām spējām izstaro, nenojaušot, ka rītausmā šī gaisma izbālēs un izzudīs žilbinoši krāšņās saules gaismā.

Pasaules ļaužu gaisma ir viņu zināšanas un izteikumi, bet Tā cēlo darbu spožums, kuru atklās Dievs, izpaužas Viņa Vārdos, ar kuru spēku Viņš saritina visu esamības pasauli, pakļauj to savai varai, piesaistot to sev, tad kā Dieva ticības paudējs, kā

Viņa dievišķās gaismas Avots – lai godāts Viņš un slavināts – Viņš iesaucas: „Patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis. Patiešām visi citi bez Manis ir Mana radība. Saki: Ak, Mana radība! Tāpēc jums jābīstas vienīgi Manis.”

VIII, 1.

ZINI, KA grāmatā *Bayán* šķīstīšanās tiek uzskatīta par vispieņemamāko veidu, kā sasniegt tuvību Dievam, un par visslavējamāko no visiem darbiem. Tāpēc izskalo savas ausis, lai tu nedzirdētu pieminam nevienu citu kā tikai Dievu, un izberzē acis, lai tu neredzētu nevienu citu kā tikai Dievu, un lai tava sirdsapziņa neuztver nevienu citu kā tikai Dievu, un lai tava mēle neslavē nevienu citu kā tikai Dievu, un lai tava roka neraksta neko citu kā tikai Dieva vārdus, un lai tavas zināšanas neaptver neko citu kā tikai Dievu, un lai tava sirds neilgojas ne pēc kā cita kā tikai Dieva, un šādā veidā šķīsti visus savus darbus un centienus, lai tu pārtiktu paradīzē no tīras mīlestības un varbūt nokļūtu Tā tuvumā, kuru atklās Dievs, rotāts ar šķīstību, ko Viņš augstu vērtē, un brīvs no visiem, kas novērsušies no Viņa un neatbalsta Viņu. Tādējādi tu izrādīsi šķīstumu, kas dos tev labumu.

Zini, ka ikvienu ausi, kas uzklausa Viņa Vārdus ar patiesu ticību, neskars elles ugunis. Tā ticīgais, atzīstot Viņu, augstu novērtēs Viņa dievišķo vārdu pārļācīgās īpašības, no visas sirds dos Viņam priekšroku pār citiem un atteiksies pieķerties tiem, kas netic Viņam. Viss, ko cilvēks sasniegs nākamajā dzīvē, ir šīs ticības auglis. Patiešām, ikviens cilvēks, kas uztvers Viņa vārdus ar patiesu ticību, būs pelnījis paradīzi, un ikviens, kura sirdsapziņa liecinās par Viņa vārdiem ar patiesu ticību, mājās paradīzē un sasniegs Dieva tuvumu, un ikviens, kura mēle atkārtos Viņa vārdus ar patiesu ticību, nokļūs paradīzē, kur Viņš sajūsmā godās un cildinās mūžīgi dzīvo Dievu, kura godības atklāsmes nekad nebeidzas un kura svētuma dzīvinošās

vēsmas nekad nepieviļ. Ikvienu roku, kas pieraksta Viņa vārdus ar patiesu ticību, Dievs pildīs gan šajā pasaulē, gan nākamajā ar augstu vērtētām lietām, un ikvienu krūti, ja tā būs ticīga cilvēka krūts, kas iegaumēs Viņa vārdus, Dievs pildīs ar savu mīlestību, un ikviena sirds, kas mīlēs Viņa vārdus un izrādīs patiesas ticības zīmes, kad Viņa Vārds tiks pieminēts, un iemiesos vārdus „tie ir ticīgie, kuru sirdis nodreb, kad piesauc Dievu,”⁷² augšamcelšanās dienā kļūs par dievišķās labvēlības saņēmēju, un to augstu slavēs Dievs.

IX, 10.

JA TĀ parādīšanās laikā, kuru atklās Dievs, visi zemes iemītnieki par kaut ko liecinās citādi, nekā par to liecinās Viņš, tad Viņa liecība būs kā saule, bet zemes iemītnieku liecība būs kā maldu tēls, kas redzams spogulī, kurš nav pavērsts pret sauli, jo, ja tas būtu citādi, viņu liecība būtu precīzs Viņa liecības atspulgs.

Es zvēru pie vissvētākās Dieva būtības, ka pat viena rindiņa Viņa teikto Vārdu ir cēlāka par visu to cilvēku vārdiem, kas mājō uz zemes. Nē, Es lūdzu piedošānu par šo salīdzinājumu. Kā gan saules atspulgs spogulī varētu līdzināties brīnišķīgajiem tās saules stariem, kas redzama debesīs? Saules atspulga stāvoklis ir nenozīmīgs, bet debesu saules stāvoklis, zvēru pie taisnīgā Dieva – lai svētīts un slavēts Viņa Vārds – , iemieso lietu realitāti. (..)

Ja Viņa izpausmes dienā kāds karalis pieminētu savu varu, tas būtu tā, it kā spogulis izaicinātu sauli, sacīdams: „Gaisma ir manī.” Tas būtu arī tā, it kā kāds mācīts vīrs savā laikā apgalvotu, ka ir visu zināšanu paudējs, vai bagāts vīrs izrādītu savu pārpilnību, vai arī valdnieks dižotos ar savu varu, vai augstmanis lepotos ar savu bagātību. Nē, šādi vīri kļūtu par apsmieklu saviem līdzcilvēkiem, un kā gan par viņiem spriestu Viņš, Patiesības Saule!

III, 12.

NEPIEKLĀJAS uzdot jautājumus Tam, kuru atklās Dievs, izņemot tādus, kas ir Viņa cienīgi, jo Viņš ir dievišķās atklāsmes būtība. (..) Lai ar kādām veltēm ir apveltīta pasaule, tās visas ir Viņa velšu attēls, un ikviena lieta ir pateicību parādā par savu esamību Viņa Būtnei. (..) *Bayán* no sākuma līdz beigām ir visu Viņa īpašību krātuve un Viņa uguns un gaismas dārgumu glabātuve. Ja kāds vēlas uzdot jautājumus, viņš to var darīt rakstiski, lai gūtu plašu izpratni no Viņa rakstiskās atbildes, kas varēs viņam kalpot par zīmi no viņa Miļotā. Tomēr, lai neviens nejautā Viņam neko tādu, kas nav cienīgs Viņa cēlā stāvokļa. Piemēram, ja kāds vēlētos uzzināt no rubīnu tirgotāja salmu cenu, šāds jautājums liecinātu par viņa nekompetenci un būtu nepieņemams. Nepieņemami būtu arī pasaules augstāko aprindu cilvēku jautājumi Viņa klātbūtnē, izņemot tos vārdus, kurus Viņš pats par sevi teicis savā izpausmes dienā.

Man šķiet, ka Es varu iedomāties, kādi varētu būt tie, kas, savu maldīgo priekšstatu mudināti, rakstītu Viņam un uzdotu Viņam jautājumus par to, kas atklāts grāmatā *Bayán*, bet Viņš atbildētu viņiem ne ar saviem vārdiem, bet ar dievišķi iedvesmotiem vārdiem, teikdams: „Patiesi, patiesi, Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis. Es esmu dāvājis esamību visām radītajām lietām. Es esmu pagājušajās dienās modinājis dievišķos vēstnešus un sūtījis Viņiem no debesīm Grāmatas. Piesargieties pielūgt kādu citu bez Dieva, Mana Kunga un jūsu Kunga. Tā patiešām ir neapšaubāma patiesība. Tāpat ir ar Mani. Ja jūs Man ticēsiet, jūs gūsiet labumu paši savām dvēselēm, un, ja jūs Man un Tam, ko Dievs Man atklājis, neticēsiet, jūs no Manis šķīrs plīvuri, jo, patiesi, Es esmu bijis neatkarīgs no jums iepriekš un palikšu neatkarīgs no jums arī turpmāk. Tāpēc jums, ak, Dieva ļaudis, pieklājas palīdzēt pašiem sev un ticēt vārsēm, ko Es esmu atklājis.” (..)

III, 13.

BAYÁN iedibina Dieva nemaldīgo līdzsvaru līdz augšāmcelšanās dienai, kas ir Tā Diena, kuru atklās Dievs. Tie, kas rīkosies saskaņā ar šajā Grāmatā atklāto, mājās paradīzē, Viņa apstiprinājuma pavēnī un tiks pieskaitīti viscēlākajiem Burtiem Dieva tuvumā, bet tie, kas novirzīsies no tā, kaut vai par mata tiesu, tiks nodoti elles ugunīm un piepulcināti noraidītajiem. Šī patiesība ir atklāta arī Korānā, kur neskaitāmos gadījumos Dievs ir noteicis, ka tas, kas spriedīs pretēji Viņa nospraustajām robežām, tiks uzskatīts par bezdievi. (..)

Mūsdienās maz ir tādu cilvēku, kas ievēro Korānā noteiktos standartus. Nē, viņus nevar atrast nekur, izņemot tos, kam to vēlējis Dievs. Ja tomēr atrastos šāda persona, viņas taisnīgie darbi izrādītos vērtīgi, ja šī persona nesekotu standartiem, kas atklāti *Bayán*, gluži tāpat kā kristiešu mūku dievbijīgie darbi izrādījās vērtīgi, jo Dieva Apustuļa izpausmes laikā – lai Viņam Dieva svētība – viņi apstrīdēja standartus, kas bija noteikti evaņģēlijā.

Ja dievišķie standarti, kas noteikti Korānā, būtu bijuši patiešām ievēroti, naidīgi spriedumi nebūtu vērsti pret Viņu, kas ir dievišķās patiesības Koks. Kā ir atklāts: „Debesis nupat vai irš pušu un zeme šķelsies, un kalni bruks pišļos.”⁷³ Un cik daudz cietākām ir jābūt viņu sirdīm, lai tās paliktu neaizkustinātas! Patiešām, neviena paradīze nav brīnišķīgāka Dieva acīs par Viņa labpatikas iegūšanu.

II, 6.

VIENU patieso Dievu var salīdzināt ar sauli un ticīgo – ar spoguļi. Tiklīdz spoguļi pavērš pret sauli, tas atstaro saules gaismu. Neticīgo var salīdzināt ar akmeni. Lai cik ilgi tas atrastos saules gaismā, tas nespēj atstarot sauli. Ticīgais atdod savu dzīvību kā upuri, bet neticīgais nostājas pret Dievu. Patiešām, ja Dievs vēlas, Viņš spēj pārvērst akmeni par spoguļi, bet cilvēks samierinās ar savu stāvokli. Ja viņš vēlētos kļūt par kristālu, Dievs liktu viņam pieņemt kristāla veidolu, jo tajā Dienā, lai kas liktu

ticīgajam ticēt Dievam, tas pats būs iespējams arī neticīgajam. Tomēr, kad neticīgais ļaus sevi ietīt plīvuros, tas pats iemesls kā plīvurs šķirs viņu no Dieva. Tādējādi šodien ir skaidrs, ka tie, kas ir vērsuši savus skatus uz patieso Dievu, tic Viņam *Bayán* dēļ, un tie, kas ir ietīti plīvuros, ir šķirti no Dieva arī šīs Grāmatas dēļ.

VI, 4.

ES ZVĒRU pie vissvētākās Dieva būtības – lai Viņš ir godāts un cildināts – , ka tajā Dienā, kad parādīsies Viņš, kuru atklās Dievs, tūkstoš reižu pārlasīts *Bayán* nevarēs līdzināties vienai Tā atklātajai vārsmai, kuru atklās Dievs.

Apdomā kādu brīdi un pievērs uzmanību tam, ka islāmā pilnīgi viss sākas ar Dieva Grāmatu. Apdomā arī Tā atklāsmes Dienu, kuru atklās Dievs un kura varā ir visu pierādījumu Avots, un neļauj, lai maldīgi apsvērumi šķir tevi no Viņa, jo Viņš paceļas neizmērojami augstu pār tiem, tā kā ikviens pierādījums ceļas no Dieva Grāmatas, kas pati par sevi ir augstākā liecība, jo neviens cilvēks nespēj radīt neko tai līdzīgu. Ja neskaitāmi mācīti vīri, kas pārzina loģiku, gramatikas zinātņi, likumdošanu, tiesību zinātņi un citas zinātnes, novērsīsies no Dieva Grāmatas, viņus tomēr sauks par neticīgajiem. Tātad lietas būtība ir pašā augstākajā liecībā, nevis lietās, kas atvasinātas no tās. Un zini droši, ka ikviens burts, kas atklāts Grāmatā *Bayán*, ir paredzēts, lai izraisītu padevību Tam, kuru atklās Dievs, jo Viņš ir atklājis *Bayán* pirms Viņa paša izpausmes.

V, 8.

ŠAJĀ ATKLĀSMĒ Visuma Kungam ir labpaticis dāvāt savus varenos izteikumus un lieliskās zīmes *Bayán* Punktam, un Viņš ir licis tiem būt par Viņa nepārspējamo liecību visai radībai. Ja arī visi cilvēki, kas dzīvo uz zemes, sapulcētos, tie nespētu radīt nevienu pašu vārsmu, kas līdzinātos tām vārsmām, kurām Dievs lika plūst no *Bayán* Punkta lūpām. Patiešām, ja kāda dzīva būtne

uz brīdi apstātos, lai to pārdomātu, tā, bez šaubām, saprastu, ka šīs vārsmas nav radījis cilvēks, bet ka tās jāpiedēvē vienīgajam nepārspējamajam Dievam, kurš liek tām plūst pār lūpām Tam, ko Viņš izvēlas, un ka Viņš tās nav atklājis un neatklās caur nevienu citu kā caur Dieva pirmatnējās gribas Viduspunktu. Tas ir Viņš, kas izvēlas virsvaldības laika dievišķos vēstnešus un kas sūta uz zemi debesu Grāmatas. Ja cilvēki spētu veikt šādus darbus, tad kāds noteikti būtu radījis kaut vienu vārsmu tūkstoš divi simti un septiņdesmit gadu laikā, kas pagājuši no Korāna atklāsmes dienas līdz *Bayán* atklāsmes dienai. Tomēr visi cilvēki ir izrādījušies nespējīgi to paveikt, lai gan viņi kaismīgi centās apslāpēt Dieva Vārda liesmas.

II, 1.

TU REDZI, cik liels ir to cilvēku skaits, kas katru gadu dodas svētceļojumā uz Meku un riņķo ap Kaābu, bet Viņš, ar kura Vārdu spēku Kaāba [svētvietā Mekā] ir kļuvusi par pielūgsmes vietu, ir pamests kalnos. Viņš nav neviens cits kā pats Dieva Apustulis, jo Dieva atklāsmei var pielīdzināt saulei. Lai gan tā uzlec neskaitāmas reizes, pastāv tikai viena saule, un no tās ir atkarīga visu lietu dzīvība. Ir skaidrs un acīmredzams, ka visu iepriekšējo virsvaldību mērķis bija sagatavot ceļu Muḥammad, Dieva Apustuļa, atnākšanai. Viņu mērķis, tostarp arī Muḥammad virsvaldības mērķis, savukārt bija atklāsme, kuru pasludināja Qá'im. Šīs atklāsmes mērķis tāpat kā iepriekšējo atklāsmju mērķis līdzīgā veidā ir bijis Tā ticības sākums, kuru atklās Dievs. Un šīs ticības mērķis – Tā ticības mērķis, kuru atklās Dievs, – savukārt kopā ar visu atklāsmju mērķi pirms Viņa, ir sagatavot ceļu tai Dieva Izpaušmei, kurai būs lemts nākt pēc tās. Un šī Izpaušme, tāpat kā visas atklāsmes pirms tās, sagatavos ceļu nākamajai atklāsmei. Tādējādi Patiesības Saules uzlēkšanas un norietēšanas process turpināsies bezgalīgi – tas ir process, kam nav sākuma un nebūs beigu.

Labi klājas tam, kurš ikvienas virsvaldības laikā atzīst šim laikam paredzēto Dieva nolūku un kuram tas nav laupīts tā iemesla dēļ, ka viņš nespēj šķirties no pagātnes.

IV, 12.

ŠĪS NODAĻAS būtība ir tāda, ka ar augšāmcelšanās dienu ir jāsaprot dievišķās realitātes Koka parādīšanās, bet ir redzams, ka neviens no šītu islāma reliģijas sekotājiem nav sapratis augšāmcelšanās dienas nozīmi. Viņi drīzāk ir iedomājušies lietu, kam ar Dievu nav nekāda sakara. Dieva acīs un to uztverē, kas ir iepazinušies ar dievišķajiem noslēpumiem, ir jāsaprot tas, ka augšāmcelšanās diena sākas no Tā parādīšanās laika – vienalga, kurā laika posmā un ar kādu vārdu –, kas ir dievišķās realitātes Koks, un beidzas līdz ar Viņa aiziešanu.

Piemēram, no Jēzus misijas sākuma – lai Viņam miers – līdz Viņa debesbraukšanai Viņš iemiesoja Mozus augšāmcelšanos, jo tajā laika posmā Dieva atklāsme parādījās šīs dievišķās realitātes izskatā, kas ar savu vārdu atalgoja ikvienu, kas ticēja Mozum, un ar savu vārdu sodīja ikvienu, kas neticēja Viņam, jo tās Dienas Dieva Liecība bija Tas, kuru Viņš bija svinīgi apstiprinājis evaņģēlijā. Un no Dieva Apustuļa atklāsmes sākuma – lai Viņam Dieva svētība – līdz Viņa debesbraukšanas dienai Viņš iemiesoja Jēzus augšāmcelšanos – lai Viņam miers –, kur dievišķās realitātes Koks parādījās Muḥammad personā, kas ar savu vārdu atalgoja ikvienu, kas ticēja Jēzum un ar savu vārdu sodīja ikvienu, kas neticēja Viņam. Un no brīža, kad parādījās *Bayān* Koks, līdz tam brīdim, kad Viņš aizies, Viņš iemiesos Dieva Apustuļa augšāmcelšanos, kā tas ir dievišķi pareģots Korānā; tā sākums ir 1260. gada pēc islāma kalendāra Jamādīyū'l-Avval mēneša piektās dienas priekšvakarā,⁷⁴ kad bija pagājušas divas stundas un vienpadsmit minūtes; tas ir Muḥammad misijas paziņošanas 1270. gads. Tas bija Korāna augšāmcelšanās dienas sākums, un līdz dievišķās realitātes Koka aiziešanai tas iemiesos

Korāna augšāmcelšanos. Kad notiek šī augšāmcelšanās, visa esamība sasniedz pilnību. Islāma reliģija sasniedza pilnību šīs atklāsmes sākumā, un no šīs atklāsmes sākuma līdz tās norietam islāma Koka augļi, lai kas tie būtu, kļūs acīmredzami. *Bayán* augšāmcelšanās notiks Tā parādīšanās laikā, kuru atklās Dievs. Šodien *Bayán* ir tikai sēklas stadijā, bet Tā atklāsmes sākumā, kuru atklās Dievs, kļūs redzami *Bayán* augļi. Viņš tiks atklāts, lai ievāktu to Koku augļus, kurus Viņš ir dēstījis. Un Qá'im [Viņš, kurš paceļas], Muḥammad pēcnācēja, izpausme – lai Viņam Dieva svētība – ir gluži tāda pati kā paša Dieva Apustuļa [Muḥammad] izpausme. Viņš parādās tikai, lai ievāktu islāma augļus no Korāna vārsēm, kurus Viņš [Muḥammad] ir dēstījis cilvēku sirdīs. Islāma augļus nav iespējams ievākt citādi kā tikai ar uzticību Viņam [Qá'im] un ticību Viņam. Pašlaik tomēr ir radušies tikai nelabvēlīgi rezultāti, jo, lai gan Viņš ir parādījies pašā islāma centrā un visi cilvēki atzīst to, tāpēc ka ir saistīti ar Viņu [Qá'im], tie tomēr ir Viņu nosūtījuši uz Máh-Kú kalnu, un tas ir noticis par spīti tam, ka Korānā augšāmcelšanās dienas atnākšanu ir visiem apsolijs Dievs. Un tajā Dienā visus cilvēkus aizvedīs pie Dieva, un viņi nokļūs Viņa tuvumā, kas nozīmē parādīšanos pie Tā, kas ir dievišķās realitātes Koks, un nonākšanu Viņa tuvumā, jo nav iespējams parādīties pie vissvētākās Dieva būtības, nedz arī ir iedomājama tiekšanās atkal apvienoties ar Viņu. Tas, kas ir iespējams attiecībā uz parādīšanos pie Viņa un Viņa satikšanu, ir Sākotnējā Koka sasniegšana.

II, 7.

PIERĀDĪJUMUS, kurus sniedz Dievs, nevar nekādā ziņā salīdzināt ar tiem pierādījumiem, ko sniedz zemes tautas un ļaudis, un nevar būt ne šaubu ēnas, ka Dievs nesniedz nevienu pierādījumu citādi kā ar Tā starpniecību, kuru Viņš ir iecēlis par savu augstāko Liecību. Turklāt atklāto vārsmu pierādījums viens pats pārlicinoši rāda visu zemes radīto lietu nespēku, jo tas ir

pierādījums, kas nāk no Dieva un kas saglabāsies līdz jaunai augšāmcelšanās dienai.

Un, ja kāds apsvērs šā Koka parādīšanos, viņš, bez šaubām, liecinās par Dieva Lietas diženumu. Jo, ja kāds, kura dzīvē ir pagājuši tikai divdesmit četri gadi un kurš neko nezina par tām zinātnēm, ko visi ir apguvuši, deklamē vārsmas bez domāšanas un vilcināšanās, piecās stundās bez apstājas uzraksta tūkstoš lūgšanu vārsmas un sniedz izsmelošus komentārus un zinātniskus apcerējumus par tik augstām tēmām kā Dieva patiesa izpratne un Viņa Būtnes vienesme, par kurām zinātņu doktori un filozofi ir atzinuši, ka tās pārsniedz viņu izpratnes spējas, tad nav šaubu, ka viss atklātais ir dievišķi iedvesmots. Par spīti tam, ka šie garīdznieki visu savu dzīvi ir cītīgi studējuši, kādas grūtības gan viņiem sagādā centieni uzrakstīt kaut vienu rindiņu arābu valodā! Un viņu centienu rezultāts ir tikai vārdi, kurus nav vērts pat pieminēt. Visas šīs lietas noder par pierādījumu cilvēkiem, bet Dieva reliģija ir pārāk varena un spoža, lai kāds to pats saprastu. Drīzāk ar tās palīdzību var saprast visu citu.

II, 1.

LAI SLAVĒTS Dievs par to, ka Viņš ir dāvājis mums iespēju iepazīt Viņu, kuru Dievs atklās augšāmcelšanās dienā, lai mēs no mūsu esamības augļa gūtu labumu un lai mums netiktu laupīta iespēja iemantot Dieva tuvumu, jo, patiešām, tas ir mūsu radīšanas mērķis un ikviena mūsu tikumīgā darba vienīgais nolūks. Tādas ir veltes, ko Dievs mums dāvājis. Patiesi, Viņš ir visudāsnaiss, visžēlīgais. Zini, ka tu to sasniegsi, ja tev būs nešaubīga ticība. Tomēr, tā kā tu nespēj sasniegt nešaubīgas ticības stāvokli savu savtīgo vēlmju plīvuru dēļ, tu nokļūsi elles ugunīs, kaut pats to neapjautīsi. Ja tu patiesi neticēsi Viņam, tad Viņa izpausmes dienā nekas nespēs glābt tevi no elles ugunīm pat tad, ja tu darīsi tikumīgus darbus. Ja tu atzīsi patiesību, Dieva Grāmatā tev būs atvēlēts viss labais un pienācīgais un tu

līksmi vadīsi savas dienas visaugstākajā paradīzē līdz nākamajai augšāmcelšanās dienai.

Pienācīgi apsver to, jo ceļš ir ļoti grūts, lai gan tas ir plašāks par debesīm un zemi, un visu, kas atrodas starp tām. Piemēram, ja visi tie, kas gaidīja Jēzus solījuma piepildīšanos, būtu bijuši pārliecināti par Muḥammad, Dieva Apustuļa, izpausmi, neviens nebūtu novērsies no tā, ko teica Jēzus. Tāpat arī, ja visi būtu bijuši pārliecināti, ka Bayán Punkta atklāsmē ir tas pats Apsolītais Mihdí [Tas, kuru vada], kura atnākšanu pareģoja Dieva Apustulis, neviens no tiem, kas ticēja Korānam, nebūtu novērsies no tā, ko teica Dieva Apustulis. Tas pats notiks arī ar Tā atklāsmi, kuru atklās Dievs. Ja visi būs pārliecināti, ka Viņš patiešām ir Tas, kuru atklās Dievs un kuru ir pareģojis Bayán Punkts, neviens no Viņa nenovērsīsies.

IX, 3.

VISCILDENĀ, vissvētā Dieva vārdā. Visa slava un gods pienākas svētajam un spožajam suverēnā Kunga galmam, kas ir mūžīgi mājojis un mūžīgi mājos savas dievišķās būtības noslēpumā, kas no neatminamiem laikiem ir mitis un uz visiem laikiem mitis savā pārļaicīgajā mūžībā, pacēlies augstu pāri savai radībai, kur Viņu nesasniedz cilvēka skats. Viņa ne ar ko nesalīdzināmās atklāsmes zīme, kuru Viņš radījis un ar kuru apzīmojis visu būtņu esamību, nav nekas cits kā nespēja Viņu izziņāt. Gaisma, kuru Viņš ir lējis par visām lietām, nav nekas cits kā Viņa paša Būtnes diženums. Viņš pats visos laikos ir pacēlies neizmērojami augstu pāri savai radībai. Viņš ir veidojis visu radību tā, ka visas būtnes ar savu iekšējo spēku apliecina Dievam augšāmcelšanās dienā, ka Viņam nav līdzinieka un ka Viņš stāv pāri jebkuram salīdzinājumam vai pietuvinājumam. Viņš vienmēr ir bijis un vienmēr būs viens un nesalīdzināms savas dievišķās Būtnes pārļaicīgajā godībā, un Viņš ir vienmēr bijis neaprakstāmi varens savā suverēnas augstības cildenumā.

Neviens vēl nav spējis pienācīgi iepazīt Viņu, un nevienam nekad neizdosies pienācīgi saprast Viņu, jo jebkādu realitāti, kurai var piemērot vārdu „esamība”, ir radījusi visvarenā suverēnā griba, un Viņš no saviem cēlajiem augstumiem ir lējis pār to savas Būtnes starojumu. Turklāt Viņš ir apveltījis visu radīto lietu esamību ar Viņa atzišanas emblēmu, lai ikviens droši zinātu, ka Viņš ir sākums un gals, atklātais un slēptais, veidotājs un uzturētājs, visvarenais un viszinošais, tas, kas dzird un uztver visas lietas, kas savā varenībā ir neuzvarams un savā vienesmē paceļas pāri visam, kas dod dzīvību un liek mirt, Visuspēcīgais, Nepieejamais, Viscildenais, Visaugstais. Ikvienu Viņa dievišķās būtības atklāsme vēsta par Viņa godības cildenumu, Viņa svētuma cēlumu, Viņa vienesmes neaizsniedzamo augstumu, Viņa majestātiskumu un varu. Viņa sākumam nav cita sākuma kā tas, ka Viņš bija pirmais, un Viņa beigām nav beigu, izņemot to, ka Viņš ir pats pēdējais.

I, 1.

DIEVIŠĶĀS realitātes atklāsme ir mūžīgi bijusi vienāda ar noklusēšanu, un tās noklusēšana ir bijusi vienāda ar tās atklāsmi. Tas, kas ir domāts ar „Dieva atklāsmi”, ir dievišķās patiesības Koks, kas vēsta par Viņu, un tieši šis dievišķais Koks ir sūtījis un sūtīs mums visus Vēstnešus un ir atklājis un vienmēr atklās Rakstus. No mūžības līdz mūžībai šis dievišķās patiesības Koks ir kalpojis un vienmēr kalpos par Dieva noklusēšanas un atklāsmes troni Viņa radības vidū, un ikvienā laikmetā Viņš atklāj sevi ar Tā starpniecību, kuru Viņš izvēlas. Korāna atklāšanas laikā Viņš apliecināja savu pārlaicīgo varu ar Muḥammad atnākšanu, un *Bayán* atklāšanas laikā Viņš izrādīja savu suverēno varu ar Bayán Punkta parādīšanos, un, kad atspīdēs Tas, kuru atklās Dievs, Viņš attaisnos savas ticības patiesību ar Bayán Punkta starpniecību, kā Viņam tīk, ar ko Viņam tīk un kā labā Viņam tīk to darīt. Viņš ir iemiesots visās lietās, bet nekas nav iemiesots

Viņā. Viņš nav nevienā lietā, Viņš nestāv ne pāri tai, ne līdzās tai. Jebkura atsauce uz Viņu kā Būtni, kas sēž uz troņa, nozīmē, ka Viņa atklāsmes paudējs ir sēdies pārļaicīgas varas tronī. (..)

Viņš ir mūžīgi pastāvējis un mūžīgi turpinās pastāvēt. Viņš ir bijis un vienmēr būs visiem cilvēkiem neizprotams, viss ir vienmēr radies un vienmēr radīsies ar Viņa pavēli. Viņš paceļas pāri jebkurai Viņa pieminēšanai vai slavēšanai, kā arī jebkuriem ieteikuma vai salīdzinājuma vārdiem. Neviena radība nesaprot Viņu, bet Viņš, patiesi, saprot visas lietas. Pat tad, ja mēs sakām: „Neviena radība nesaprot Viņu”, tas attiecas uz Viņa atklāsmes Spoguli, proti, Viņu, kuru atklās Dievs. Patiešām, pārāk augsts un cēls ir Viņš, lai atsauktos uz Viņu.

II, 8.

Izvilkumi no
Dalá'il-i-Sab'ih
 „Septiņi pierādījumi”

TU MAN esi jautājis par reliģijas pamatjautājumiem un rituāliem. Tad zini, ka pirmkārt un galvenokārt reliģija ir zināšanas par Dievu. Tās sasniedz savu piepildījumu Viņa dievišķās vienotības atzišanā, kas savukārt sasniedz savu piepildījumu apgalvojumā, ka Viņa svētītā un cildenā svētvietā, Viņa pārļaicīgais un majestātiskais tronis paceļas pāri visām īpašībām. Un zini arī to, ka šajā esamības pasaulē Dievu nevar izzināt citādi kā, izzinot To, kas ir dievišķās realitātes Rīta Zvaigzne.

ŽĒLĪGAIS Dievs! Islāma zemēs pašlaik ir septiņi vareni valdnieki, kas valda pār pasauli. Neviens no viņiem nav informēts par Viņa [Báb] Izpausmi, un, ja arī kāds ir bijis informēts, viņš nav Viņam ticējis. Kas zina, viņi varbūt atstās šo mirstīgo pasauli, ilgu pilnām sirdīm, neapzinoties, ka tas, pēc kā viņi ilgojās, ir piepildījies. Tas notika ar monarhiem, kas stingri turējās pie evaņģēlija. Viņi gaidīja Dieva pravieša [Muḥammad] atnākšanu, bet, kad Viņš parādījās, viņi neatzina Viņu. Redziet,

cik lielas summas šie valdnieki tērē, nemaz nedomājot par to, ka viņi varētu iecelt kādu ierēdni, kam būtu uzticēts uzdevums viņus iepazīstināt ar Dieva Izpausmi savās sfērās! Viņi tad būtu piepildījuši mērķi, kam viņi bija radīti. Viņi ir vienmēr vēlējušies un ir vēl aizvien pieķērušies idejai atstāt aiz sevis piemiņu par savu vārdu.

TĀPAT arī apdomā Dieva Apustuļa virsvaldības laiku, kas ilga divpadsmit gadsimtus un septiņdesmit gadus⁷⁶ līdz *Bayán* izpausmes rītausmai. Viņš pavēlēja visiem gaidīt Apsolitā Qá'im atnākšanu. Visiem darbiem, kas islāma virsvaldībā sākās ar Muḥammad, bija jārod piepildījums, parādoties Qá'im. Dievs atklāja Viņu un apveltīja Viņu ar pierādījumu, ar kuru Dieva Apustulis bija apveltīts, lai neviens no tiem, kas ticēja Korānam, neapšaubītu Viņa Lietas likumību, jo Korānā ir teikts, ka tikai Dievs spēj atklāt vārsmas. Šo 1270 gadu laikā neviens no Korāna sekotājiem nesastapa nevienu personu, kurai būtu neapstrīdami pierādījumi. Tagad mūžam dzīvais Kungs ir atklājis šo ilgi gaidīto Apsolīto un apveltījis Viņu ar augstāko liecību, lai gan Viņš nāca no vietas, ko neviens nevarēja iedomāties, un bija cilvēks, kura zināšanas tika uzskatītas parniecīgām. Viņš ir tikai divdesmit četrus gadus vecs, bet Viņa gods ir tik liels, ka ar to nespēj sacensties neviens no islāma mācītajiem vīriem, jo cilvēkam godu piešķir viņa zināšanas. Palūkojieties uz mācītajiem vīriem, kas tiek cienīti par savām spējām izprast Svētos Rakstus, un Dievs ir pagodinājis viņus līdz tādai pakāpei, ka Viņš par tiem saka: „Skaidrojumu nezin neviens – tik Dievs” un „tie, kas zinībā stipri.”⁷⁶ Cik dīvaini, ka šis divdesmit četrus gadus vecais nemācītais cilvēks tika izredzēts, lai atklātu Viņa vārsmas tik pārsteidzošā veidā. Ja musulmaņu garīdzniekiem ir iemesls lepoties ar Svēto Rakstu izpratni, tad Viņa gods pamatojas uz Rakstu atklāšanu, kuru dēļ viņi visi tic Viņa Vārdiem bez vilcināšanās. Tik dižens ir debesu spēks un vara, ko Dievs ir Viņā atklājis, ka Viņš varētu piecu dienu un nakšu laikā atklāt

tik daudz vārsmu, cik ietilpst Korānā, kas tika nosūtīts uz zemi divdesmit trīs gadu laikā, ja vien Viņš to vēlētos. Apsdomā un apsver to. Vai jebkad iepriekš ir parādījies kāds, kas līdzinātos Viņam, vai arī šīs īpašības piemīt tikai Viņam?

A PDOMĀ tās daudzās veltes, ar kurām tevi pagodinājis Apsolītais, un Viņa devību pret islāma sekotāju pulkiem, kas ļāvis tiem iemantot pestīšanu. Patiešām, pievērs uzmanību tam, ka Viņš, kas iemieso visas radības pirmsākumu, Viņš, kas ir vārsmas „Es, patiesi, esmu Dievs” paudējs, nosauca sevi par Vārtiem [Báb], gaidot Apsolītā Qá'im atnākšanu, Viņš, Muḥammad pēctecis, savā pirmajā Grāmatā aicināja ievērot Korāna likumus, lai ļaudis nesatrauktu jauna Grāmata un jauna atklāsmē un viņi uzskatītu Viņa ticību par līdzīgu viņu pašu ticībai un varbūt nenovērstos no patiesības, un neatteiktos no mērķa, kura dēļ viņiem dāvāta esamība.

L AUJIET Man sniegt jums dažus racionālus argumentus. Ja šodien kāds nolemtu izvēlēties islāma ticību, vai viņam Dieva liecība šķistu pārliecinoša? Ja tu apgalvo, ka viņam tā nešķistu pārliecinoša, tad kā tas var būt, ka Dievs viņu pēc nāves sodīs un ka dzīves laikā viņu sauks par neticīgo? Ja tu apgalvo, ka šī liecība ir pārliecinoša, kā tu to pierādīsi? Ja tavs apgalvojums pamatojas uz baumām, tad tavi vārdi nav pieņemami kā saistoša liecība, bet, ja tu par liecību uzskati Korānu, tad tas būs vērā ņemams un acīmredzams pierādījums.

Tagad apsver *Bayán* atklāšanu. Ja Korāna sekotāji būtu sev izvēlējušies tādus pierādījumus, kādus viņi sniedz tiem, kas netic islāmam, neviena pati dvēsele nebūtu palikusi bez patiesības un augšāmcelšanās dienā būtu pelnījuši pestīšanu.

Ja kāds kristietis apgalvotu: „Kā gan es varu uzskatīt Korānu par liecību, ja es nespēju to saprast?”, tad šāds apgalvojums nebūtu pieņemams. Arī Korāna ļaudis nicinoši apgalvo: „Mēs nespējam saprast *Bayán* vārsmu daiļrunību, kā gan mēs to varam

uzskatīt par liecību?” Tam, kas saka šādus vārdus, iebilstiet: „Ak tu, neizglītota! Ar kādiem pierādījumiem tu esi pieņēmis islāma ticību? Vai pierādījums ir pravietis, kuru tu nekad neesi redzējis? Vai pierādījumi ir brīnumi, kuriem tu nekad neesi bijis par liecinieku? Ja tu neapzināti esi pieņēmis islāmu, kāpēc tu to darīji? Bet, ja tu pieņēmi ticību tāpēc, ka atzīsti Korānu par liecību, jo esi dzirdējis mācītus vīrus un ticīgos apliecinām savu bezspēcību tā priekšā, vai, ja tu, dzirdot dievišķās vārsmas un jūtot spontānu mīlestību pret patieso Dieva Vārdu, atsaucies pilnīgā pazemībā un lēnprātībā – un šis dvēseles noskaņojums ir spēcīga patiesas mīlestības un izpratnes zīme – , tad šādi pierādījumi ir vienmēr tikuši un vienmēr tiks uzskatīti par pamatotiem.”

DIEVIŠĶĀS patiesības nesēja atzīšana nav nekas cits kā Dieva atzīšana, un mīlestība pret Viņu nav nekas cits kā mīlestība pret Dievu. Tomēr, es zvēru pie Dieva cildenās būtības – lai Viņš ir godāts un slavēts – , ka es nevēlējos, lai Mana personība top cilvēkiem zināma, un sniedzu norādījumus, lai Mans vārds top slēpts, jo Es labi zināju to cilvēku izpratnes trūkumu, kas par tik dziženu personu kā Dieva Apustulis – lai gan Viņš ir vienmēr bijis ne ar vienu nesalīdzināms – teica: „Paties, viņš apsēsts!”⁷⁷ Ja viņi tagad saka, ka nepieder pie tādiem ļaudīm, tad viņu darbi liecina, ka viņu apgalvojumi ir melīgi. Tas, par ko liecina Dievs, nav nekas cits kā tas, par ko liecina Viņa augstākā Liecība. Ja visas pasaules tautas liecinātu par kādu lietu un ja Viņš liecinātu par citu lietu, Viņa liecība tiktu uzskatīta par Dieva Liecību, jo viss cits bez Viņa ir un vienmēr būs nekas, tā kā tikai ar Viņa varu viss iemanto esamību.

Apdomājiet, kā šie cilvēki rīkojas ticības jautājumos. Kārtojot savus darījumus, viņiem pietiek ar diviem lieciniekiem, un tomēr par spīti tik daudzu godavīru liecībām viņi vilcinās ticēt Tam, kas ir dievišķās patiesības nesējs.

PIERĀDĪJUMI, kurus šie ļaudis pieprasīja no Dieva Apustuļa savu dīko iedomu dēļ, ir lielākoties noraidīti Korānā. Piemēram, sūrā par Israēla bērniem [17. sūra] ir teikts: „Tie saka: mēs neticēsim tev, pirms tu mūsu priekšā liec avotam no zemes šļākties vai pirms tev dateļpalmu un vīna dārzs un tu liec strautiem šļāktin tam cauri šļākties, vai liec debesu mākoņiem izbirzt pār mums, kā tu teicies, vai nostādi mūsu priekšā Dievu un eņģeļus, vai lai tev būtu nams no tīra zelta, vai lai tu kāp debesīs, – tak mēs neticēsim i tavam kāpienam, iekams nenones mums Grāmatu, kurā mums lasīt! – Saki: augstu slavēts mans Kungs! Vai es cits nekā cilvēks un Vēstnieks?”⁷⁸

Esiet taisnīgi! Arābi teica šādus vārdus, un tagad, savu vēlmju vadīts, tu pieprasi vēl citus pierādījumus. Ar ko gan tu atšķiries no viņiem? Ja tu to kādu brīdi apdomāsi, tev būs skaidrs, ka pazemīgam kalpam ir jāsamierinās ar pierādījumu, ko piešķīris Dievs, nesekojojot savām dikajām iedomām. Ja ļaužu vēlmes tiktu apmierinātas, uz zemes nepaliktu neviena neticīgā, jo cilvēki būtu nekavējoties pieņēmuši Dieva Apustuļa ticību, ja Viņš būtu izpildījis viņu vēlmes. Lai Dievs tevi pasargā, ja tu savu savtīgo vēlmju dēļ meklēsi vēl kādus pierādījumus. Tev drīzāk pienākas atbalstīt pārliecinošo pierādījumu, ko sniedzis Dievs. Tavas ticības Dieva mērķis ir darīt Viņam tīkamus darbus. Kāpēc tad tu meklē pierādījumus savai ticībai tajā, kas nav tīkams Dievam?

A TRAISIES no pieķeršanās visam citam, tikai Dievam vien nē, bagātini sevi ar tuvību Dievam, atbrīvojoties no visa cita, tikai no Dieva vien nē, un skaiti šo lūgšanu:

Saki: Pār visām lietām Dievs ir piepildījums, un nav apmierinājuma bez Dieva nedz debesīs, nedz arī vis zemes. Patiesi, Viņš ir zinātājs, uzturētājs, visvarenais.

Neuzskati Dieva piepildījumu sniedzšo varu par dikām iedomām. Tā izpaužas tavā patiesajā ticībā Dieva Izpaušmei ikvienā Viņa virsvaldībā. Tā ir tāda ticība, kas sniedz piepildījumu

vairāk par visām lietām, kas pastāv uz zemes, jo neviena radīta lieta uz zemes nesniegs tev piepildījumu kā tikai ticība. Ja tu neesi ticīgais, dievišķās patiesības Koks nolems tevi iznīcībai. Ja tu esi ticīgais, tava ticība sniegs tev piepildījumu vairāk par visām lietām, kas pastāv uz zemes, pat tad, ja tev nekas nepieder.

VĒSTURISKOS pierakstos ir teikts, ka no visa lielā kristiešu pulka ne vairāk par septiņdesmit cilvēkiem pieņēma Dieva Apustuļa ticību. Tajā ir vainīgi mācītie vīri, jo viņiem būtu sekojuši neskaitāmi viņu tautieši, ja viņi būtu ticējuši. Redzi, kas bija noticis! Kristīgās pasaules mācītie vīri tiek uzskatīti par gudriem tāpēc, ka viņi aizstāv Kristus mācību, un tomēr pievērsiet uzmanību tam, ka viņi paši ir bijuši par iemeslu tam, ka cilvēki nav pieņēmuši ticību un nav sasnieguši pestīšanu! Vai tu vēl aizvien vēlies sekot viņu pēdās? Jēzus sekotāji pakļāvās saviem garīdzniekiem, lai tiktu glābti augšāmcelšanās dienā, un savas paklausības rezultātā viņi, galu galā, nokļuva elles ugunīs, un tajā Dienā, kad parādījās Dieva Apustulis, viņi atsacījās atzīt Viņa cildeno personu. Vai tu vēlies sekot šādiem garīdzniekiem?

Nē, zvēru pie Dieva, neesi ne garīdznieks bez izpratnes spējas, ne sekotājs bez izpratnes spējas, jo tie visi augšāmcelšanās dienā aizies bojā. Tev drīzāk pieklājas būt par garīdznieku, kas apveltīts ar izpratni, vai ar atskārsmi staigāt Dieva ceļus, paklausot reliģijas patiesajam vadītājam.

Ikvienā nācijā var redzēt neskaitāmus garīgos vadītājus, kuriem trūkst patiesas izpratnes, un ikvienā tautā var satikt neskaitāmus ticības sekotājus, kuriem arī trūkst izpratnes. Apdomā to savā sirdī, apžēlojies pats par sevi un nenovērsies no liecībām un pierādījumiem. Tomēr nemeklē liecības un pierādījumus dīku iedomu dēļ, bet pamato savus pierādījumus ar to, ko noteicis Dievs. Turklāt zini, ka ne mācīta vīra, ne sekotāja statuss nav pats par sevi goda avots. Ja tu esi mācīts vīrs, tavas zināšanas dara tev godu, un, ja tu esi ticības sekotājs, tava uzticība vadītājam dara

tev godu tikai tad, ja tas ir tīkams Dievam. Un sargies uzskatīt Dieva labpatiku par dīkām iedomām, tā ir tāda pati kā Viņa vēstneša labpatika. Palūkojies uz Jēzus sekotājiem! Viņi dedzīgi vēlējās izpelnīties Dieva labpatiku, bet neviens neizpelnījās Viņa Apustuļa labpatiku, kas ir tas pats, kas Dieva labpatika, izņemot tos, kas pieņēma Viņa ticību.

TAVA vēstule ir izlasīta. Ja šīs atklāsmes patiesība tiktu pilnā mērā apliecināta ar izsmeltošiem pierādījumiem, nepietiktu ar visiem tīstokļiem, kas atrodami debesīs un virs zemes, lai to aptvertu.

Tomēr šā temata saturs un būtība ir tāda, ka nevar būt nekādu šaubu par to, ka no mūžīgiem laikiem Dievam kā cildenai Būtnei piemīt neatkarīga vara un ka Viņš mūžīgi paliks nesasniedzams savas svētās būtības pārlaicīgajā majestātiskumā. Neviens radījums nekad nav Viņu atzinis tā, kā pieklājas Viņu atzīt, un neviens radījums nav Viņu cildinājis tā, kā Viņš ir pelnījis. Viņš paceļas pāri jebkuram nosaukumam un salīdzinājumam. Caur Viņu kļūst zināmas visas lietas, bet Viņa esamība ir pārāk augsta, lai to izzinātu caur kādu citu kā tikai Viņu pašu. Viņa radīšanas procesam nav sākuma un nebūs beigu, jo pretējā gadījumā beigtos Viņa debesu vēlība. Dievs ir sūtījis mums praviešus un atklājis tik daudz Grāmatu, cik pasaulē radību, un turpinās to darīt mūžīgi.

Ja tu burā Dieva vārdu jūrā, kas atspoguļojas visās lietās, tad zini, ka Viņš paceļas augstu un nav izzināms caur savu radību, nedz savu kalpu aprakstiem. Viss, ko tu redzi, ir iemantojis esamību caur Viņa gribu. Kā gan šāda radīta lieta varētu norādīt uz Viņa fundamentālo vienesmi? Dieva esamība pati par sevi liecina par Viņa vienesmi, bet ikviena radība savu īpašību dēļ liecina, ka to ir radījis Dievs. Tāda ir augstākā gudrība to vērtējumā, kas burā dievišķās patiesības okeānā.

Ja tu tomēr burā radības jūrā, tad zini, ka pirmo Atgādinājumu, kas ir Dieva pirmatnējā griba, var salīdzināt ar sauli. Dievs ir radījis Viņu ar savas varas spēku, un Viņš no sākuma, kam nav sākuma, ir licis Viņam izpausties ikvienā virsvaldībā ar savas pavēles neatvairāmo spēku, un Dievs līdz beigām, kam nav beigu, turpinās likt Viņam izpausties saskaņā ar savu neuzvaramo nolūku.

Un zini, ka Viņš patiešām ir līdzīgs saulei. Ja arī saule turpinās uzlēkt līdz beigām, kam nav beigu, tomēr nekad nav pastāvējusi un nekad nepastāvēs vairāk par vienu sauli, un, ja tā mūžīgi norietēs, tomēr nekad nav pastāvējusi un nekad nepastāvēs vairāk par vienu sauli. Tieši šī pirmatnējā griba atmirdz krāšņi ikvienā pravietī un izpaužas ikvienā atklātā Grāmatā. Tai nav sākuma, jo pirmais iegūst savu pirmreizību no tās, un tai nav beigu, jo pēdējam jāpateicas par to, ka tas ir pēdējais, tieši tai.

Pirmās Izpausmes laikā pirmatnējā griba izpaudās Ādamā. Noas dienās tā izpaudās Noā. Ābrahāma dienās tā izpaudās Viņā, un tāpat arī Mozus dienās, Jēzus dienās un Muḥammad, Dieva Apustuļa, dienās, Bayán Punkta dienās, Tā dienās, kuru atklās Dievs, un Tā dienās, kas parādīsies pēc Viņa, kuru atklās Dievs. Šeit slēpjas to vārdu iekšējā nozīme, kurus teica Dieva Apustulis: „Es esmu visi pravieši,” jo, tā, kas spoži atmirdz ikvienā no Viņiem, ir bijusi un vienmēr būs viena un tā pati saule.

Izvilkumi no
Kitáb-i-Asmá'
 „Vārdu grāmata”

AK JŪS, kam dāvāts *Bayán!* Nezakājiēt cits citu, jo senais mūžības Auseklis atspīd virs Viņa diženuma apvāršņa. Mēs esam radījuši jūs no viena koka un esam likuši jums būt par šā viena koka lapām un augļiem, lai jūs cits citam kļūtu par mierinājuma avotu. Attiecieties pret citiem, kā jūs attiecaties paši pret sevi, lai starp jums nebūtu nekādas nepatikas, kas varētu jūs atstumt no Tā, kuru augšāmcelšanās dienā atklās Dievs. Jums visiem pienākas būt vienai nedalāmai tautai, lai jūs varētu atgriezties pie Viņa, kuru atklās Dievs.

Tie, kas ir sev laupījuši iespēju atdzimt sava savstarpējā naida dēļ vai tāpēc, ka uzskatījuši, ka viņiem ir taisnība un ka citi maldās, tiks sodīti augšāmcelšanās dienā šā naida dēļ, ko viņi izrādīja naktī.⁷⁹ Tādējādi viņi laupīja sev iespēju skatīt Dieva vaigu neviena cita iemesla kā savu savstarpējo apsūdzību dēļ.

Ak jūs, kam dāvāts *Bayán!* Jums jādara tādi darbi, kas tikami Dievam, jūsu Kungam, tādējādi izpelnoties arī Tā labpatiku, kuru atklās Dievs. Nepārvērtiet savu reliģiju par materiālu labumu iegūšanas līdzekli, veltot savu dzīvi niecībām un augšāmcelšanās dienā iegūstot to, kas sadusmos Viņu, kuru atklās Dievs, lai gan jums šķitīs, ka visu darāt pareizi. Ja jūs tomēr savā ticībā izrādīsiet godbijību, Dievs jūs apbalvos no savas debesu vēlēšanas dārgumu krātuves.

Dieva, sava Kunga, dēļ esiet patiesi savā uzticībā Viņam, kuru atklās Dievs, lai varbūt caur ziedošanos Viņa ticībai jūs augšāmcelšanās dienā tiktu atpestīti. Sargieties, lai jūs neklāj plīvuri strīdu dēļ, kas nakts laikā var izcelties jūsu starpā to problēmu rezultātā, ar kurām sastopaties, vai tādu apsvērumu dēļ kā jūsu augstais vai zemais stāvoklis, jūsu tuvums vai tālums.

Tā Mēs cenšamies jūs stingri pārliecināt – tā patiešām ir pienācīga pārliecināšana – , lai jūs varbūt cieši turētos pie tās un augšāmcelšanās dienā iemantotu pestīšanu. Tuvojas laiks, kad jūs savās mājās būsi mierā ar sevi, un Viņš, kuru atklās Dievs, būs parādījies, un Dievs vēlas, lai jūs atgriezāties pie Viņa, jo Dievs dāvāja jums esamību caur visa Izejas Punktu. Tomēr, sekojot savu vēlmju mudinājumiem, jūs visi tieksieties pēc vadības. Daži no jums lepojas ar savu reliģiju, citi – ar savām zināšanām. Jūs visi kā viens turēsieties pie kādas *Bayán* daļas, lai cildinātu paši sevi.

XVI, 19.⁸⁰

DIEVS stāv pāri saviem kalpiem, un starp Viņu un Viņa radību nekad nav bijusi tieša saistība, lai gan visi ir radušies pēc Viņa pavēles. Patiesi, Viņš ir jūsu Kungs un jūsu Dievs, jūsu Pavēlnieks un jūsu Ķēniņš. Viņš lemj par jūsu darbiem gan dienas laikā, gan naktī.

Saki: Tas, kuru atklās Dievs, ir patiešām Dieva sākotnējais plīvurs. Virs šī plīvura jūs nevarat atrast nevienu citu kā Dievu, bet zem tā jūs varat saskatīt visas lietas, kas nāk no Dieva. Viņš ir neredzamais, nesasniedzamais, viscildenais, vismiļotais.

Ja jūs meklējat Dievu, jums pienākas meklēt To, ko atklās Dievs, un, ja jūs lolojat vēlēšanos mājojot vārdu šķirstā, jūs kļūsiat par ceļvežiem uz To, ko atklās Dievs, ja vien jūs ticēsiet Viņam. Patiesi, tad lieciet savām sirdīm kļūt par Viņa cildeno vārdu rītausmu, kā teikts Grāmatā, un jūs kā spoguļi, kas pavērsti pret sauli, spēsiet saņemt apgaismību.

XVI, 17.

JA KĀDA persona izvirza konkrētu jautājumu un sniedz pierādījumus, tad tiem, kas tiecas tos noraidīt, ir jāsniedz savi pierādījumi. Ja viņiem tas izdodas, tad šīs personas vārdi būs veltīgi un tās pretinieki gūs virsroku. Pretējā gadījumā viņa vārdos ieklausīsies un viņa sniegtie pierādījumi paliks spēkā. Es brīdinu jūs, ak, *Bayán* sekotāji, ja jūs vēlaties aizstāvēt savu pārākumu, neapstrīdiat nevienu dvēseli, bet sniedziat pierādījumus, kas ir līdzīgi šīs dvēseles pierādījumiem, jo patiesība uzvarēs, bet viss cits noteikti iznīks.

Cik daudz bija ļaužu, kas apstrīdēja Muḥammad, Dieva Apustuli, un, galu galā, zaudēja, jo viņi nespēja sniegt tādus pierādījumus, kas līdzinātos tiem pierādījumiem, kurus Dievs bija Viņam nosūtījis. Ja viņi būtu apmulsuši un kautrējušies, un sapratuši to pierādījumu nozīmi, ar kuriem Viņš bija apveltīts, viņi nekad nebūtu Viņu izaicinājuši, bet viņi sevi uzskatīja par savas reliģijas aizstāvjiem. Tāpēc Dievs rīkojās ar viņiem pēc viņu nopelniem un aizstāvēja patiesību ar pašas patiesības spēku. To mēs šodien skaidri redzam Muḥammad atklāsmē.

Kas ir tas vīrs jūsu starpā, kas var izaicināt cildenos Esamības Troņus katrā virsvaldībā, ja visa esamība ir pilnīgi atkarīga no Viņiem? Patiešām, Dievs ir aizslaucījis visus tos, kas nostājās pret Viņiem no sākuma, kam nav sākuma, līdz šai dienai un ir pārliecinoši parādījis patiesību ar pašas patiesības spēku. Patiesi, Viņš ir visvarenais, visuspēcīgais.

XVII, 11.

AK JŪS, *Bayán* sekotāji! Esiet modri augšāmcelšanās dienā, jo tajā Dienā jūs stingri ticēsiet Grāmatas *Bayán Vāhid*, lai gan tas tāpat kā jūsu iepriekšējā reliģija, kas izrādījās veltīga, nedos jums nekāda labuma, ja jūs nepieņemsiet Tā Lietu, kuru atklās Dievs, un neticēsiet tam, ko Viņš lemj. Ņemiet to vērā, lai jums netiktu liegta Viņa, visu vēstnešu un Rakstu Pirmavota, klātbūtne, kamēr jūs esat pieķērušies to mācību atsevišķām daļām, kas izplūst no šiem avotiem.

XVII, 15.

APDOMĀ, kā ikvienas atklāsmes parādīšanās laikā tie, kas atver savas sirdis šīs atklāsmes Autoram, atzīst patiesību, bet to sirdis, kas neaptver patiesību, sašaurinās, tāpēc ka viņi ir norobežojušies no Viņa. Tomēr atvērta sirds ir Dieva dāvana kā vieniem, tā otriem. Dievs nevēlas sašaurināt nevienas radības sirdi, pat ne skudras sirdi, un vēl jo mazāk augstāka radījuma sirdi, izņemot gadījumus, kad šis radījums ļaujas ietīties plīvuros, jo Dievs ir visu lietu Radītājs.

Ja tu atvērsi kaut vienas dvēseles sirdi, palīdzot tai pieņemt Tā Lietu, kuru atklās Dievs, tavu dvēseli, dzirdot šo cildeno vārdu, pildīs iedvesma. Tāpēc tavš pienākums ir veikt šo uzdevumu augšāmcelšanās dienās, jo vairākums cilvēku ir bezpalīdzīgi, un, ja tu atvērsi viņu sirdis un kļedēsi viņu šaubas, viņi tiks uzņemti Dieva ticībā. Tāpēc Tā dienās, kuru atklās Dievs, attīsti šo īpašību pēc iespējas pilnīgāk, jo, patiešām, ja tu Viņa dēļ atvērsi kāda cilvēka sirdi, tas dos tev lielāku labumu nekā jebkāds cits tikumīgs darbs, tāpēc ka ticība Viņam un pārliecība par Viņa realitāti ir pirmajā vietā un darbi – tikai otrajā.

XVII, 15.

NEMIET vērā, ka jums rūpīgi jāapsver ikvienas dvēseles vārdi, un tad jāturas cieši pie pierādījumiem, kas apliecina patiesību. Ja jums neizdodas atklāt patiesību kādas personas

vārdos, neapstrīdīet tos, jo *Bayán* aizliedz jums strīdēties un ķīldoties, lai augšāmcelšanās dienā jūs neiesaistītos strīdos un ķīldās ar Viņu, kuru atklās Dievs.

XVII, 16.

AUGŠĀMCELŠANĀS dienā, kad pie jums atnāks Tas, kuru atklās Dievs, apveltīts ar pārliecinošiem pierādījumiem, jūs uzskatīsiet, ka Viņa Lieta nav patiesa. Turpretim Dievs ir licis jums saprast grāmatā *Bayán*, ka starp Tā Lietu, kuru atklās Dievs, un citu cilvēku lietām nav nekādas līdzības. Kā gan kāds vēl bez Dieva var atklāt vārsmas, kas ietekmē visu cilvēci? Saki: Dižens ir Dievs! Kurš gan cits bez Viņa, kuru atklās Dievs, var bez domāšanas skandēt vārsmas, kuras nāk no Viņa Kunga, kas ir varoņdarbs, kuru neviens mirstīgs cilvēks nevar cerēt paveikt?

Patiesību nevar sajaukt ne ar ko citu, būtu labi, ja jūs apdomātu Viņa pierādījumu. Maldus nav iespējams sajaukt ar patiesību, ja vien jūs apsvērsiet patiesā Dieva liecības.

Cik liels ir bijis to skaits, kas islāma ticībā ir izvirzījuši nepatiesas mācības, bet jūs sekojāt viņu pēdās, neredzējuši nevienu pierādījumu. Kādus pierādījumus jūs varat sniegt sava Kunga klātbūtnē, ja jūs kādu brīdi to apdomātu?

Uzmanieties savā naktī,⁸¹ ka neapbēdināt nevienu dvēseli, vienalga, vai tā sniedz jums pierādījumus vai nē, lai augšāmcelšanās dienā jūs nejauši neapbēdinātu Viņu, kura rokās ir ikviens pierādījums. Un, ja jūs nemanāt Dieva liecību kādā personā, tā, patiesi, nespēs demonstrēt patiesības spēku, un Dievs zinās, ko darīt ar viņu. Patiešām, jūs nekādā ziņā nedrīkstat apbēdināt nevienu personu, jo Dievs noteikti viņu pārbaudīs un sauks viņu pie atbildības. Jums pieklājas turēties pie jūsu pašu ticības liecības un ņemt vērā pavēles, kas ietvertas *Bayán*.

Jūs esat kā cilvēki, kas ierīko dārzu un stāda tajā visādus augļu kokus. Kad pienāks īstais laiks atnākt Viņam, Kungam, jūs

būsiet Viņa vārdā pārņēmuši dārzu savā valdījumā, un, kad Viņš patiešām atnāks, jūs Viņu nelaidīsiet dārzā.

Patiesi, Mēs stādījām Korāna Koku un apgādājām tā dārzu ar visādiem augļiem, kurus jūs visi esat baudījuši, bet, kad Mēs nācām, lai pārņemtu to, ko bijām iestādījuši, jūs izlikāties, ka nepazīstat Viņu, savu Kungu.

Neapbēdiniet Mūs un ļaujiet Mums ieiet dārzā, kas pieder Mums, lai gan Mēs esam neatkarīgi no visa, kas jums pieder. Turklāt Mēs nenodosim šo dārzu nevienam no jums likumīgā īpašumā pat tad, ja tas nebūs lielāks par sinepju graudiņu. Patiesi, Mēs esam Uzskaitvedis.

Mēs esam stādījuši *Bayán* dārzu Tā vārdā, kuru atklās Dievs, un esam piešķīruši jums atļauju dzīvot tajā līdz Viņa izpausmes laikam. Tad no tā brīža, kad Tā Lieta, kuru atklās Dievs, būs ieviesta, Mēs aizliedzam jums visas lietas, kuras jūs uzskatāt par savām, izņemot gadījumus, kad jūs ar sava Kunga atļauju spēsiet tās atgūt.

XVIII, 3.

AK JŪS, kam dāvāts *Bayán*! Esiet modri, lai Tā dienās, kuru atklās Dievs, jūs nepastāvētu uz to, kas netiek Viņam, lai gan jums šķiet, ka tiecāties Dievu iepriecināt, kā to darīja tie, kas dzīvoja visa Izejas Punkta dienās un kas nespēja aptvert, ka viņi tiecas pēc lietām, kas ir pretrunā Dieva nolūkam. Viņi norobežojās no Dieva kā ar plīvuriem un neievēroja to, ko Viņš vēlējās, lai viņi kā patiesi ticīgie darītu. Viņi neapdomāja to cilvēku rīcību, kas dzīvoja Muḥammad dienās, kas tāpat kā viņi domāja, ka tiecas pēc Dieva labpatikas, lai gan patiesībā viņi bija šķirti no Viņa pēc tam, kad viņi nebija ieguvuši Muḥammad labpatiku. Tomēr viņi to nesaprata.

Ak jūs, *Bayán* sekotāji! Neuzskatiet sevi par līdzīgiem tiem cilvēkiem, kam senās dienās tika dāvāts Korāns vai evaņģēlijs,

vai citi Raksti, jo Viņa izpaušmes laikā jūs nomaldīsieties vēl tālāk no Dieva nekā viņi. Ja jums gadīsies nošķirties no Viņa, jums nekad neienāks prātā, ka esat šķirti no Viņa. Jums pienākas apsvērt, kāpēc tie cilvēki, kam tika dāvāts Korāns, nespēja saskatīt patiesību, jo jūs, patiešām, rīkosieties līdzīgi, lai gan būsiat pārlicināti, ka darāt labus darbus. Ja jūs saskatīsiet, cik ļoti jūs esat attālinājušies no Dieva, jūs vēlēsiaties, kaut spētu pazust no zemes virsas un nogrimt aizmirstībā. Pienāks diena, kad jūs no visas sirds vēlēsiaties uzzināt, kas varētu patikt Dievam, bet, ak vai, jūs neradīsiet ceļu uz Viņu. Kā kamieļi, kas bezmērķīgi kļīst, jūs neatradīsiet ganības, kur jūs varētu pulcēties un apvienoties, lai sasniegtu Lietu, kurai jūs varētu droši ticēt. Tajā laikā, kad Dievs liks atspīdēt Patiesības Saulei un uzbangot Viņa devības un vēlības okeāniem, jūs par savu vēlmju mērķi izvēlēsiaties ūdens pilītes, laupīdami sev Viņa okeānu bagātīgos ūdeņus.

Ja jums ir šaubas par šo jautājumu, pievērsiet uzmanību tiem ļaudīm, kam tika dāvāts evaņģēlijs. Tā kā viņi nespēja piekļūt Jēzus apustuļiem, viņi centās izpelnīties Dieva labpatiku savās baznīcās, cerot uzzināt, kas ir pieņemams Dievam, bet viņi tajās neatrada ceļu uz Viņu. Kad Dievs atklāja Muḥammad kā savu vēstnesi un savas labpatikas glabātāju, viņi palaida garām iespēju atdzīvināt savas dvēseles no dzīvā ūdens strūklakas, kas plūda no viņu Kunga, un turpināja uzbudināti kļīst pa zemi, meklējami lāsīti ūdens un ticēdami, ka viņi dara labus darbus. Viņi uzvedās tā, kā tagad uzvedas tie, kam tika dāvāts Korāns.

Ak jūs, *Bayán* sekotāji! Jūs spējat rīkoties līdzīgi. Tāpēc piesargieties, ka nelaupāt sev iespēju nokļūt Tā tuvumā, kas ir Dieva Izpaušme, par spīti tam, ka esat dienu un nakti lūgušies, lai ļauj jums skatīt Viņa vaigu, un uzmanieties, lai jūs nekas nekavē sasniegt Viņa labpatikas okeānu, kad jūs apmulsuši veltīgi kļīdsiet pa zemi, meklējot lāsīti ūdens.

Saki: Dieva liecība ir sniegta grāmatā *Bayán*, un ar tās atklāšanu Dieva vēlība pret cilvēci ir sasniegusi savu augstāko

piepildījumu. Lai neviens no jums nesaka, ka Dievs nav bijis devīgs pret jums, jo, bez šaubām, Dievs ir dāvājis un dāvās savu žēlastību līdz pat augšāmcelšanās dienai tiem, kas saņēmuši *Bayán*. Kaut jūs noticētu Dieva zīmēm.

XVI, 13.

PATIESI, Dievs ir licis *Bayán* ļaudīm iegūt esamību ar Tā spēku, kuram tika atklāta grāmata *Bayán*, sagatavojot viņus Dienai, kad viņi atgriezīsies pie sava Kunga.

Patiesām, tie, kas būs uzticīgi Tam, kuru atklās Dievs, ir sapratuši to vārdu nozīmi, kas atklāti *Bayán*. Viņi patiesām ir tie patiesīgie, bet tie, kas novērsās no Viņa, kad Viņš parādījās, nav sapratuši pat vienu vienīgu *Bayán* burtu, lai gan viņi apliecina savu ticību tam, kas tajā atklāts, un savu pārliecību par to vai arī ievēro tās priekšrakstus.

Saki: Ikviens labvēlīgs un slavējams apzīmējums *Bayán* ir norādījums uz tiem, kas atzīst Viņu, kuru atklās Dievs, un kas nelokāmi tic Dievam un Viņa Svētajiem Rakstiem, bet ikviens negatīvs apzīmējums tajā attiecas uz tiem, kas noliedz Viņu, kuru atklās Dievs, lai gan viņi godīgi izpilda to, kas noteikts *Bayán*. Saki: Ja jūs pieņemsiet patiesību augšāmcelšanās dienā, Dievs jums noteikti piedos par jūsu nakti⁸² un apžēlosies par jums.

Tie, kas ir uzticīgi ievērojuši priekšrakstus, kas sniegti *Bayán*, no tā atklāšanas dienas līdz Dienai, kad parādīsies Tās, kuru atklās Dievs, patiesām nokļūs Viņa labpatikas paradīzē un tiks cildināti Dieva klātbūtnē, un mājās Viņa debesu dārza paviljonos. Tomēr vienā mazā laika sprīdī pēc tam, kad Dievs būs atklājis To, kas ir Viņa paša Izpausme, viss *Bayán* sekotāju pulks tiks pārbaudīts.

XVII, 1.

TĀ KĀ tu esi uzticīgi sekojis Dieva patiesajai reliģijai pagājušajās dienās, tev pienākas sekot Viņa patiesajai reliģijai arī turpmāk, jo ikviena reliģija nāk no Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā.

Viņš, kas atklāja Korānu Muḥammad, Dieva Apustulim, izdodot priekšrakstus islāma ticībā, kas Viņam bija tikami, ir tāpat arī, kā jums bija apsolīts, atklājis *Bayān* Viņam, kas ir jūsu Qá'im,⁸³ jūsu Ceļvedis, jūsu Mihdí,⁸⁴ jūsu Kungs, Viņam, kuru jūs sveicat kā Dieva lielisko titulu izpausmi. Patiesi, tas, ko Dievs atklāja Muḥammad divdesmit trīs gadu laikā, ir atklāts Man divu dienu un divu nakšu laikā. Tomēr, kā lēmis Dievs, starp šīm abām Izpausmēm nav jāmeklē atšķirības. Viņam patiešām ir vara pār visām lietām.

Es zvēru pie Tā dzīvības, kuru atklās Dievs! Mana atklāsme ir patiešām daudz mulsinošāka par Muḥammad, Dieva Apustuļa, atklāsmi, ja tu uz brīdi pārdomāsi Dieva Dienas. Redzi, cik tas ir dīvaini, ka cilvēku, kas uzaudzis starp Persijas ļaudīm, Dievs pilnvaro sludināt tādas neapstrīdamas patiesības, kuras apklusina ikvienu mācītu vīru, un ka Viņu apvelta ar spēju spontāni atklāt vārsmas daudz ātrāk, nekā kāds tās spēj pierakstīt. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa, palīga briesmās, pašpastāvošā.

XVI, 18.

TIEM, KAS norobežojušies no Dieva atklāsmes, nav izdevies saprast pat viena vienīga Korāna burta nozīmi. Viņiem nav arī ne mazākās jēgas par islāma ticību. Pretējā gadījumā viņi nebūtu novērsušies no Dieva, kas ir dāvājis viņiem esamību, kas ir audzinājis viņus, licis viņiem mirt un piedāvājis viņiem dzīvību, un nebūtu turējušies tikai pie atsevišķiem savas reliģijas aspektiem, pārliecināti, ka viņi dara tikumīgus darbus Dieva labad.

Cik daudz ir atklātu vārsmu par smagajiem pārbaudījumiem, ko jūs piedzīvosiet pastardienā, bet šķiet, ka jūs tās nekad neesat lasījuši, un cik liels ir atklāto nostāstu skaits par pārbaudījumiem, kas piemeklēs jūs Mūsu atgriešanās dienā, un tomēr šķiet, ka jūs nekad neesat tiem pievērsuši savu skatu.

Jūs vadāt savas dienas, izdomājot dažādus savas ticības principu veidus un noteikumus, lai gan vienīgais, kas dos jums labumu no tā visa, ir izprast to, kas tīkams jūsu Kungam, un visiem kopā iepazīties ar Viņa augstāko nolūku.

Dievs ir atklājis jums savu patību, bet jūs neesat pazinuši Viņu, un tas, kas liks jums pastardienā novērsties no Dieva, ir jūsu maldu darbi. Visu savu dzīvi jūs turat pie reliģijas, lai iemantotu Dieva labpatiku, bet Pēdējā Dienā jūs norobežojaties no Dieva un novērsaties no Tā, kas ir jūsu Apsolītais.

XVII, 2.

AK JŪS, *Bayán* sekotāji! Jūs tapsiet pārbaudīti kā tie, kas saņēma Korānu. Apžēlojieties paši par sevi, jo jūs piedzīvosiet Dienu, kad Dievs atklās Viņu, kas ir Viņa paša Izpausme, apveltītu ar skaidriem un neapstrīdamam pierādījumiem, bet jūs sīksti turēsieties pie vārdiem, kurus teikuši *Bayán* liecinieki. Tajā Dienā jūs apmulsuši turpināsiet klīst kā kamieļi, meklējot dzīvības ūdens lāsīti. Dievs liks dzīvības okeāniem plūst no Tā klātbūtnes, kuru atklās Dievs, bet jūs atteiksieties remdēt slāpes no tā, par spīti tam, ka uzskatāt sevi par Dievam paklausīgiem savas ticības lieciniekiem. Nē, un vēlreiz nē! Jūs nomaldīsieties daudz tālāk nekā ļaudis, kuriem tika dāvāts evaņģēlijs vai Korāns, vai jebkādi citi Svētie Raksti. Piesargieties, jo Dieva Lieta atklāsies jums laikā, kad jūs ar asarām acīs lūgsiet Dievu, lai pienāk Viņa Izpausmes ierašanās Diena, bet, kad Viņš atnāks, jūs vilcināsieties un nebūsiet to starpā, kas ir pārliecināti par Viņa ticību.

Piesargieties apbēdināt Viņu, kas ir jūsu Kunga augstākā Izpausme. Patiesi, Viņš var labi iztikt bez jūsu uzticības. Uzmanieties un nelieciet nevienai dvēselei izmist, jo jūs noteikti tiksiet pārbaudīti.

XVII, 2.

S AKI: TAS, kuru atklās Dievs, noteikti izpirks to tiesības, kas patiesi tic Dievam un Viņa zīmēm, jo viņi ir tie, kas ir izpelnījušies atalgojumu no Viņa. Saki: Tas nav Viņa, kuru atklās Dievs, godības cienīgi, ka Viņa vārds tiek minēts šādā veidā, ja apsvērsiet Dieva Lietu savās sirdīs. Saki: Ar savas pavēles spēku Viņš aizstāvēs savu Lietu un ar savu likumu padarīs par nebijušiem visus patiesības sagrozījumus. Patiesi, Dievam ir vara pār visām lietām.

Ja jūs vēlaties atšķirt patiesību no maldiem, palūkojieties uz tiem, kas tic Viņam, kuru atklās Dievs, un uz tiem, kas Viņam netic Viņa parādīšanās laikā. Pirmie iemieso patiesības būtību, kā apliecināts Dieva Grāmatā, bet pēdējie iemieso maldu būtību, kā apliecināts tajā pašā Grāmatā. Bīstieties Dieva un nepieķerieties nekam citam kā patiesībai, tā kā jūs esat celti godā un grāmatā *Bayán* esat atzīti par Tā vārda nesējiem, kas ir Mūžīgā Patiesība.

Saki: Ja Tas, kuru atklās Dievs, paziņotu, ka dievbijīgs un patiesīgs *Bayán* sekotājs ir nepatiess, jums jāpakļaujas Viņa spriedumam, jo to apstiprinājis Dievs grāmatā *Bayán*. Patiesi, Dievs spēj vērst gaismu ugunī, kad vien Viņš vēlas. Viņam noteikti ir vara pār visām lietām. Un, ja Viņš paziņo, ka kāda persona, kuru jūs uzskatāt par nepatiesu, ir patiesīga, nekļūdieties, savās iedomās apšaubot Viņa lēmumu, jo Viņš, kas ir Neatkarīgā Patiesība, rada visu ar savas pavēles spēku. Patiesi, Dievs vēš uguni gaismā, kad vien Viņš vēlas, un Viņam patiesām ir vara pār visām lietām. Apsveriet, ka Pirmajā Dienā patiesība atspīdēja kā patiesība un kā maldi parādījās kā maldi. Tāpat arī jūs tos atšķirsiet augšāmcelšanās dienā.

XVII, 4.

PAVERIETIES uz ļaudīm, kam tika dāvāts evaņģēlijs. Viņu reliģiskie līderi tika uzskatīti par patiesiem evaņģēlija ceļvežiem, bet, kad viņi norobežojās no Muḥammad, Dieva Apustuļa, viņi kļuva par maldu ceļvežiem, neraugoties uz to, ka visu savu dzīvi viņi bija uzticīgi ievērojuši savas reliģijas priekšrakstus, lai tiktu uzņemti paradīzē, bet, kad Dievs atklāja viņiem paradīzi, viņi tajā neiegāja. Tie, kuriem tika dāvāts Korāns, rikojās līdzīgi. Viņi veica savas reliģiskās ceremonijas Dieva labad, cerot, ka Viņš ļaus viņiem pievienoties taisnīgajiem paradīzē. Tomēr, kad viņu priekšā plaši atvērās paradīzes vārti, viņi atteicās tajā ieiet. Viņi nepretojās iemešanai elles ugunīs, lai gan viņi bija meklējuši patvērumu no tām pie Dieva.

Saki: Patiesi, kritērijs, ar kura palīdzību patiesību var atšķirt no maldiem, neparādīsies līdz augšāmcelšanās dienai. To jūs zināsiet, ja piederat pie tiem, kas mīl patiesību. Un pirms augšāmcelšanās dienas atnākšanas jūs atšķirsiet patiesību no visa cita saskaņā ar to, kas ir atklāts *Bayán*.

Cik liels ir to ļaužu skaits, kas augšāmcelšanās dienā uzskatīs, ka viņiem ir taisnība, bet liktenis lems, ka viņus pieskaitīs pie maldīgajiem, jo viņi norobežosies kā ar plīvuriem no Tā, kuru atklās Dievs, un atteiksies pielūgsmē noliekties Viņa priekšā, kas, kā dievišķi lemts Grāmatā, ir viņu Radītājs.

XVII, 4.

SAKI: JŪS nespēsiet pazīt vienu patieso Dievu vai skaidri saklausīt dievišķās vadības vārdus, jo jūs meklējat un ejat nevis Viņa ceļu, bet citus ceļus. Katru reizi, kad jūs uzzināt, ka ir parādījusies jauna Lieta, jums jātiecas pēc tās autora klātbūtnes un jāiedziļinās Viņa Rakstos, lai jūs netiekat kavēti sasniegt Tā tuvumu, kuru atklās Dievs, Viņa izpausmes stundā. Ja tu staigāsi patiesības ceļus, kā noteikuši tie, kas apveltīti ar visslēptākās realitātes zināšanām, Dievs, tavš Kungs, noteikti atpestīs tevi augšāmcelšanās dienā. Patiesi, Viņam ir vara pār visām lietām.

Grāmatā *Bayán* Dievs ir aizliedzis visiem spriest tiesu pār jebkuru dvēseli, lai tā nespriestu tiesu pār Dievu, tās Kungu, uzskatot sevi par taisnīgu, jo neviens nezina, kā Dieva Lieta sāksies vai beigsies.

Ak jūs, *Bayán* sekotāji! Ja jūs spriežat par kādu personu, kas pasludina jaunu Lietu un atklāj vārsmas, kuras nav atklājis neviens cits kā tikai Dievs, palīgs briesmās, pašpastāvošais, nespriediet tiesu pār Viņu, lai jūs netīšām nespriestu tiesu pār To, kuru atklās Dievs. Saki: Tas, kuru atklās Dievs, ir tikai viens no jums. Viņš jums atklās sevi augšāmcelšanās dienā. Jūs iepazīsiet Dievu, kad Viņa patības Izpausme tiks jums atklāta, lai jūs varbūt nenomaldītos tālu no Viņa ceļa.

Patiesi, Dievs atsūtīs To, kuru atklās Dievs, un pēc Viņa Tos, kurus Viņš izvēlēsies, kā Viņš ir sūtījis praviešus pirms Bayán Punkta. Viņam patiešām ir vara pār visām lietām.

XVII, 4.

PATIESI, Pirmajā Dienā Mēs plaši atvērām paradīzes vārtus visiem pasaules cilvēkiem un izsaucāmies: „Ak jūs, visa radība! Centieties iekļūt paradīzē, jo jūs visu savu dzīvi esat darījuši tikumīgus darbus, lai nonāktu tajā.” Protams, ka visi cilvēki ilgojas tajā iekļūt, bet, ak vai! Viņi nespēj to paveikt savu darbu dēļ. Tomēr, ja tu savas sirds dziļumos gūsi patiesu Dieva izpratni, pirms Viņš būs atklājis sevi, tu spēsi Viņu pazīt, skaidri redzamu un diženu, kad Viņš atklās sevi visu cilvēku acu priekšā.

XVII, 11.

SAKI: TĀPĒC, ka jūs atcerēsieties Viņu, kuru atklās Dievs, un cildināsiet Viņa vārdu, Dievs liks jūsu sirdīm pukstēt straujāk priekā, un vai tad jūs nevēlaties, lai jūsu sirdis piedzīvo šādu svētīlaimīgu stāvokli? Patiešām, to sirdis, kas patiesi tic Viņam, kuru atklās Dievs, ir plašākas par debesu un zemes

plašumiem un visu, kas atrodas starp tām. Dievs nav atstājis nekādas šaubas viņu sirdīs, pat ne tik niecīgas kā sinepju graudiņš. Viņš iepriecinās viņu sirdīs, viņu garu, viņu dvēseles un viņu miesu, kā arī viņu laimīgās un nelaimīgās dienas, cildinot Tā vārdu, kas ir augstākā Dieva Liecība, un godinot Tā vārdu, kas ir viņu Radītāja godības Rīta Zvaigzne.

Patiesi, šīs ir dvēseles, kas ar prieku piemin Dievu, kurš pacilā viņu sirdīs ar zināšanu un gudrības gaismas mirdzumu. Viņi nemeklē nevienu citu kā tikai Dievu un ik brīdi slavē Viņu. Viņi nevēlas neko citu ka tikai to, ko vēlas Viņš, un ir gatavi izpildīt Viņa pavēles. Viņu sirdīs ir kā spoguļi, kas atstaro to, ko vēlas Tas, kuru atklās Dievs. Tādējādi Dievs iepriecina to cilvēku sirdīs, kas patiesi tic Viņam un Viņa zīmēm un kas ir pārliecināti par nākamo dzīvi. Saki: Nākamā dzīve nav nekas cits kā tikai tās dienas, kas saistītas ar Tā atnākšanu, kuru atklās Dievs.

Nesajauc Dieva lēmumus ar paša dīkajām iedomām, bet vēro ar gara acīm visas lietas, kuras radījis Dievs pēc savas pavēles, gluži tāpat, kā jūs redzat ar savām fiziskajām acīm.

XVII, 15.

DIEVIŠĶĀ atklāsme, kas saistīta ar Viņa atnākšanu, kurš ir jūsu Apsolītais Mihdī, ir daudz brīnišķīgāka par atklāsmi, ar ko bija apveltīts Muḥammad, Dieva Apustulis. Kaut jūs to apdomātu. Patiesi, Dievs atklāja Muḥammad, Dieva Apustuli, starp Arābijas ļaudīm pēc tam, kad Viņš bija sasniedzis četrdesmit divu gadu vecumu – kas ir fakts, ko ikviens no jums var apstiprināt un atbalstīt – , bet jūsu Pestītāju Dievs atklāja divdesmit četru gadu vecumā starp ļaudīm, no kuriem neviens nerunā un nesaprot pat nevienu vārda arābu valodā. Tādējādi Dievs atklāj savas Lietas bagātību un apliecina patiesību ar sava atklātā Vārda spēku. Viņš ir patiešām visvarenais, vispēcīgais, palīgs briesmās, vismīļotais.

XVII, 4.

SAKI: PATIESI, Dievs ir licis visai radībai nostāties Apstiprināšanas Koka pavēnī, izņemot tos, kas apveltīti ar izpratnes spējām. Viņi var izvēlēties, vai ticēt Dievam, viņu Kungam, un pilnīgi uzticēties Viņam, vai arī norobežoties no Viņa un atteikties ar pārliecību ticēt Viņa zīmēm. Šīs abas grupas burā divās jūrās – pārliecības jūrā un noliegšanas jūrā.

Tie, kas patiesi tic Dievam un Viņa zīmēm un kas ikvienas virsvaldības laikā uzticīgi ievēro visu, kas atklāts Grāmatā, ir patiešām tie, kurus Dievs radījis no savas labpatikas paradīzes augļiem un kuri ir svētlaimīgie, bet tie, kas novēršas no Dieva un Viņa zīmēm ikvienas virsvaldības laikā, ir tie, kuri burā noliegšanas jūrā.

Dievs ar sava likuma un savas varas spēku ir izvēlējis sev uzdevumu nodrošināt pārliecības jūras pārakumu un mazināt noliegšanas jūras ietekmi. Viņam patiešām ir vara pār visām lietām.

Patiesi, jums pienākas atzīt savu Kungu Viņa izpausmes laikā, lai jūs nekljūtu par noliedzējiem un lai pirms tam, kad Dievs ir atklājis pravieti, jūs varētu droši noenkuroties pārliecības jūrā. Ja pravietis nāk pie jums no Dieva un jūs nestaiģājat Viņa ceļu, Dievs vērtīs jūsu gaismu ugunī. Ņemiet to vērā, lai varbūt jūs ar Dieva vēlību un Viņa zīmēm spējat atpestīt savas dvēseles.

XVIII, 13.

SAKI: DIEVS patiešām ļaus samaitātībai pārņemt jūsu sirdis, ja jūs neatzīsiet Viņu, kuru atklās Dievs, bet, ja jūs Viņu atzīsiet, Dievs atbrīvos jūsu sirdis no samaitātības. (..)

Vai kāds no jums tajā dienā, kad jūs ar Dieva gribu iepazīnāties ar *Bayán*, zināja, kas ir Dzīvā Burti vai liecinieki, vai liecības, kādi bija ticīgo vārdi? Tāpat arī Dievs vēlas, lai jūs atzīstat To, kuru atklās Dievs augšāmcelšanās dienā. Piesargieties

norobežoties ar plīvuru no Viņa, kas radījis jūs, cieņas dēļ pret tiem, kuriem esamību dāvāja Bayán Punkts, lai cildinātu Viņa Vārdu. Vai pirms tam, kad jums esamību dāvāja Bayán Punkts, jums bija kaut mazākās personības pazīmes vai tiesības pavēlēt, vai autoritāte? Nepievērsiet uzmanību savam sākumam, varbūt jūs tapsiet glābti savā atgriešanās dienā. Patiešām, nebūtu bijusi vēlēšanās cildināt Izejas Punkta vārdu, Dievs nebūtu dāvājis jums ne Dzīvā Burtus, ne tos, kas ir Viņa patiesības liecības, ne Viņa taisnīguma lieciniekus, ja vien jūs to ņemsiet vērā. Tas viss ir paredzēts, lai cildinātu Tā Lietu, kuru atklās Dievs, Viņa izpausmes laikā. Kaut jūs to kādu brīdi apdomātu.

Tāpēc jums pieklājas atgriezties pie Dieva, kas jums dāvāja esamību, un neteikt tādus vārdus kā „kāpēc” un „nē”, ja jūs vēlaties, lai jūsu radīšana nes augļus jūsu atgriešanās laikā, jo neviens no jums, kas esat dzimuši no *Bayán*, negūs sava sākuma augļus, ja jūs neatgriezīsieties pie Tā, kuru atklās Dievs. Viņš ir Tas, kas liek jūsu sākumam celties no Dieva un atgriezties pie Viņa, ja vien jūs to apzinātos.

XVI, 15.

CIK LIELS ir to cilvēku skaits, kas visu savu dzīvi greznojas zīda drānās, lai gan patiesībā viņi nēsā uguns tērpu, jo viņi ir atteikušies no dievišķās vadības un taisnīguma ģērba, un cik daudz ir to, kas visu savu dzīvi valkā kokvilnas vai raupjas vilnas drēbes, un tomēr tāpēc, ka viņi ir ietērpti dievišķās vadības un taisnīguma drānās, viņi patiesībā ir apveltīti ar paradīzes mantijām un priecājas par Dieva labpatiku. Patiešām Dieva acīs būtu vēlams, lai jūs spētu apvienot abus tērpus – rotāties ar dievišķās vadības un taisnīguma drānām un valkāt smalkas zīda drānas, ja varat atļauties to darīt. Ja nevarat atļauties, tad vismaz nerīkojieties netaisnīgi, bet ievērojiet godbijību un tikumību. (..)

Tomēr vienīgi tāpēc, ka Viņš atrodas ļaužu starpā, Mēs nevēlamies sniegt nekādus priekšrakstus vai noteikt aizliegumus. Tikai, lai godinātu Viņa vārdu un cildinātu Viņa Lietu, Mēs ar savu lēmumu esam noteikuši dažus likumus, kā arī aizlieguši rīcību, ko neatzīstam par labu, lai Viņa izpausmes stundā jūs caur Viņu varētu iemantot Dieva labpatiku un atturēties no rīcības, kas Viņam pretīga.

Saki: Patiesi, Tā, kuru atklās Dievs, labpatika ir arī Dieva labpatika, bet Tā, kuru atklās Dievs, nepatika nav nekas cits kā arī paša Dieva nepatika. Izvairieties no Viņa nepatikas un meklējiet patvērumu Viņa labpatikā. Saki: Dzīvie ceļveži uz Viņa labpatiku ir tie, kas patiesi Viņam tic un ir pārlicināti savā ticībā, bet Viņa nepatikas dzīvie liecinieki ir tie, kas, dzirdot Dieva vārsmas, kuras Viņš atsūtījis, vai lasot dievišķos vārdus, kurus Viņš atklājis, tūlīt nepieņem ticību un neiegūst pārlicību.

XVI, 14.

Izvilkumi no dažādiem Rakstiem

S AKI: Dievs ir Kungs, un visi Viņu pielūdz.
Saki: Dievs ir Tas patiesais, un visi godina Viņu.
 Tas ir Dievs, jūsu Kungs, un pie Viņa jūs atgriezīsieties.
 Vai pastāv kādas šaubas par Dievu? Viņš ir radījis jūs un visas
 lietas. Viņš ir visu pasaulu Kungs.

S AKI: Patiesi, ikviens šīs ticības sekotājs var ar Dieva atļauju
 pārspēt visus, kas mājo debesīs un virs zemes, un visā, kas
 atrodas starp tām, jo tas vienīgajai patiesajai ticībai ir iespējams
 bez mazākās šaubu ēnas. Tāpēc nebīstieties un neskumstiet.

Saki: Dievs saskaņā ar to, kas ir atklāts Grāmatā, ir uzņēmis
 uzdevumu nodrošināt ikvienam patiesības sekotājam pārākumu
 pār simts citām dvēselēm, kā arī simts ticīgo pārākumu par
 tūkstoti neticīgo un tūkstoša ticīgo pārsvaru pār visām tautām
 un ciltīm virs zemes, jo Dievs ar savu pavēli dāvā esamību, kam
 vien Viņš vēlas. Patiesi, Viņam ir vara par visām lietām.

Saki: Dieva vara mājō sirdīs, kas tic Dieva vienesmei, un liecina, ka nav cita Dieva bez Viņa, bet to sirdīs, kas izvēlas citus līdzgaitniekus bez Dieva, ir nespēcīgas, bez dzīvības uz šīs zemes, jo tās noteikti ir mirušas.

Tuvojas Diena, kad Dievs piešķirs patiesīgo pulkiem uzvaru, un Viņš šķīstīs visu zemi, tā ka Viņa zināšanu lokā paliks tikai tādas dvēseles, kas patiesi tic Dievam, kas pielūdz tikai Dievu un nevienu citu, kas pielūgsmē dienu un nakti noliecas Viņa priekšā un kam ir stingra pārliecība.

Saki: Dievs ir patiešām Neatkarīgā Patiesība, kas paceļas augstu pār saviem kalpiem. Viņš ir palīgs briesmās, pašpastāvošais.

DIEVS apliecina, ka nav cita Dieva bez Viņa. Viņam pieder valstības debesīs un virs zemes, un viss, kas atrodas starp tām. Viņš paceļas pāri visu lietu izpratnei, un Viņu aptvert nespēj nevienas radības prāts, neviens nespēs izdibināt Viņa Būtnes vienesmi vai atminēt Viņa Esamības būtību. Viņam nav dubultnieka vai līdzinieka, neviens nespēj mēroties ar Viņu. Tad slavīniet Viņu un godājiet Viņu, un lieciniet par Viņa Būtnes svētumu un vienesmi, un aizrautīgi cildiniet Viņa varu un majestātiskumu. Tas ļaus jums ieiet visaugstajā paradīzē. Kaut jums būtu nešaubīga ticība Dieva zīmju atklāsmēi.

Šī ir dievišķi uzrakstīta Grāmata. Šīs ir jūsu priekšā atvērtais vēstuļraksts. Saki: Šī patiešām ir ļaužu apmeklēta Svētnīca, saldi smaržojošā Lapa, dievišķās atklāsmes Koks, bangojošais Okeāns, Izteikums, kas gulēja apslēpts, Gaisma, kas ir spožāka par visām gaismām. (..) Patiešām, ikvienu gaismu ar savu pavēli iedez Dievs. Viņš patiešām ir debesu un zemes valstības un visa tā, kas atrodas starp tām, Gaisma. Ar savas gaismas mirdzumu Dievs apgaismo jūsu sirdīs un dara stiprus jūsu soļus, lai jūs varētu Viņu godāt.

Saki: Neapšaubāmi šīs ir miera dārzs, viscēlākā pielūgsmes vieta, koks, kuram nav iespējams paiet garām, svētītais Lotus Koks, visvarenākā zīme, visdaiļākais vaigs un vispiemīlīgākā seja.

NO SĀKUMA, kam nav sākuma, visi cilvēki ir pielūgsmē noliekušies Tā priekšā, kuru atklās Dievs, un darīs to līdz beigām, kam nav beigu. Cik dīvaini, ka Viņa parādīšanās laikā jūs dienu un nakti godināt to, ko Bayán Punkts jums pavēlējis, bet tomēr nepielūdzat To, kuru atklās Dievs.

ZIEDO, ak, Mans Dievs, šo Koku Viņam, lai no tā tiktu atklāti visi augļi, kurus Dievs radījis Viņam, caur kuru Dievs ir vēlējis atklāt visu, kas Viņam tīk. Pie Tavas godības! Es neesmu vēlējis, lai šis Koks jebkad nestu zarus, lapas un augļus, kas Viņa atklāsmes dienā nenoliektos Viņa priekšā vai atteiktos slavēt Tevi caur Viņu, kā pienākas Viņa visspožākās atklāsmes godībai un Viņa viscildenajai noklusēšanai. Un, ja Tu pamani, ak, Mans Dievs, pie Manis kādu zaru, lapu vai augli, kas nav noliecies Viņa priekšā Viņa atklāsmes dienā, tad nocērt to, ak, Mans Dievs, no tā Koka, jo tas nenāk no Manis, un tas arī neatgriezīsies pie Manis.

VIŅŠ – lai godāta Viņa pieminēšana – atgādina sauli. Ja tās priekšā novietotu neskaitāmus spoguļus, ikviens no tiem pēc savām spējām atstarotu šīs saules krāšņumu, un, ja arī tās priekšā nebūtu novietots neviens spogulis, tā tomēr turpinātu uzlēkt un norietēt, un tikai spoguļos neatspīdētu tās gaisma. Es, patiesi, neesmu aizmirsis pildīt savu pienākumu brīdināt ļaudis un izdomāt, kā pievērst viņus Dievam, viņu Kungam, lai viņi ticētu Dievam, savam Radītājam. Ja Viņa atklāsmes dienā visi, kas dzīvo uz zemes, būs Viņam uzticīgi, Es savā sirdī priecāšos, jo visi tad būs sasnieguši savas esamības kalngalus un būs skatījuši vaigā savu Mīļoto, un būs atzinuši Tā diženumu, kas ir viņu sirds ilgojums, tik lielā mērā, kāds vien iespējams esamības pasaulē. Ja tas nenotiks, Mana dvēsele būs patiešām apbēdināta. Es patiešām esmu virzījis visas lietas uz šo mērķi. Kā gan tad kāds var būt nošķirts ar plīvuru no Viņa? Tāpēc es esmu uzrunājis Dievu un turpināšu uzrunāt Viņu. Viņš, patiesi ir tuvu, gatavs atbildēt Man.

VIŅA, kuru atklās Dievs, godība ir neizmērojami lielāka par jebkuras citas būtnes godību, un Viņa majestātiskums ir daudz lielāks par jebkuras citas būtnes majestātiskumu. Viņa daile pārspēj jebkuru citu dailes iemiesojumu, un Viņa diženums stipri pārsniedz jebkuru citu diženuma izpausmi. Ikviena gaisma nobāl Viņa gaismas spozmes priekšā, un neviens cits žēlastības paudējs nevar sacensties ar Viņa žēlastības zīmēm. Jebkuras citas būtnes pilnība nav nekas Viņa nevainojamās pilnības priekšā, un jebkurš cits spēks ir niecīgs, salīdzinot ar Viņa neierobežoto spēku. Viņa vārdi ir pārāki par visiem citiem vārdiem. Viņa labpatikai ir priekšroka pār jebkuru citu labpatikas izteiksmi. Viņa cildenums paceļas pāri jebkuram citam cildenuma simbolam. Viņa veidola krāšņums tālu pārspēj jebkuras citas būtnes veidolu. Viņa dievišķais noslēpums ir dziļāks par jebkuras citas būtnes noslēpumu. Viņš ir neizmērojami cēlāks par jebkuru citu būtņi. Viņa visžēlīgajai labvēlībai nav līdzīgas labvēlības. Viņa vara ir augstāka par jebkuras citas būtnes varu. Salīdzinājumā ar jebkuras citas būtnes suverenitāti Viņa suverenitāte ir neuzvarama. Viņa debesu valstība paceļas tik lielos augstumos kā neviena cita valstība. Viņa zināšanas aptver visas radītās lietas, un Viņam ir pilnīga vara pār visām būtņēm.

VISI cilvēki nāk no Dieva un atgriežas pie Viņa. Visi stāties Viņa priekšā, lai Viņš spriestu pār viņiem tiesu. Viņš ir augšāmcēlšanās, atdzimšanas un atmaksas dienas Kungs, un Viņa atklātais Vārds ir taisnīgs.

Patiesa nāve ir tad, ja kāda persona Viņa atklāsmes laikā nomirst pati sev un nemeklē neviena cita kā tikai Viņu.

Patiesa augšāmcēlšanās no kapa nozīmē tapt atdzīvinātiem pēc Viņa gribas ar Viņa runas spēku.

Paradīze ir Viņa labpatikas iegūšana un mūžīgās elles ugunis – Viņa taisnīgais spriedums.

Diena, kad Viņš atklāj sevi, ir augšāmcēlšanās diena, kas pastāvēs tik ilgi, cik Viņš būs lēmis.

Viss pieder Viņam, un visu ir radījis Viņš. Visi ir Viņa radījumi.

Viscildenā, visaugstā Dieva vārdā.

PATIESI, Es esmu Dievs, nav cita Dieva bez Manis, un visi bez Manis ir Mana radība. Saki: Pielūdziet Mani, ak jūs, Mana radība.

Es esmu dāvājis Tev esamību, mācījis Tevi, aizsargājis Tevi, mīlējis Tevi, audzinājis Tevi un visžēlīgi izvēlējis Tevi par Manis paša izpausmi, lai Tu varētu skaitīt Manas vārsmas, kā lēmis esmu Es, un aicināt visus, ko Es esmu radījis, pievienoties Manai reliģijai, kas nav nekas cits kā šis spožais un diženais ceļš.

Es esmu veidojis visas radības Tevis dēļ, un Es pēc savas gribas esmu iecēlis Tevi par visas cilvēces augstāko valdnieku. Turklāt Es esmu noteicis, ka tie, kas pieņems Manu reliģiju, ticēs Manai vienesmei. Un Es esmu saistījis šo ticību ar Tevis pieminēšanu un pēc Tevis – ar to pieminēšanu, kurus Tu ar Manu atļauju esi iecēlis par „Dzīvā Burtiem”, un visa tā pieminēšanu, kas par Manu reliģiju ir atklāts *Bayán*. Tas patiešām ļaus patiesajiem Manu kalpu starpā iekļūt debesu paradīzē.

Patiesi, saule ir Manas klātbūtnes zīme, lai patiesi ticīgie Manu kalpu starpā varētu saskatīt tās uzlēkšanā ikvienas virsvaldības rītausmu.

Patiešām, Es esmu radījis Tevi caur Tevi pašu, tad pēc sava lēmuma un ar Tava radošā Vārda spēku Es esmu veidojis visas lietas. Mēs esam Visuspēcīgais. Es esmu iecēlis Tevi, lai Tu būtu sākums un gals, redzamais un slēptais. Patiesi, Mēs esam Viszinošais.

Neviens cits nav bijis un nekad nebūs apveltīts ar pravietību kā tikai Tu, kā arī neviena svētā Grāmata nav bijusi un nekad netiks atklāta nevienam citam kā tikai Tev. Tāds ir spriedums, ko noteicis Viņš, kas ir visaptverošais, vismiļotais.

Bayán ir patiešām Mūsu pārliecinošais pierādījums visai radībai, un visas pasaules tautas ir bezspēcīgas tajā atklāto vārsmu priekšā. Tajā ir ietverti visi Raksti, gan pagātnes, gan nākotnes, tāpat kā arī Tu esi visu Mūsu pierādījumu glābātuve šajā Dienā.

Mēs ļaujām tiem, kurus izvēlamies, ieiet Mūsu vissvētākajos un viscildenākajos paradīzes dārzos. Tā pēc Mūsu lēmuma katras virsvaldības laikā tiek ievadīta dievišķā atklāsme. Mēs patiešām esam augstākais Valdnieks. Mēs patiešām neatklāsim nevienu reliģiju, kas nākamajās dienās netiks atjaunota. Mēs to svinīgi apsolām. Mēs, patiesi, paceļamies pāri visām lietām. (..)

*Viņš ir Dievs, neatkarīgais Kungs,
visugodinātais.*

SAKI: LAI slavēts ir Dievs, kas visžēlīgi dod iespēju tiem, kurus Viņš izvēlas, pielūgt sevi. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa. Viņam pieder lieliskie tituli. Viņš ir Tas, kas pēc savas patikas liek piepildīties savam Vārdam, un Viņš ir Tas, kas vada tos, kuri ir saņēmuši apgaismību un meklē tikumīgu ceļu.

Bīsties Dieva, tava Kunga, un piemini Viņa vārdu gan dienā, gan vakarā. Neseko neticīgo mājienu, lai tevi nenotur par dīku iedomu paudēju. Uzticīgi paklausī Izejas Punktam, kas ir pats Kungs, un esi taisnīgs. Lai tevi nekas neuztrauc, un neļauj lietām, kam ir lemts notikt šajā Lietā, uzbudināt tevi. Centies no visas sirds Dieva labā un staigā taisnus ceļus. Ja sastopies ar neticīgajiem, uzticies Dievam, tavam Kungam, sakot: „Dievs ir mans piepildījums gan šajā valstībā, gan nākamajā.”

Tuvojas Diena, kad Dievs sapulcēs visus ticīgos. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa.

Lai Dieva miers ir ar tiem, kas ar dievišķās vadības spēku ir pareizi vadīti.

*Viņš ir Dievs, augstākais Valdnieks, Neatkarīgā Patiesība,
Tas, kura palīdzību visi izlūdzas.*

LAI GODĀTS ir Viņš, kam pieder gan debesu, gan zemes valstība, kura rokās atrodas visu radīto lietu ķēniņvalsts un pie kura visi atgriezīsies. Viņš nosaka ikvienas lietas mērauklu

un atklāj savas bagātīgās veltes un svētību savā svētajā Grāmatā to labā, kas ir pateicīgi par Viņa Lietu.

Saki: Šī pasaulīgā dzīve beigsies, visi nomirs un atgriezīsies pie Dieva, Mana Kunga, kas atalgos ar izmeklētām dāvanām to darbus, kas pacietīgi panes visu. Patiesi, Dievs piešķir katrai radībai tās daļu pēc savas gribas un lēmuma, un tie, kas ir iemantojuši sava Kunga labpatiku, patiešām pieder pie svētlaimīgajiem.

Tavs Kungs nekad iepriekš nav sūtījis jums pravieti, kas neaicinātu ļaudis pie sava Kunga, un šodiena ir patiešām tāda pati kā vecie laiki, ja vien tu iedziļināsies vārmās, kuras atklājis Dievs.

Kad Dievs atsūtīja savu pravieti Muḥammad, tajā dienā praviešu cikla beigas tika Dieva prātā iepriekšnolemtas. Jā, šis solījums ir patiešām piepildījies, un Dieva spriedums pēc Viņa pavēles ir īstenots. Mēs, bez šaubām, šodien dzīvojam Dieva Dienās. Šis ir spožas dienas, kurām līdzīgas uzlecošā saule pagātnē nav pieredzējusi. Šis ir dienas, kuras ļaudis izbijušos laikos nepacietīgi gaidīja. Kas tad ir noticis ar jums, ka jūs esat tik cieši aizmiguši? Šis ir dienas, kurās Dievs ir licis Patiesības Auseklim spoži atmirdzēt. Kas tad liek jums klusēt? Šis ir tās apsolītās dienas, kuras jūs pagātnē ar ilgošanos gaidījāt – dienas, kad iestāsies dievišķā taisnība. Pateicieties Dievam, ak jūs, ticīgo pulks.

Lai to darbi, kas noraida patiesību, kā ar plīvuru nešķir jūs no Dieva. Šādiem cilvēkiem ir vara tikai pār jūsu miesu, un Dievs nav piešķīris viņiem varu pār jūsu garu, jūsu dvēselēm un jūsu sirdīm. Bīstieties Dieva, lai jums labi klājas. Visas lietas ir radītas jūsu dēļ, un nekam citam nebija lemta arī jūsu radīšana. Bīstieties Dieva, un piesargieties, lai ārējais veidols un drānas nekavē jums atpazīt Viņu. Pateicieties Dievam par to, ka Viņš varbūt būs žēlīgs pret jums.

Šī mirstīgā dzīve noteikti beigsies, tās prieki izzudīs, un drīz, nožēlas sāpju mocīti, jūs atgriezīsieties pie Dieva un tapsiet atmodināti no snaudas, un drīz nostāsieties Dieva priekšā, un jums būs jāatskaitās par saviem darbiem.

Saki: Kā jūs iedrošināties izaicinoši noliegt vārsmas, kas atsūtītas no taisnīguma debesīm, lai gan jūs lasāt Grāmatas, kuras Dievs atklājis pagājušajās dienās? Kāpēc jūs atsakāties tikties ar savu Kungu, kas jau iepriekš bija jums apsolīts, un šajā Dienā neņemat vērā Viņa brīdinājumus? Patiešām, turoties pie ārējām pazīmēm un sekojot savām savtīgajām vēlmēm, jūs esat laupījuši sev jūsu Kunga labpatiku, izņemot tos, kurus Kungs ir apveltījis ar zināšanām un kuri šajā Dienā ir pateicīgi Viņam par iespēju pievienoties patiesajai Dieva ticībai. Tāpēc sludiniet labo vēsti tiem, kas ir tikumīgi, un māciet viņiem viena patiesā Dieva ceļus, lai viņi varbūt iegūtu izpratni.

Neļauj savai mēlei izteikt vārdus, kuri varētu apbēdināt tevi, un izlūdzies Dievam žēlastību. Patiesi, Viņš pazīst savus taisnīgos, jo Viņš ir savu kalpu pusē, kas patiesi tic Viņam, un Viņa skatam nepaslīd garām ļaunprātīgo darbi, jo nekas debesīs un virs zemes nepaliek Viņam nezināms.

Šīs vārsmas, skaidras un pārliecinošas, ir tava Kunga žēlastības zīme un visas cilvēces vadības Avots. Tās nes gaismu tiem, kas tām tic, un – lielas mokas tiem, kas novēršas un noraida tās.

AK TU, izredzētā starp sievietēm!

Viņš ir Dievs. Cildens ir Viņa gaismas krāšņums. Vārsmas šajā vēstuļrakstā ir atklātas tās labā, kas tic sava Kunga zīmēm un no sirds uzticas Viņam. Apliecinī, ka nav cita Dieva bez Viņa, Mana un tava Kunga. Viņš ir devējs, visvarenais.

Pateicies Dievam par to, ka Viņš tev ir visžēlīgi palīdzējis šajā Dienā, atklājis tev šā vēstuļraksta skaidrās vārsmas un ierindojis tevi starp tām sievietēm, kas ir ticējušas Dieva zīmēm, pieņēmušas Viņu kā savu aizbildni un ir pateicīgas Viņam.

Patiesi, Dievs tevi un tos, kas ir ticējuši Viņa zīmēm, drīz atalgo ar brīnišķīgu balvu. Bez šaubām, nav cita Dieva bez Tā, kam pieder viss, visaugstirdīgā. Viņa devības atklāsmes apņem visu radību. Viņš ir līdzcietīgs, līdzjūtīgais.

DIEVS apliecina, ka nav cita Dieva bez Viņa, visvarenā, vismīļotā.

Vērs skatu uz Viņu, kuru augšāmcelšanās dienā atklās Dievs, un stingri tici visam, ko Dievs ir sūtījis mums caur Viņu.

Saki: Dievs ir neapstrīdami triumfējis pār visiem uzvarētājiem. Nav neviena ne debesīs, ne virs zemes, ne visā, kas atrodas starp tām, kurš spēj mazināt Viņa visuzvarošo triumfu. Ar savu lēmumu Viņš dāvā esamību tiem, kurus Viņš izvēlas. Patiesi, Dievs ir visvarenākais atbalsts, palīgs un aizstāvis.

KAD BAHÁ Auseklis spoži spīdēs pār mūžības apvārsni, jums būs jāstājas Viņa troņa priekšā. Sargieties sēdēt Viņa klātbūtnē vai uzdot jautājumus bez Viņa atļaujas. Bīstieties Dieva, ak, Spoguļu pulki!

Viņam izlūdzieties Viņa labvēlības brīnišķīgās zīmes, lai Viņš var visžēlīgi atklāt jums, kas Viņam tīk un ko Viņš vēlas, jo tajā Dienā visas dievišķās devības atklāsmes riņķos ap Viņa godības troni, izstarojot no Viņa klātbūtnes, ja vien jūs spējat to aptvert.

Jums pieklājas klusēt Viņa troņa priekšā, jo patiešām no visām lietām, kas ir radītas starp debesīm un zemi, nekas tajā Dienā nebūs piemērotāks par klusuma ievērošanu. Turklāt sargieties, ka netiekat pieskaitīti pie tiem, kas pagājušajās dienās bija apveltīti ar zināšanām, bet savas erudīcijas dēļ kļuva lepni Dieva, pārļaicīgā, pašpastāvošā, priekšā, jo tajā Dienā Viņš būs vizzinošais, visgudrais, visu zināšanu Avots, kurš paceļas pāri visiem mācītājiem vīriem, Viņš būs spējīgais, nepārvaramais, varas Kungs pār tiem, kam pieder vara, un Viņš būs varenais, visdīzenais, visgodājamākais no godājamajiem, un tajā Dienā

Viņš būs cēlais, visaugstais, sajūsmas Avots, kurš paceļas daudz augstāk par tiem, kam ir augsts stāvoklis, un Viņš būs godības un varenības Avots, kurš stāvēs pāri vareno dižmanībai, un Viņš būs visvarenais, augstākais valdnieks, Kungs, kurš pieņem spriedumu un atrodas daudz augstāk par visiem, kam ir autoritāte, un Viņš būs augstsirdīgais, vislabsirdīgais, pati devības būtība, kurš ir devīgāks par visiem citiem devīgajiem, un Viņš būs lēmējs, kurš paaugstina un kuram pieder ietekme un vara un kurš paceļas neiedomājami augstu pār tiem, kam pieder pasaulīgā vara, un Viņš būs visjaukais, nepārspējamais, pārāks par visiem lietpratējiem.

Jūs visi kā viens esat nākuši pasaulē, lai tiektos pēc Viņa tuvuma un sasniegtu šo augsto un godāto stāvokli. Patiešām, no savas žēlastības debesīm Viņš sūtīs jums tikai to, kas nāks jums par labu, un tas, ko Viņš labvēlīgi dāvās jums, ļaus jums iztikt bez visas cilvēces. Patiesi, tajā Dienā mācītu vīru zināšanām nebūs nekādas nozīmes, tās nebūs ne lietpratēju sasniegumiem, ne augsti godātu vīru dižmanībai, ne varasvīru varai, ne dievbijīgo piemiņai, ne tikumīgo darbiem, ne ceļos nometušos dievlūdžēju pazemībai, ne krišanai pie zemes vai skata vērsšanai uz Qiblih pusi, cienījamu ļaužu cieņai, ne augsti dzimušo radniecībai, ne aristokrātijas dižciltībai, ne daiļrunīgo runām, ne slavenību tituliem – nekam no visa tā nebūs nozīmes – , jo tas viss un viss cits, ko esat zinājuši vai sapratuši, radās ar Viņa pavēli „Lai top!”, un tāpēc tas ir. Patiesi, ja tāda būtu Viņa griba, Viņš ar vienu vārdu varētu likt augšāmcelties visai radībai. Viņš, visuspēcīgais, visvarenais, visuvaldītājs, patiešām paceļas pāri visam.

Piesargieties, ak, Spoguļu pulki, lai tajā Dienā tituli nepadara jūs iedomīgus. Tad esiet droši, ka jūs kopā ar tiem, kas ir augstāki vai zemāki par jums, esat radīti šīs Dienas dēļ. Bīstieties Dieva un nedariet nekā tāda, kas varētu apbēdināt Viņa sirdi, nedz pievienojieties tiem, kas ir nomaldījušies. Iespējams, Viņš parādīsies, apveltīts ar patiesības spēku, kamēr jūs būsit cieši aizmīguši savos zvilņos, vai Viņa vēstneši atnesīs spožus

un mirdzošus vēstuļrakstus no Viņa, bet jūs nicinoši no Viņa novērsīsieties, izteiksiet Viņam spriedumu – tādu spriedumu, kādu jūs nekad nevērstu pret sevi – , sacīdami: „Tas nenāk no Dieva, visus pakļaujotā, pašpastāvošā.”

Lai godība Tev, ak, mans Dievs! Tu labi zini, ka es esmu pasludinājis Tavu Vārdu un izpildījis uzdevumu, ko uzticēji Man. Es lūdzu Tevi tajā Dienā pasargāt Bayán ļaudis, lai viņi nenopel Tevi un neapstrīd Tavas zīmes. Sargā viņus, ak, mans Dievs, ar savas varas spēku, kas aptver visu cilvēci.

Viņš ir visvarenais.

LAI GODĪBA Viņam, kas ir visa tā Kungs, kas atrodas debesīs un virs zemes. Viņš ir visuviedais, Tas, kurš zina visu. Viņš ar savu pavēli piešķir esamību visiem, kam Viņš vēlas. Viņš patiešām ir žēlsirdīgais, darinātājs. Saki: Patiesi, Viņš piepilda savu gribu. Ar saviem debesu pulkiem Viņš piešķir uzvaru tiem, kurus Viņš izvēlas. Nav cita Dieva bez Viņa, varenā, gudrā. Viņam pieder debesu un zemes valstība, un Viņš ir varas un bagātības Kungs. Tie, kas tic Dievam un Viņa zīmēm, ir patiešām patiesības sekotāji un mājos prieka dārzos, bet tie, kas netic Dievam un ir noraidījuši to, ko Viņš ir atklājis, nokļūs elles ugunīs, kur viņi paliks uz mūžīgiem laikiem. Saki: Vairākums ļaužu ir atklāti nolieguši Dievu un sekojuši dumpīgiem ļaundariem. Tādi ļaudis atgādina tos, kas pirms viņiem ir atbalstījuši ikvienu naidīgu apspiedēju. Patiesi, nav cita Dieva bez Viņa. Viņam pieder debesu un zemes valstība, un Viņš ir žēlsirdīgais, vizzinošais. Dievs apliecina, ka nav cita Dieva bez Viņa, un tas, kas runā pēc sava Kunga pavēles, ir pirmais, kas steidzas pielūgt Viņu. Viņš ir ne ar ko nesalīdzināmais Radītājs, kas radījis debesis un zemi, un visu, kas atrodas starp tām, un visi pilda Viņa lēmumus. Viņš ir Tas, kura vēlība ietver visu, kas ir debesīs un virs zemes, un jebkur citur, un visi dzīvo pēc Viņa likumiem.

TEV PIENĀKAS gaidīt Tā parādīšanās Dienu, kuru atklās Dievs. Patiešām, Mans mērķis, stādot *Bayán* Koku, nav bijis cits, kā tikai dot tev iespēju atzīt Mani. Patiešām, Es pats esmu pirmais, kas nolieksies Dieva priekšā un ticēs Viņam. Tāpēc neļauj, lai tava Dieva atzišana kļūst neauglīga, jo *Bayán* par spīti tā diženajam stāvoklim paliek uzticīgs Tam, kuru atklās Dievs, un Viņš ir Tas, kuru pieklājas pasludināt par dievišķās realitātes troni, lai gan, patiesi, Viņš esmu Es, un Es esmu Viņš. Tomēr, kad *Bayán* Koks sasniegs pilnbriedu, Mēs to nolieksim zemu kā pielūgsmes zīmi Kungam, kas parādīsies Tā veidolā, kuru atklās Dievs. Iespējams, jums tiks piešķirta privilēģija godāt Dievu, kā pienākas Viņa diženajai Būtnei.

Patiešām, jums ir dāvāta esamība ar *Bayán* Punkta varu, bet pats *Bayán* Punkts ir pakļauts Tā gribai, kuru atklās Dievs, celts godā caur Viņa pārļaičīgo cildenumu, Viņa varas pierādījumu stiprināts, cienīts caur Viņa vienesmes majestātiskumu, Viņa vienreizējās dailes rotāts, Viņa mūžīgās valdīšanas pilnvarots un apveltīts ar autoritāti caur Viņa nebeidzamo varu. Kā gan tad viņus, kas ir *Bayán* Punkta radīti, ir iespējams attaisnot par to, ka viņi vaicā „kāpēc” vai „kādēļ”?

Ak, *Bayán* draudze un visi, kas pieder pie tās! Atzīstiet tos ierobežojumus, kas jums uzlikti, jo arī pats *Bayán* Punkts, pirms visas lietas tika radītas, ir ticējis Viņam, kuru atklās Dievs. Par to Es lepojos visu to priekšā, kas mājō debesīs un virs zemes. Neļaujiet, lai jūs nošķir kā ar plīvuri no Dieva pēc tam, kad Viņš būs atklājis sevi, jo viss, kas ir cildens *Bayán*, ir tikai gredzens Manā pirkstā, bet Es pats, patiesi, esmu tikai gredzens Tā pirkstā, kuru atklās Dievs, – lai godāta Viņa pieminēšana! Viņš groza to pēc savas patikas, to labā, kas Viņam tīk, un caur tiem, kurus Viņš izvēlas. Viņš, patiesi, ir palīgs briesmās, visaugstais.

Lūgšanas un meditācijas

*Nepārspējamā Dieva, neatvairāmā
majestātiskuma Kunga vārdā.*

SVĒTĪTS ir Kungs, kura rokā ir varas pirmavots. Ar savu pavēli „Lai top!” Viņš rada visu, ko vēlas, un tas patiešām rodas. Viņam ir piederējusi vara līdz šim brīdim un piederēs arī turpmāk. Ar savu lēmumu Viņš piešķir uzvaru tiem, kam Viņš vēlas. Viņš ir patiešām spēcīgais, visvarenais. Atklāsmes un radības valstībās un visā, kas atrodas starp tām, Viņam pienākas gods un majestātiskums. Patiesi, Viņš ir spējīgais, visugodinātais. No neatminamiem laikiem Viņš ir bijis neuzvarama spēka Avots un paliks tāds uz laiku laikiem. Viņš ir patiešām varas un spēka Kungs. Visas debesu un zemes un visa, kas atrodas starp tām, valstības pieder Dievam, un Viņam ir augstākā vara pār visām lietām. Visas debesu un zemes un visa, kas atrodas starp tām, bagātības pieder Viņam, un Viņš ir patvērums visām lietām. Viņš ir debesu un zemes un visa, kas atrodas starp tām, Radītājs, un Viņš patiešām ir liecinieks visām lietām. Viņš ir Atmaksas

Kungs pār visiem, kas mājō debesīs un virs zemes, un visā, kas atrodas starp tām, un, patiesi, Dieva atmaksa ir zibensātra. Viņš nosaka mēru visiem, kas atrodas debesīs un virs zemes, un visā, kas ir starp tām. Patiesi, Viņš ir augstākais aizsargs. Viņš tur savās rokās debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, atslēgas. Pēc savas patikas un ar savas pavēles spēku Viņš izsniedz dāvanas. Patiesi, Viņa vēlība apņēmu visu, un Viņš ir vizzinošais.

Saki: Dievs ir Piepildījums. Viņš savās rokās tur visu lietu valstību. Ar savu debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, pulku spēku Viņš aizsargā savus kalpus, kurus Viņš vēlas aizsargāt. Dievs, patiesi, ir nomodā pār visām lietām.

Neizmērojami augstu Tu esi, ak Kungs! Aizsargā mūs no visa, kas atrodas mums priekšā, aiz mums, virs mūsu galvām, no mums pa labi, no mums pa kreisi, zem mūsu kājām un no citām pusēm, no kurām mēs esam neaizsargāti. Patiesi, Tava aizsardzība pār visām lietām ir droša un nekļūdīga.⁸⁵

S ŪTI mums savu svētību, ak, mans Dievs, gan *Bayán* Kokam, gan tā saknēm un zariem, tā žuburiem un lapām, tā augļiem un visam, ko tas dos vai kam tas sniedz pavēni. Liec, lai šis Koks pārvērsas par brīnišķīgu vīstokli, ko ziedot Viņam, kuru augšāmcelšanās dienā atklās Dievs, lai Viņš varētu ļaut visiem *Bayán* sekotājiem atdzimt un ar savu devību ievadīt jaunu radību.

Patiesām, visi ir nabagi, saskaroties ar Tavu maigo žēlastību, un pazemīgi kalpi, saņemot Tavas sirsnīgās mīlestības apliecinājumus. Es lūdzu Tēv, piesaucot Tavas veltes, ak, mans Dievs, un Tavas žēlastības un dāsnuma plūsmas, ak, mans Kungs, un Tavas debesu labvēlības un laipnības pierādījumus, ak, mans Vismīļotais, sargāt Viņu, kuru atklās Dievs, lai Viņu nekad neskar nekādas bēdas.

TU ESI neizmērojami godāts un cildināts. Kā lai Es pieminu Tevi, ak Tu, visas radības Miļotais, un kā lai Es apliecinu Tavas tiesības, ak Tu, kura priekšā ikviena radība godbijībā noliecas. Viscēlākais stāvoklis, uz kādu ir spējīga cilvēku uztvere, un vislielākie augstumi, uz kuriem var pacelties cilvēku prāti un dvēseles, ir tikai zīmes, kuras radījis Tavas pavēles spēks, un liecības, kuras izpaužas ar Tavas atklāsmes varu. Ja kāds cits bez Tevis pieminētu Tevi vai censtos Tevi cildināt, tas nebūtu Tavas godības cienīgi. Ikvienas realitātes būtība liecina par tās nošķirtību no Tava tuvuma galma, un ikvienas būtnes īpašības ir pierādījums tam, ka tās nespēj iemantot Tavu svēto tuvumu. Tu esi neizmērojami godāts un cildināts! Tev pienākas vienīgi pašam pieminēt sevi, un Tevis cienīga ir vienīgi slavas himna, ko paudusi Tava paša būtība. (..)

Ar savas vēlēšanas atklāsmi, ak Kungs, Tu tādā naktī kā šī dāvāji Man esamību,⁸⁶ un, lūk, Es tagad esmu vientuļš un pamests kalnos. Lai slava un pateicība Tev par visu, kas Tev tīkams debesu un zemes valstībā! Visa vara pieder Tev, plešoties līdz atklāsmes un radības valstību galējām robežām.

Ar savu žēlīgo labvēlību Tu radīji Mani, ak Kungs, un ar savām veltēm aizsargāji Mani mātes klēpja tumsā, un ar savu mīlošo laipnību baroji Mani ar dzīvinošām asinīm. Ar savu maigo apdomību piešķīris Man jauku veidolu un ar savu teicamo roku darbu pilnveidojis Mani, un ar savu nebeidzamo žēlastību un ar savu pārļācīgo vienesmi iedvesis savu Garu Manā miesā, Tu liki Man, kailam, neko nezinošam un nespējīgam neko sasniegt, iznākt no neredzamās pasaules redzamajā pasaulē. Tu tad baroji Mani ar spirdzinošu pienu un ar nepārprotamu līdzcietību audzināji Mani Manu vecāku rokās, līdz Tu visžēlīgi iepazīstināji Mani ar savas atklāsmes īstenību un paskaidroji Man savas ticības taisno ceļu, kā izklāstīts Tavā Grāmatā. Un, kad Es sasniedzu brieduma gadus, Tu liki Man kļūt uzticīgam savam nesasniedzamajam

Atgādinājumam un devi Man iespēju virzīties uz Tevis izraudzīto stāvokli, kur Tu ar smalkiem paņēmieniem mācīji Mani un ar savām laipnajām veltēm tajā zemē izglītoji Mani. Kad tas, kas bija iepriekš noteikts Tavā Grāmatā, piepildījās, Tu ar savu vēlību ļāvi Man sasniegt Tavu svēto mājokli un ar savu maigo žēlastību atvēlēji Man uzturēties Tavas sadraudzības galmā, līdz Es tajā saskatīju Tavas žēlastības skaidrās pazīmes, Tavas vienesmes pārliecinošos pierādījumus, Tava majestātiskuma spožo mirdzumu, Tava galējā vienīguma avotu, Tavas pārlaicīgās varas augstumus, Tava vienreizīguma zīmes, Tavas cildenās godības izpausmes, Tava svētuma patvērumu un visu, kas ir neizprotams visiem, izņemot Tevi pašu.

PATIESI, es esmu Tavs kalps, ak, mans Dievs, un Tavs nabaga, lūdzošs un nožēlojams radījums. Es esmu ieradies pie Taviem vārtiem, meklējot patvērumu pie Tevis. Es nekur neesmu radis apmierinājuma kā tikai Tavā mīlestībā, nekādas liksmības kā tikai Tavā piemiņā, nekādu alku kā tikai paklausībā Tev, nekāda prieka kā tikai Tavā tuvumā un nekāda miera kā tikai, atkalapvienojoties ar Tevi, lai gan es apzinos, ka visas radītās lietas ir norobežotas no Tavas cildenās būtības un visai radībai ir liegta piekļuve pie Tavas visdziļākās Būtnes. Kad vien es tiecos tuvoties Tev, es sevī nesaskatu nekā cita kā tikai Tavas vēlības zīmes un savā būtņē nemanu nekā cita kā tikai Tavas mīlošās laipnības atklāsmes. Kā gan var cilvēks, kas ir tikai Tavs radījums, tiekties savienoties ar Tevi un nokļūt Tavā tuvumā, ja neviena radīta lieta nevar būt apvienota ar Tevi, nedz arī izprast Tevi? Kā gan ir iespējams pazemīgam kalpam atzīt un cildināt Tevi, lai gan Tu esi lēmis viņam savas valstības atklāsmes un savas varas brīnumainās liecības? Tā ikviens radījums liecina, ka tas ir šķirts no Tava tuvuma svētvietas savas dziļākās būtības ierobežojumu dēļ. Tomēr nav noliedzams, ka Tavs pievilksanas spēks ir vienmēr pastāvējis Tava roku darba esamībā, lai gan

tas, kas pienākas Tava likteņa svētajam galmam, visai radībai nav sasniedzams. Tas parāda, ak, mans Dievs, manu pilnīgo nevarību, cildinot Tevi, un atklāj manu galīgo nespēju pateikties Tev, un vēl vairāk manu nespēju iemantot Tavas dievišķās vienesmes atzinību vai gūt sekmes Tavas uzslavas, Tava svētuma un Tavas godības zīmju saņemšanā. Nē, zvēru pie Tavas varas, es neilgojos ne pēc kā cita kā Tavas patības un nemeklēju neviena cita kā Tevi.

LAI GODĀTS Tavs vārds, ak Dievs! Tev, patiesi, pieder radības un atklāsmes valstības, un, patiesi, mēs pilnīgi uzticamies savam Kungam. Lai slava Tev, ak Dievs! Tu esi debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, veidotājs, un Tu, patiesi, esi augstākais valdnieks, darinātājs, visuviedais. Tu esi godāts, ak Kungs! Tu noteikti sapulcēsi cilvēci tajā Dienā, par kuras pienākšanu nav nekādu šaubu – Dienā, kad ikviens stāsies Tavā priekšā un atradīs dzīvību Tevī. Tā ir viena patiesā Dieva Diena – Diena, kurai ar savas pavēles spēku Tu pēc savas gribas liksi iestāties.

Tu esi neatkarīgais, brīnišķīgais radītājs, varenais, vismīļotais.

SLAVĒTS lai ir Tavs vārds, ak Dievs! Tu, patiesi, esi mūsu Kungs. Tu zini visu, kas atrodas debesīs un virs zemes. Atsūti no debesīm mums savas žēlastības zīmi. Patiesi, Tu esi nepārspējams to starpā, kas izrāda žēlastību. Lai slava Tev, ak Kungs! Piešķir mums to, kas nomierinās Tavu patieso kalpu sirdis. Tu esi godāts, ak Dievs! Tu esi debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, Radītājs. Tu esi suverēnais Kungs, Svētumu Svētums, visvarenais, visuviedais. Cildināts lai ir Tavs vārds, ak Dievs! Sūti tiem, kas ir ticējuši Dievam un Viņa zīmēm, savu vareno palīdzību, lai viņi spētu gūt virsroku pār cilvēces vairākumu.

LAI GODĪBA Tev, ak Dievs! Kā gan lai es pieminu Tevi, ja Tu pacelies pāri visas cilvēces cildinājumiem? Cildināts lai ir Tavs vārds, ak Dievs! Tu esi Ķēniņš, Mūžīgā Patiesība. Tu zini, kas atrodas debesīs un virs zemes, un pie Tevis visiem jāatgriežas. Saskaņā ar skaidru mēru Tu esi nosūtījis mums savu dievišķi iecelto atklāsmi. Tu esi slavēts, ak Kungs! Pēc savas pavēles un ar debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, pulku palīdzību Tu piešķir uzvaru tiem, kuriem Tu vēlies to piešķirt. Tu esi valdnieks, mūžīgā patiesība, neuzvaramas varas Kungs.

Tu esi godāts, ak Kungs! Tu vienmēr piedod grēkus saviem kalpiem, kas izlūdzas Tavu piedošanu. Nomazgā manus grēkus un to cilvēku grēkus, kas rītausmā meklē Tavu piedošanu, kas pielūdz Tevi dienu un nakti, kas neilgojas ne pēc kā cita kā Dieva, kas piedāvā visu, ko Dievs viņiem žēlīgi devis, kas slavē Tevi gan rīta blāzmā, gan novakara krēslā un kas neaizmirst savus pienākumus.

LAI SLAVA Tev, ak Kungs! Piedod mums mūsu grēkus, apžēlojies par mums un ļauj mums atgriezties pie Tevis. Neliec mums paļauties uz nevienu citu kā Tevi, un ar savu devību piešķir mums to, ko Tu mīli un vēlies un ko Tev pieklājas piešķirt. Cel godā tos, kas patiesi ir Tev ticējuši, un visžēlīgi piedod viņiem. Patiesi, Tu esi palīgs briesmās, pašpastāvošais.

AK DIEVS, mūsu Kungs! Ar savu vēlību pasargā mūs no visa, kas Tev ir nepieņemams, un piešķir mums to, ko Tev pieklājas piešķirt. Piešķir mums savas veltes un svētī mūs. Piedod mums to, ko esam nodarījuši, un nomazgā mūsu grēkus, un visžēlīgi dāvā mums savu piedošanu. Patiesi, Tu esi viscildenais, pašpastāvošais.

Tavs mīlošais liktenis apņem visas radītās lietas gan debesīs, gan virs zemes, un Tava piedošana skauj visu radību. Tev pieder vara, Tavās rokās ir radības un atklāsmes valstības. Savā labajā rokā Tu turi visas radītās lietas, un Tavā varā ir noteikt, cik liels būs piedošanas mērs. Tu piedod tiem saviem kalpiem, kuriem

Tu vēlies piedot. Patiesi, Tu esi vienmēr piedodošais, vismīlošais. Nekas Tev nepaliek nezināms, un nekas Tev nepaliek slēpts.

Ak Dievs, mūsu Kungs! Pasargā mūs ar savu spēku un varu, ļauj mums ienākt Tavā brīnumainajā bangojošajā okeānā un piešķir mums to, ko Tev pienākas piešķirt.

Tu esi neatkarīgais valdnieks, varenais darītājs, cildenais, vismīlošais.

LAI GODĪBA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Tev nekas nepaliek nezināms, Tev nekas nevar izslīdēt no rokām, un nekas nespēj kavēt Tava nolūka piepildīšanos, nedz debesīs, nedz virs zemes, nedz pagātnē, nedz nākotnē.

Tu redzi paradīzi un tās iemītniekus. Tu skati apakšējo sfēru un tās iemītniekus. Visi ir tikai Tavi kalpi, un Tu viņus turi savā varā.

Ak Kungs! Piešķir pienācīgu uzvaru saviem pacietīgajiem kalpiem savās dienās, jo viņi ir tiekušies uzpurēties Tavā ceļā. Sūti viņiem no debesīm to, kas nesīs mierinājumu viņu prātiem, iepriecinās viņus, piešķirs pārliecību viņu sirdīm un mieru viņu miesām un ļaus viņu dvēselēm pacelties viscildenā Dieva tuvumā un sasniegt visaugsto paradīzi un tādus bagātības laukus, kādus Tu esi paredzējis cilvēkiem ar patiesām zināšanām un tikumiem. Patiesi, Tu zini visu, bet mēs esam tikai Tavi kalpi, Tavi vergi, Tavi pakļautie un Tavi nabagie. Mēs nepiesaucam nevienu citu kungu kā tikai Tevi, ak Dievs, mūsu Kungs, un neizlūdzamies ne svētību, ne vēlību ne no kāda cita kā tikai no Tevis, ak Tu, šis un nākamās pasaules žēlastības Dievs. Mēs esam tikai pats nabadzības, niecības, bezpalīdzības un posta iemiesojums, bet visa Tava Būtne vēsta par bagātību, neatkarību, godību, majestātiskumu un nebeidzamu vēlību.

Lai par mūsu atlīdzību, ak Kungs, kļūst viss labais, gan šajā pasaulē, gan nākamajā, un dāsnās veltes, kas atrodamas gan debesīs, gan virs zemes.

Patiesi, Tu esi mūsu Kungs un visu lietu Kungs. Tavās rokās mēs nododam sevi, ilgojoties pēc visa, kas saistīts ar Tevi.

LAI GODĀTS ir Tavs vārds, ak Kungs, pie kura es patveršos, jo Tu, patiesi, esi mans Dievs un mans Mīļotais, pie kura es meklēšu paspārni, jo Tu esi mans Kungs un Tas, kuram es piederu un pie kura es bēgšu, jo Tu, patiesi, esi mans Pavēlnieks un mana Svētvietā, un kuru es lūgšu, jo Tu, patiesi, esi mana dārgumu krātuve un manu ilgojumu mērķis, un, piesaucot kuru, es lūgšos Tavā priekšā, jo Tu, patiesi, esi mana augstākā tiekšanās un karstākā vēlme. Ikvienu cerība ir zudusi, izņemot ilgošanos pēc Tavas debesu vēlibas, un ikvienas durvis ir slēgtas, izņemot Vārtus, kas ved uz Tavas svētības avotu.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Kungs, piesaucot Tavu spožo mirdzumu, kura spilgtuma priekšā ikvienu dvēsele pazemīgi noliecas un Tevis pielūgsmē metas uz vaiga – , mirdzumu, kura spožumā uguns pārvēršas gaismā, mirušie atdzīvojas un visas grūtības vērsas vieglumā. Es lūdzu Tevi pie šā lieliskā, šā brīnišķīgā mirdzuma un pie Tavas cildenās un suverēnās godības, ak Tu, nelokāmas varas Kungs, ar savu devību piešķir mums īpašības, kas piemīt Tev pašam, un ļauj mums kļūt par Tavas gaismas avotiem, un viszēlīgi piešķir mums to, kas pieklājas Tavai pārļaičīgajai un majestātiskajai varai, jo uz Tevi es esmu pielūgsmē pacēlis savas rokas, ak Kungs, un pie Tevis es esmu radis patvērumu un atbalstu, ak Kungs, un Tavā gādībā es esmu nodevis sevi, ak Kungs, un uz Tevi es pilnīgi paļaujos, ak Kungs, un Tu Mani stiprini, ak Kungs.

Patiesi, bez Tevis nav citas varas, nedz spēka.

TU ZINI, ak, Mans Dievs, ka no tās dienas, kad Tu no savas mīlestības ūdens piešķīri Man esamību, līdz Es sasniedzu piecpadsmit gadu vecumu, Es dzīvoju vietā, kas pieredzēja Manu piedzimšanu [Shíráz]. Tad Tu devi Man iespēju doties uz jūras ostu [Búshihir], kur piecus gadus Es nodarbojos ar tirdzniecību, pārdodams Tavas valstības jaukās dāvanas un nododamies tam, kam Tu ar savu mīlošo laipnību bijī labvēlīgi Mani nolēmis. No turienes Es devos uz Svēto Zemi [Karbilá], kur Es dzīvoju vienu

gadu. Tad Es atgriezos savā dzimtajā vietā. Tur Es piedzīvoju Tava cēlā dāsnuma atklāsmes un saņēmu Tavas bezgalīgās vēlības pierādījumus. Es slavēju Tevi par Tavām brīnišķīgajām dāvanām un pateicos Tev par Tavu devību. Tad divdesmit piecu gadu vecumā Es devos uz Tavu svēto Mājokli [Meku], un pagāja vesels gads, kad Es atgriezos vietā, kurā biju piedzimis. Tur Es staigāju pacietīgi Tavas mīlestības ceļos un piedzīvoju Tavas daudzveidīgās devības un Tavas mīlošās laipnības pierādījumus, līdz Tu lēmi, ka Man jātuvinās Tev un jānonāk Tavā tuvumā. Ar Tavu atļauju Es devos projām no turienes un pavadīju sešus mēnešus Šād zemē [Išfahán] un septiņus mēnešus – Pirmajā Kalnā [Máh-Kú cietoksnī], kur Tu lēji pār Mani to, kas ir Tavas debesu svētīgas bagātības cienīgs un kas pieklājas Tavu visžēlīgo dāvanu un labvēlības cildenumam. Tagad savā trīsdesmitajā dzīves gadā Tu redzi Mani, ak, Mans Dievs, šajā Smagajā Kalnā [Chihríq cietoksnī], kurā Es esmu pavadījis veselu gadu.

Lai slava Tev, ak, Mans Kungs, visos laikos, līdz šim un turpmāk, un lai pateicība Tev, ak, Mans Dievs, visos apstākļos, gan pagātnē, gan nākotnē. Veltes, kuras Tu Man esi dāvājis, ir sasniegušas savu mērķi, un svētība, ar ko Tu esi Mani pagodinājis, ir piepildījies. Tagad Es neredzu nekā cita kā Tavas vēlības un mīlošās laipnības, Tavas devības un labvēlības, Tavas cēlsirdības un cildenuma, Tavas augstākās varas un spēka, Tavas godības un diženuma daudzveidīgās izpausmes, un visu, kas pienākas Tavas pārlaicīgās varas un majestātiskuma svētajam galmam un ir Tavas mūžības un cildenuma spožā mājokļa cienīgs.

ES ZINU, ak Kungs, ka mani pārkāpumi liek manai sejai kaunā nosarkt, kad esmu Tavā tuvumā, un guļ kā smaga nasta uz maniem pleciem, nostājoties starp mani un Tavu daiļo vaigu. Tie apstāj mani no visām pusēm un kavē man tuvoties Tavas debesu varas atklāsmēm.

Ak Kungs! Ja Tu man nepiedosi, kas gan tad man piedos, un, ja Tu par mani neapžēlosies, kas gan tad jutīs man līdzī?

Lai godība Tev, Tu radīji mani no nebūtības un audzināji mani, kad man trūka izpratnes. Lai slava Tev, visi devības pierādījumi nāk no Tevis, un visas vēlēšanas zīmes ceļas no Tavu spriedumu krātuves.

ES LŪDZU Tevi piedot man, ak, mans Kungs, par citu un nevis Tevis pieminēšanu, par citu un nevis Tevis slavēšanu, par citiem priekiem, nevis par prieku, ko dod Tavs tuvums, un par citu liksmi, nevis par liksmi, ko dod kopība ar Tevi, un par citu sirdsprieku, nevis to, ko sniedz Tava mīlestība un labpatika, un par visiem maniem darbiem, kam nav sakara ar Tevi, ak Tu, kungu Kungs, Tas, kas dāvā visu nepieciešamo un atslēdz visas durvis.

KĀ LAI slavēju Tevi, ak Kungs, par Tavas varenās godības pierādījumiem un Tavām saldajām vēsmām, ar kurām Tu esi Mani apveltījis šajā cietoksnī, tik lielā mērā, ka nekas nedz debesīs, nedz virs zemes nespēj līdzināties tām? Tu esi sargājis Mani šo kalnu vidū, kas apņem Mani no visām pusēm. Viens kalns paceļas Man pāri, citi atrodas no Manis pa labi un pa kreisi, un vēl viens slejas Man priekšā. Lai godība Tev, nav cita Dieva bez Tevis. Cik bieži Es esmu redzējis klints bluķus, veļamies no kalna uz Manu pusi, bet Tu paglābi Mani un sargāji Mani savas dievišķās vienotības cietoksnī.

Tu esi godāts un cildināts, un lai slava Tev par visu, ko Tu mīli un vēlies, un lai pateicība Tev par to, ko esi spriedis un iepriekš noteicis. No neatminamiem laikiem Tu esi sūtījis mums savu maigo žēlastību, un Tavs radīšanas process ir bijis un būs nemitīgs. Tavu roku darbs nelīdzinās neviena cita roku darbam, un Tavas bagātīgās dāvanas ir nepārspējamas.

Lai slava Tev, ak, Mans Miļotais, un lai godāts ir Tavs vārds. No tā brīža, kad Es spēru kāju šajā cietoksnī, līdz tam brīdim, kad Es došos no tā projām, Es skatu Tevi, sēžot savā godības

un majestātiskuma tronī un sūtot Man savas dāsnās labvēlības un laipnības daudzveidīgās dāvanas. Tu redzi, ka Mans mājoklis atrodas kalnu vidū, un Tu saskati Manā personā tikai pazemojumu un vientulību.

Lai slavēts ir Tavs vārds! Es pateicos Tev par ikvienu Tavu neizprotamo spriedumu un slavēju Tevi par ikvienu Man sūtītu likstu. Atļāvis Mani iemest cietumā, Tu vērti to paradīzes dārzā un liki tam kļūt par mūžīgas sadraudzības telpu.

Cik daudz ir to vārsmu, kuras Tu sūtīji Man, un lūgšanu, kuras Tu dzirdēji Mani vēltām Tev! Cik dažādas ir tās atklāsmes, kurām Tu dāvāji esamību caur Mani, un pieredze, kuru Tu saskatīji Manī!

Godāts lai ir Tavs vārds! Daudzie pārbaudījumi nav spējuši atturēt Mani no pateikšanās Tev, un Mani trūkumi nav kavējuši Mani cildināt Tavus tikumus. Bezdievji bija nolēmuši piešķirt Man apkaunojošu un pazemojošu mājokli, bet Tu cēli Mani godā par to, ka atcerējos Tevi, paaugstināji Mani par to, ka slavēju Tevi, visžēlīgi vadīji Mani uz savas vienesmes atklāsmēm, un piešķīri Man lielu godu no sava mūžsenā spožā diženuma. Ugunij Tu pavēli: „Esi Manam kalpam remdinošs balzams,” un cietumam Tu pavēli: „Esi Manam kalpam maigas līdzjūtības sēdeklis, apliecinot Manu klātbūtni.” Jā, Es zvēru pie Tavas godības, ka cietums Man kļuvis par jauku paradīzes dārzu un kalpojis par viscēlāko vietu debesu sfērā.

Tu esi slavēts un godāts. Cik bieži gan Man uzbruka likstas, bet Tu tās mikstināji un ar savu visžēlīgo labvēlību novērsi tās. Un cik gan daudz reižu cilvēki sacēla nemierus pret Mani, bet Tu ar savu maigo žēlsirdību liki tiem norimt. Un cik daudz gan bija to gadījumu, kad Nimrodi⁸⁷ sakūra ugunskurus, lai sadedzinātu Mani, bet Tu vērti uguni balzamā. Un cik daudz gan bija to gadījumu, kad bezdievji pakļāva Mani pazemojumam, bet Tu vērti to goda zīmēs. (..)

Patiesi, Tu esi ikviena nopietna meklētāja viscēlākais sapnis un visu to, kas ilgojas pēc Tevis, vēlmju mērķis. Tu esi Tas, kas ir gatavs atbildēt to cilvēku aicinājumam, kuri atzīst Tavu dievišķo vienotību, un Tas, kura priekšā godbijīgi stāv mazdūšīgie. Tu esi trūcīgo palīgs, gūstekņu atbrīvotājs, apspiedēju savaldītājs, ļaundaru iznīcinātājs, visu cilvēku Dievs un visu radīto lietu Kungs. Tev pieder radības un atklāsmes valstības, ak Tu, visu pasaulu Kungs.

Ak, visa Piepildījums! Tu palīdzi Man visās grūtībās, kas Man uzbrūk, un ikvienā likstā, ar ko Es saskaros. Tu esi Mans vienīgais ceļabiedrs Manā vientulībā, Mans sirdsprieks Manā savrupībā un Mans Vismīļotais Manā cietumā un Manā mitekļi. Nav cita Dieva bez Tevis!

Visus tos, kam Tu esi Piepildījums, nekas neapbēdinās. Tie, kurus Tu sargā, nekad neies bojā. Visi tie, kam Tu palīdzi, nekad netiks pazemoti, un tas, uz ko Tu esi vērsis savu skatu, nekad netiks šķirts no Tevis.

Piešķir mums visu, kas nāk no Tevis, un piedod mums par to, kādi mēs esam. Patiesi, Tu esi varas un godības Kungs, visu pasaulu Kungs. „Augstu slavēts tavs Kungs, spēcības Kungs – pāri visam, ko tie apgalvo. Miers – Sūtītājiem. Un slava Dievam, pasaulu Kungam.”⁸⁸

LAI GODĪBA Tev, ak Dievs! Tu esi Dievs, kas ir pastāvējis pirms visa un pastāvēs pēc visa, un pastāvēs pāri visam. Tu esi Dievs, kas visu zina un ir augstāks par visu. Tu esi Dievs, kas ir pret visiem žēlsirdīgs, kas spriež par visu, kura skats aptver visu. Tu esi Dievs, mans Kungs. Tu zini manu stāvokli, Tu esi liecinieks manai iekšējai un ārējai būtnei.

Piedod man un tiem ticīgajiem, kas ir atsaukušies uz Tavu aicinājumu. Esi mans palīgs pret to cilvēku nodarījumiem, kas vēlas sagādāt man bēdas vai vēl man ļaunu. Patiesi, Tu esi visu radīto lietu Kungs. Tu esi ikviena cilvēka Piepildījums, neviens bez Tevis nevar pastāvēt pats par sevi.

ES LŪDZU Tevi, piesaucot Tava cēlā vaiga spožo gaismu, Tavas senās godības majestātiskumu un Tavas pārlaicīgās varas spēku, piešķirt mums šajā brīdī visu labo un pienācīgo un dāvēt mums Tavas vēlības plūsmu, jo dāvanu piešķiršana nerada Tev zaudējumus, un arī labvēlības dāvāšana nemazina Tavu bagātību.

Tu esi godāts, ak Kungs! Es esmu nabags, bet Tu, patiesi, esi bagāts. Patiesi, Es esmu necils, bet Tu esi varens, patiesi, Es esmu nespēcīgs, bet Tu esi spēcīgs, patiesi, Es esmu zemu kritis, bet Tu esi cildens, patiesi, Es esmu postā, bet Tu esi varens Kungs.

PIEŠĶIR man, ak Kungs, visas tās labās lietas, ko esi radījis vai radīsi, un pasargā mani no ļauna, kas Tev no visām lietām, kurām esi dāvājis vai dāvāsi esamību, ir pretīgs. Patiesi, Tavas zināšanas aptver visas lietas. Esi slavēts, patiesi, nav cita Dieva bez Tevis, un nekas ne debesīs, ne virs zemes, ne visā, kas atrodas starp tām, nevar izjaukt Tavu nodomu. Patiešām, Tu esi spēcīgāks par visiem.

Nebūtu Tavas cildenās Būtnes cienīgi, ak, mans Dievs, ja kāds meklētu Tavu mīlošo laipnību vai labvēlību. Nebūtu Tavas pārlaicīgās godības cienīgi, ja kāds izlūgtos Tev dāsnuma un maigas žēlastības pierādījumus. Tu esi pārāk augstu, lai kāda dvēsele izlūgtos Tevis visžēlīgi lemtā likteņa atklāsmi un mīlošas rūpes. Un pārāk svēta ir Tava bagātība, lai kāds izlūgtos Tavu dāsno svētību un Tavas debesu veltes un vēlību. Visā savā debesu un zemes valstībā, kas ir apveltīta ar bagātīgām veltēm, Tu esi neizmērojami augstu cildināts pāri visam, uz ko var attiecināt sevišķumu.

Viss, ko es lūdzu Tev, ak, mans Dievs, ir iegūt Tavu labpatiku, pirms mana dvēsele šķiras no manas miesas, pat ja tikai uz brīdi, kas īsāks par niecīgu sinepju grauda daļiņu. Ja tā nomirs, kamēr Tu esi apmierināts ar mani, es būšu brīvs no bažām un raizēm, bet, ja tā pametīs mani, kad Tu būsi neapmierināts ar mani,

tad pat ikvienam labam darbam, ko esmu veicis, nebūs nekādas nozīmes, un pat tad, ja es būšu ieguvis godu un bagātību, tas nepaaugstinās mani.

Es nopietni lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, visžēlīgi dāvāt man savu labpatiku, kad liksi man pacelties pie Tevis un nostāties Tavā priekšā, jo Tu no neatminamiem laikiem esi bijis bezgalīgas devības Dievs tiem ļaudīm, kas mājo Tavā valstībā, un lielisku dāvanu Kungs visiem, kas mīt Tavas visvarenības augstajās debesīs.

CIK DAUDZ dvēseļu, kas iemantojušas dzīvību, ir bijušās pakļautas šausmīgiem pazemojumiem, Tavu ceļu ejot, par to, ka tās cildinājušas Tavu Vārdu un godājušas Tavu dievišķo vienotību! Cik daudz asiņu ir izliets Tavas ticības dēļ, lai aizstāvētu Tavu dievišķo misiju un slavinātu Tevi! Cik daudz ir to īpašumu, kas tika nelikumīgi sagrābti Tavas mīlestības ceļā, lai apliecinātu Tava svētuma cildenumu un godātu Tavu spožo vārdu! Cik daudz ir kāju, kas minušas putekļus, lai cildinātu Tavu svēto Vārdu un cildinātu Tavu godu! Cik neskaitāmas ir tās balsis, kas vaimanāja, sirdis, kas bija šausmu pārņemtas, cik smagas ir ciešanas, kuras neviens cits nespēj apjaust kā tikai Tu, un likstas un posts, ko neviens nespēj saprast kā tikai Tu, un tas viss tikai tādēļ, ak, mans Dievs, lai nostiprinātu Tava svētuma cildenumu un parādītu Tavas godības pārlaicīgo dabu.

Šos spriedumus pieņēmi Tu, lai visa radība varētu liecināt, ka tā ir iemantojusi esamību tikai Tevis dēļ. Tu esi atturējies piešķirt viņiem lietas, kas nes mieru viņu sirdīm, lai viņi droši zinātu, ka viss, kas ir saistīts ar Tavu svēto Būtni, ir daudz augstāks un cēlāks par visu to, kas varētu apmierināt viņus, jo Tava nelokāma vara caurstrāvo visas lietas, un nekas nespēj to uzvarēt.

Patiesi, Tu esi licis šiem svarīgajiem notikumiem norisināties, lai tie, kam piemīt uztveres spējas, būtu gatavi atzīt, ka viņiem ir vēlēts parādīt Tavas dievišķās vienotības cildenumu un apstiprināt Tavu lielo svētumu.

LAI GODĪBA Tev, ak Kungs! Tu vari likt ikvienam cilvēkam zaudēt visu pasaulīgo mantību, un no savas dzīves sākuma līdz savai nonākšanai pie Tevis tas ar Tavu spriedumu kļūs par nabagu, bet, ja Tu būsi to radījis no sava mīlestības Koka, šādas veltes patiešām nesīs tam lielāku labumu nekā visas lietas, ko esi radījis debesīs un virs zemes, un visā, kas atrodas starp tām, jo tas ar Tavas labvēlības atklāsni iemantos debesu Mājokli un baudīs jaukās dāvanas, kuras Tu esi sagādājis, jo lietas, kas pieder Tev, ir neizsmelamas. Tā patiešām ir Tava labpatika, kuru Tu pēc savas gribas piešķir tiem, kas staigā Tavas mīlestības ceļus.

Cik daudz ir to dvēseļu, kas iepriekšējos laikos Tevis dēļ tika nogalinātas un ar kuru vārdiem cilvēki tagad lepojas, un cik liels ir to ļaužu skaits, kam Tu ļāvi iegūt pasaulīgās bagātības un kas tās uzkrāja, lai gan viņiem bija laupīta Tava patiesība un viņi šodien ir nogrimuši aizmirstībā. Tā viņiem ir laba mācība un smags sods.

Ak Kungs! Liec savam dievišķās vienotības Kokam augt straujāk, laisti to, ak Kungs, ar savas labpatikas bagātīgajiem udeņiem un uzdod tam pirms Tavas dievišķās pārliecības atklāsmes nest tādus augļus, kādus Tu vēlies savai cildināšanai un godāšanai, slavēšanai un pateicībai, un Tava vārda daudzinašanai, Tavas būtības vienesmes godā celšanai un Tevis pielūgsmei, jo tas viss nav neviena cita rokās kā tikai Tavās.

Liela svētība ir piešķirta tiem, kuru asinis Tu esi izvēlējis sava apstiprinājuma Koka laistīšanai un tādejādi sava svētā un nemainīgā Vārda cildināšanai.

Piešķir, ak, mans Kungs, man un tiem, kas tic Tev, to, kas pēc Tava ieskata nāks mums par labu, kā teikts Grāmatu Mātē, jo Tavās rokās ir visu lietu mērs.

Tavas jaukās dāvanas nepārtraukti list pār tiem, kam dārga Tava mīlestība, un Tavas debesu devības brīnišķīgās zīmes tiek bagātīgi piešķirtas tiem, kas atzīst Tavu dievišķo vienotību. Mēs

nododam Tavā ziņā visu, ko Tu mums esi lēmis, un lūdzam Tevi dāvāt mums visu to labo, kas ir Tavā pārziņā.

Pasargā mani, ak, mans Kungs, no visa ļaunā, ko Tu kā vizzinošais uztver, jo tikai Tu esi visvarenais un visspēcīgais, un neviens triumsfs nav iespējams bez Tavas klātbūtnes, un Tu vienīgais vari visiem pavēlēt. Tikai tas, ko Dievs ir vēlējis, ir piepildījies, un tas, ko Viņš nav vēlējis, nekad nepiepildīsies.

Tikai viscildenajam, visvarenajam Dievam pieder vara un spēks.

AK KUNGS! Ļauj visām zemes tautām iekļūt Tavas ticības paradīzē, tā lai neviena radība nepaliek ārpus Tavas labpatikas loka.

No neatminamiem laikiem Tu esi spējis darīt visu, kas Tev tīk, un Tu pacelies pāri visam, ko vēlies.

DĀVĀ MAN, ak, mans Dievs, visu savu mīlestību un labpatiku un ar savu spožo gaismu pievelc un sajūsmīni mūsu sirdis, ak Tu, Augstākais Pierādījums un Visdiženais. Par savas vēlības zīmi sūti man savas dzīvinošās vēsmas gan dienā, gan naktī, ak, velšu Kungs.

Es neesmu paveicis neko tādu, ak, mans Dievs, lai būtu pelnījis skatīt Tavu vaigu, un es noteikti zinu, ka pat tad, ja es dzīvotu tik ilgi, cik vien pastāvēs pasaule, es nespēšu paveikt neko tādu, kas izpelnītos Tavu labvēlību, jo kalpa stāvoklis liegs man iekļūt Tavā svētajā Mājoklī, ja vien Tavas veltes nenāks pār mani un Tava maigā žēlastība nepārņems mani, un Tava mīlošā laipnība neapņems mani.

Lai slava Tev, ak Tu, kuram līdzās nav cita Dieva. Visžēlīgi ļauj man pacelties pie Tevis, piešķir man to godu mājot Tavā tuvumā un izjust kopību ar Tevi vien. Nav cita Dieva bez Tevis.

Patiesi, ja Tu vēlētos dāvāt svētību savam kalpam, Tu izdzēstu no viņa sirds valstības visa cita pieminēšanu vai pieķeršanos

visam citam, izņemot Tevis paša pieminēšanu. Un, ja Tu būtu lēmis ļaunu savam kalpam tā dēļ, ko viņš Tavu acu priekšā netaisnīgi nodarījis, Tu pārbaudītu viņu ar šīs un nākamās pasaules labumiem, lai viņš būtu aizņemts ar tiem un aizmirstu pieminēt Tevi.

LAI GODĪBA Tev, ak Kungs, kas ar sava lēmuma spēku ir dāvājis esamību visai radībai.

Ak Kungs! Palīdzi tiem, kas ir atteikušies no visa cita, tik no Tevis vien nē, un piešķir viņiem diženu uzvaru. Sūti viņiem, ak Kungs, debesu un zemes, un visa, kas atrodas starp tām, eņģeļu pulkus, lai tie palīdz Taviem kalpiem, lai tie atbalsta un stiprina viņus, nodrošina viņiem panākumus, nostājas viņu pusē, piešķir viņiem bagātību, ceļ viņus godā un cildina viņus, bagātina viņus un piešķir viņiem brīnišķīgu uzvaru.

Tu esi viņu Kungs, debesu un zemes Kungs, visu pasaulu Kungs. Stiprini šo ticību, ak Kungs, ar savu kalpu spēku, un liec viņiem gūt virsroku pār visām pasaules tautām, jo viņi, patiesi, ir Tavi kalpi, kas ir atraisījušies no visa cita, tik no Tevis vien nē, un Tu, patiesi, esi patiesu ticīgo Aizstāvis.

Liec, ak Kungs, lai viņu sirdis, kas uzticīgas Tavai neaizskaramajai ticībai, kļūst stiprākas par visu citu, kas atrodas debesīs un virs zemes un visā, kas ir starp tām, un spēcini, ak Kungs, viņu rokas ar savām brīnišķīgajām varas zīmēm, lai viņi varētu paust Tavu varu visas cilvēces acu priekšā.

AK KUNGS! Pie Tevis es vēršos pēc patvēruma, un mana sirds ilgojas pēc Tavām zīmēm.

Ak Kungs! Gan ceļojot, gan mājās esot, gan aizņemts dažādās nodarbēs, gan darbu darot, es pilnīgi uzticos Tev.

Sniedz man palīdzību, lai es varu būt neatkarīgs no visām lietām, ak Tu, nepārspējamais savā žēlastībā!

Pēc savas patikas dāvā man manu daļu un liec man būt mierā ar visu, ko esi man lēmis.

Tev pieder pilnīga vara visiem pavēlēt.

AK KUNGS! Tu esi Tas, kas novērs visas mokas un atvairā visas likstas. Tu esi Tas, kas remdē visas bēdas un atbrīvo ikvienu vergu, un atpestī ikvienu dvēseli. Ak Kungs! Visžēlīgi glāb mani un ierindo mani starp saviem kalpiem, kas ieguvuši pestīšanu.

AK, MANS Kungs! Tu esi mūžīgi bijis un mūžīgi paliksi viens patiesais Dievs, bet visi citi, izņemot Tevi, ir nabadzīgi un nožēlojami. Turoties cieši pie Tavas saites, ak, mans Dievs, es esmu nošķīries no visas cilvēces un, cēlis savu vaigu uz Tavas maigās žēlastības Mājokli, es esmu novērsies no visām radītajām lietām. Visžēlīgi iedvesmo mani, ak, mans Dievs, ar savu vēlību un devību, savu bagātību un majestātiskumu, savu varu un diženumu, jo bez Tevis es nerodu neviena cita, kas būtu tik varens un viszinošs. Sargā mani, ak, mans Dievs, ar savu pārļaicīgo un remdējošo godību un ar debesu un zemes pulkiem, jo es nevaru nevienam citam uzticēties kā tikai Tev, un man nav cita glābēja kā tikai Tu.

Tu esi Dievs, mans Kungs, Tev ir zināmas manas vajadzības, Tu redzi manu stāvokli un zini, kas ar mani ir noticis pēc Tava sprieduma, kā arī zini par pasaulīgajām ciešanām, kurām es ar Tavu atļauju esmu bijis pakļauts un kuras ir Tavas devības un labvēlības zīme.

LAI TEVI pavada godību godība un visspožākā gaisma, ak, mans Dievs. Tavš majestātiskums ir tik pārļaicīgs, ka neviena cilvēka iztēle nespēj to sasniegt, un Tava augstā vara ir tik cēla, ka cilvēku siržu un prātu putni nespēj pacelties tās augstumos. Visas būtnes atzīst, ka nespēj Tevi cildināt atbilstoši Tavam augstajam stāvoklim. Tu esi neizmērojami cēls. Neviens

nespēj pienācīgi godāt Tavu Būtni, nedz izprast Tavas devības pierādījumus, jo tie piemīt Tavai visdziļākajai būtībai, un tikai Tu pats pazīsti savu būtību.

Es slavēju Tevi, ak Kungs, mūsu Dievs, par Tavām veltām, dāvājot esamību radības sfērai, kā arī par jaunradi – un tā ir uzslava, kas, Tevis iedvesmota, atmirdz spoži, uzslava, kuru neviens cits nespēj pienācīgi novērtēt kā tikai Tu. Es turklāt godāju Tevi un pateicos Tev, kā pieklājas Tavai bijību iedvesošajai klātbūtnei un Tavam neatvairāmajam majestātiskumam, par šo cēlo svētību, šo brīnišķīgo zīmi, kas izpaužas Tavās atklāsmes un radības valstībās.

Lai gods Tev! Neizmērojami cēls ir viss, kas attiecas uz Tevi. Patiesi, neviens nav pienācīgi izpratis Tavu augsto stāvokli, un neviens, izņemot Tevi pašu, nav atzinis Tevi tā, kā pieklājas atzīt Tevi. Tu izpaužies caur savu velšu plūsmu, bet neviens bez Tevis nespēj izprast Tavas atklāsmes cēlumu.

Lai godāts Tavs vārds! Vai kādam citam bez Tevis ir neatkarīga esamība, lai spētu norādīt uz Tavu dabu, un vai kādam bez Tevis piemīt kaut mazumiņš individualitātes, ar kuras palīdzību es varētu pazīt Tevi? Viss, ko mēs zinām, ir zināms, tikai pateicoties Tava vārda *Visizteiktākais* diženumam, un ikvienu lietu dziļi saviļņo dzīvošā ietekme, kas izstaro no Tavas neuzvaramās grības. Tu esi tuvāks visām lietām, nekā tās ir pašas sev.

Tu esi slavēts un godāts. Pārāk augsts ir Tavs cēlums, lai to rokas, kas ir apveltīti ar izpratni, aizsniegtu Tevi, un pārāk dziļi ir Tavi neizdibināmie dziļumi, lai cilvēku prātu un uztveres upes no tiem izplūstu.

Līdzjūtīgā, līdzcietīgā Dieva vārdā.

LAI SLAVA Dievam, kas ir vienmēr pastāvējis, pirms Radītām lietām tika piešķirta esamība, kad Viņam blakus nebija neviena cita. Viņš ir Tas, kas ir vienmēr pastāvējis, kad vēl neeksistēja neviens Viņa radības elements. Patiešām, to dvēseles, kas apveltītas ar izpratni, nespēj aptvert pat vismazāko Viņa īpašību izpausmi, un to prāti, kas ir atzinuši Viņa vienotību, nespēj uztvert pat visnenozīmīgāko no Viņa varenības zīmēm.

Tu esi svēts, ak Kungs, mans Dievs. Cilvēku mēles nespēj pienācīgi cildināt Tavu spožo roku darbu, un viņi vēl jo vairāk minstinātos, slavējot Tavas pārlaicīgās varas majestātiskumu, un, tā kā cilvēka prāts ir ļoti samulsis, cenšoties izprast kaut vienas Tavas radības noslēpumu, kā gan kāds spētu iepazīt Tavu Būtni?

Es Tevi pazīstu kā tādu, kas darījis man zināmu, ka Tu esi visiem neizzināms, izņemot Tevi pašu. Radība, ko Tu esi veidojis no nebūtības, ir man likusi saprast, ka ceļš uz Tavas būtības izpratni ir visiem slēgts. Tu esi Dievs, kuram līdzās nav cita Dieva. Neviens cits, izņemot Tavu patību, nevar saprast Tavu dabu. Tēv nav ne līdzīga, ne ceļabiedra. No mūžīgiem laikiem Tu esi bijis viens, un Tev līdzās nav bijis neviens cits, un uz mūžīgiem laikiem Tu būsi tāds pats kā tagad, un neviena radība nekad netuvosies Tavam cēlajam stāvoklim.

Visi cilvēki, ak, mans Dievs, atzīstas, ka nespēj iepazīt Tevi tā, kā Tu pats pazīsti sevi. Radošais Gars, ko Tu esi atraisījis, izpaužas visā radībā, un visas Tevis radītās lietas ir tikai Tavu brīnumaino zīmju izteiksmes. Lai godāts ir Tavs vārds! Tu pacelies neizmērojami augstu pāri savas radības centieniem atzīt Tevi tā, kā Tev pienākas un ir Tevis cienīgi.

Lai slava Tev! Tas, ka Tu no nebūtības izsauci esamībā savu radību, neļauj tai Tevi iepazīt, un tas, ka Tu radīji ierobežotas būtnes, liecina par to, ka tās salīdzinājumā ar Tavu īpašību atklāsmēm ir niecības.

Tu esi cildens, ak, mans Dievs! Visa cilvēce nespēj pienācīgi godāt Tevi, un cilvēku prāti ir pārāk aprobežoti, lai izteiktu Tav atzinību. Es liecinu Tavā klātbūtnē, ak, mans Dievs, ka Tevi pazīst pēc Tavām brīnišķīgajām zīmēm un atzīst pēc Tavu zīmju atklāsmēm. Tas, ka Tu dāvāji mums esamību, liek man atzīt Tavā priekšā, ka Tu stāvi neizmērojami augstu pāri mūsu uzslavām, un to īpašību dēļ, ar kurām Tu esi mūs apveltījis, es Tev apliecinu, ka Tu pacelies pāri mūsu izpratnei.

Ļauj man pacelties viscēlākajos augstumos, tuvojoties Tev, un dod man iespēju izjust Tavu tuvumu, ieelpojot Tava svētuma aromātu. Tādējādi sajūsmas gaismā visi kavēkļi izzudīs, un atšķirtību no Tevis es pārvarēšu, sasniedzot atkalsavienošānās sēdekļus, un smalkie plīvuri, kas lieguši man ieiet Tavā godības namā, ir kļuvuši tik plāni, ka es spēju nokļūt Tavā tuvumā, apmesties mājoklī Tev līdzās un slavēt Tevi ar vārdiem, ar kuriem Tu man esi aprakstījis savu patību, apliecinot, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis, vienīgā, nesalīdzināmā, mūžam dzīvā, ka Tu nevienu nedzemdīni, nedz esi dzemdināts, ka Tev nav ne pēcnācēja, ne līdzgaitnieka un ka nav neviena cita aizstāvja pret pazemojumu kā tikai Tu, un ka Tu esi visu pasaulu Kungs. Es apliecinu arī to, ka visi ir tikai Tavi radījumi, kas atrodas Tavā varā. Cilvēki dzīvo pārticībā vai nabadzībā, ja tāda ir Tava griba. Tu esi mūžības Ķēniņš un augstākais Valdnieks. Tev ir vara pār visām lietām, un visas radītās lietas pastāv pēc Tavas gribas. Visa cilvēce atzīst savu kalpību un savus trūkumus, un nav neviena, kas necildinātu Tevi.

Es lūdzu Tevi, ak, mans Dievs, piesaucot Tavu godāto un visžēlīgo vaigu un Tava sensenā vārda majestātiskumu, neatņemt man Tavu Dienu dzīvinošo aromātu – Dienu, kuras Tu pats esi ievadījis un ieviesis.

Tu esi Dievs, nav cita Dieva bez Tevis.

TU ESI cildināts un slavināts, ak Kungs, mans Dievs! Tu valdi pār esamības sfēru, un Tava vara apņem visu radību. Tu savās rokās turi radības valstību un pēc savas patikas dod tai esamību.

Lai slava Tev, ak Kungs, mans Dievs! Piesaucot dvēseles, kas nepacietīgi gaida pie Taviem vārtiem, un tās svētās būtnes, kas ir sasniegušas Tavas tuvības galmu, es Tevi lūdzu vērst uz mums savu maigas līdzjūtības pilno skatu un uzlūkot mūs ar sava mīlošā likteņa aci. Liec, lai mūsu dvēseles iekvēlina Tava maigā mīlestība, un ļauj mums atdzerties Tavas devības dzīvos ūdeņus. Liec mums būt nelokāmiem Tavas kvēlās mīlestības ceļā un ļauj mums mājot Tavā svētajā Mājoklī. Patiesi, Tu esi devējs, viscēlsirdīgais, viszinošais, Tas, kurš zina visu.

Tu esi godāts, ak, mans Dievs! Es lūdzu Tevi, piesaucot Dižāko Vārdu, caur kuru viscildenā Dieva glabātie noslēpumi tika izpausti un visas nācijas un ciltis apvienojās caur ticību un pārliecību, no kurienes plūda Tavi skaidrie Vārdi, atdzīvinot cilvēci, un šis devības iemiejums atklāja visu zināšanu būtību. Lai mana dzīvība, mana dziļākā būtība, mana dvēsele un mana miesa tiek uzpurēta pīšļiem, kurus cildenus padarījuši Viņa soļi.

Es no visas sirds lūdzu Tevi, ak Kungs, mans Dievs, pie Tava visspožākā vārda, caur kuru ir nodibināta Tava vara un izpaudušās Tavas varenības zīmes, un caur kuru ir uzbangojuši dzīvības okeāni un svētā jūsma, lai atdzīvinātu visas Tavas radības pūstošos kaulus un lai iekustinātu to cilvēku locekļus, kas pieņēmuši Tavu Lietu, – es no visas sirds lūdzu piešķirt mums visu šīs nākamās pasaules labumu, dot mums iespēju ieiet Tavas žēlastības un mīlošās laipnības galmā un iedegt mūsu sirdīs prieka un sajūsmas uguni, lai ar to savaldzinātu visu cilvēku sirdis.

Patiesi, Tu esi visuspēcīgais, aizsargs, visvarenais, pašpastāvošais.

LAI GODĪBA Tev, ak Kungs, mans Dievs! Es lūdzu Tevi piedot man un tiem, kas atbalsta Tavu ticību. Patiesi, Tu esi suverēnais Kungs, piedevējs, viscēlsirdīgais. Ak, mans Dievs! Ļauj saviem kalpiem, kam nav zināšanu, pievienoties Tavai Lietai, jo tad, kad viņi iepazīs Tevi, viņi apliecinās patiesību par pastardienu un neapstrīdēs Tavas devības atklāsmes. Sūti viņiem savas vēlibas zīmes un piešķir viņiem, lai kur viņi dzīvotu, labu tiesu no tā, ko Tu esi atvēlējis dievbijīgajiem savu kalpu vidū. Tu esi patiešām augstākais valdnieks, visdāsnaiss, vislabsirdīgais.

Ak, mans Dievs! Lai Tavu velšu un svētību plūsma nolaižas pār mājām, kuru iemītnieki ir pieņēmuši Tavu ticību, kā Tavas vēlibas pazīme un Tavas mīlošās laipnības zīme no Tavas klātbūtnes. Patiesi, piedošānā Tev nav līdzinieku. Ja Tu kādam liegtu savas veltes, kā gan viņu varētu uzskatīt par Tavas ticības sekotāju Tavā Dienā?

Sniedz man savu svētību, ak, mans Dievs, kā arī tiem, kas noteiktajā Dienā ticēs Tavām zīmēm, kas savās sirdīs lolo mīlestību pret mani – mīlestību, kuru Tu esi viņiem iedvesis. Patiesi, Tu esi taisnīgais Dievs, viscildenais.

TU ESI neizsakāmi cēls, ak, mans Dievs, augstāks par visu būtņu un visas radības centieniem godāt Tevi un atzīt Tevi. Neviens radījums nespēj Tevi izprast tādā mērā, kā pieklājas Tavas svētās Būtnes esamībai, un neviens kalps nevar pielūgt Tevi tā, lai tas būtu Tavas neizdibināmās būtības cienīgi. Lai slava Tev, pārāk augstu paceļas Tava cēlā patība, lai vārdi, ko Tev velta Tava radība, spētu sasniegt Tavu klātbūtni.

Ak, mans Dievs, kad vien es pacēlos Tavā svētajā gaisotnē un lūgšanu garā vērsos pie Tevis, man bija jāatzīst, ka Tu esi nesasniedzams un ka Tevis pieminēšana nespēj sasniegt Tavu pārlaicīgo galmu. Tāpēc es vēršos pie Taviem vismiļotajiem – pie tiem, kam Tu esi visžēlīgi piešķīris sevis paša stāvokli, lai Viņi varētu paust Tavu mīlestību un patiesu Tevis zināšanu.

Svētī Viņus, ak, mans Dievs, un piešķir Viņiem izcilību un gara spējas pēc sava prāta savā varas valstībā.

Ak, mans Dievs, mans Kungs un mans Pavēlniek! Es zvēru pie Tavas varas un goda, ka vienīgi Tu un neviens cits esi visu cilvēku augstākā vēlēšanās un ka vienīgi Tu un neviens cits esi pielūgtais. Ak, mans Dievs! Tavas nerasniedzamās godības ceļi ir mudinājuši mani teikt šos vārdus, un Tavi nepieejamie augstumi ir vedinājuši mani paust šīs domas. Tu esi cēls, ak, mans Kungs! Tavas atklāsmes pierādījumi ir pārāk nepārprotami, lai man būtu vajadzība pieminēt vēl kādu citu bez Tevis, un mīlestība, ko jūtu pret Tevi, ir daudz saldāka par visu lietu zināšanu un atbrīvo mani no vajadzības izzināt kādu citu bez Tevis.

Lai slava Tev, ak, mans Kungs! Es, patiesi, ticu Tev tādām, kāds Tu esi pats par sevi. Es Tevi lūdzu piedot man un visai cilvēcei.

Ak, mans Dievs! Es esmu bēdzis pie Tevis un noliecies Tavā priekšā, un Tavā svētajā klātbūtnē es esmu nespēcīgs. Ja Tu mani sodīsi, liekot lietā savu varu, Tavs spriedums noteikti būs taisnīgs, un, ja Tu dāvāsi man dāvanas, Tu patiešām būsi augstsirdīgs un dāsns. Patiesi, Tu esi neatkarīgs no visiem pasaules ļaudīm.

Es esmu meklējis atkalapvienošanos ar Tevi, ak, mans Pavēlniek, bet man ir izdevies to sasniegt tikai, atraisoties no visa cita, izņemot Tevi. Es esmu ilgojies pēc Tavas mīlestības, bet man ir izdevies to atrast tikai, atsakoties no visa cita, izņemot Tevi. Es esmu dedzīgi tiecies pielūgt Tevi, bet man ir izdevies to panākt tikai, mīlot tos, kam dārga Tava mīlestība. Es neatzīstu nevienu citu, ak, mans Dievs, kā vienīgi Tevi. Tu esi nesalīdzināms, un Tev nav līdzgaitnieku. Vienīgi Tu zini mūsu trūkumus, un neviens cits tos nezina. Es lūdzu Tev piedošanu par visu, kas Tev netīkams.

Tevis iedvesmots, es vienmēr vēršos pie Tevis, sacīdams: „Tu, patiesi, esi Tas, kam pieder viss, kam nav līdzīga. Nav cita Dieva bez Tevis. Tu esi neizmērojami tālu un augstu, paceļoties pāri to cilvēku aprakstiem, kas augstprātīgi piedēvē Tev līdziniekus.”

LAI CILDENUMS un godība Tev, ak, mans Dievs, un vara, un gaisma, un diženums, un cēlums! Tu piešķir varu tiem, kam vēlies piešķirt, un nedod to tiem, kam vēlies nedot. Nav cita Dieva bez Tevis, kam pieder viss, viscildenā. Tu esi Tas, kas no nekā rada Visumu un visus, kas tajā mājo. Nekas nav Tevis cienīgs, izņemot Tevi pašu, bet visi citi ir tikai izraidītie no Tava svētā tuvuma un niecības, salīdzinot ar Tavas Būtnes godu.

Es neuzdrošinos cildināt Tavus tikumus, izņemot tos cildinājumus, kurus Tu pats esi sev veltījis savā svarīgajā Grāmatā, kurā Tu saki: „Skatieni nejauš Viņu, bet Viņš skatienus jauš. Viņš – Smalkais, Visuzinīgais.”⁸⁹ Lai godība Tev, ak, mans Dievs! Patiešām, neviens prāts vai skatiens, lai cik ass vai vērigs tas būtu, nekad nespēs aptvert Tavu nenožīmīgāko zīmju īpašības. Patiesi, Tu esi Dievs, nav cita Dieva bez Tevis. Es apliecinu, ka vienīgi Tu pats iemieso savas īpašības, ka neviena cita kā tikai Tevis paša cildinājums spēj aizsniegt Tavu svēto galmu, un Tavas īpašības nespēj aptvert neviens cits kā tikai Tu pats.

Lai godība Tev! Neviens nespēj aprakstīt Tavu cēlumu kā tikai Tu pats, jo cilvēka uztvere nespēj pienācīgi cildināt Tavus tikumus, nedz saprast Tavu dziļāko būtību. Nebūtu Tavas godības cienīgi, ja Tavi radījumi aprakstītu Tevi vai ja kāds cits bez Tevis izprastu Tevi. Es esmu iepazinis Tevi, ak, mans Dievs, jo Tu esi man atklājis sevi, un, ja Tu man nebūtu atklājis sevi, es Tevi nebūtu iepazinis. Es pielūdzu Tevi, jo Tu mani esi aicinājis pie sevis, jo, ja Tu nebūtu aicinājis mani pie sevis, Es Tevi nepielūgtu. Esi slavēts, ak, mans Dievs! Mani pārkāpumi ir smagi, un mani grēki ir sasnieguši neiedomājamus apmērus. Cik kaunpilns izrādīsies mans stāvoklis Tavā svētajā tuvumā! Es neesmu iepazinis Tevi tādā mērā, kādā Tu atklāji man sevi. Es neesmu pielūdzis Tevi tik dievbijīgi, lai būtu cienīgs Tava aicinājuma. Es neesmu klausījis Tev un neesmu gājis Tavas mīlestības ceļu tādā veidā, kā Tu mani iedvesmoji.

Lai Tava vara ir man par liecību, ak, mans Dievs! Tas, kas Tev pienākas, ir dižēnāks un cildenāks par to, ko jebkāda būtne spēj paveikt. Patiešām, neviens nespēj Tevi saprast tik lielā mērā, lai tas būtu Tevis cienīgi, un neviens iztapīgs radījums nespēj Tevi pielūgt tā, kā pieklājas Tevi pielūgt. Tik nevainojams un visaptverošs ir Tavs pierādījums, ak, mans Dievs, ka tā būtība paceļas pāri ikvienas dvēseles aprakstam, un tik dāsna ir Tava dāvanu plūsma, ka neviens nespēj novērtēt to neizmērojamo apjomu.

Ak, mans Dievs! Ak, mans Pavēlniek! Piesaucot Tavas dāsnās veltes un balstus, kas tur Tavas godības troni, es Tevi lūdzu apžēloties par tiem nabaga ļaudīm, kas nespēj panest šīs gaistošās dzīves nepatīkšanas, un vēl jo mazāk viņi spēs panest Tavu sodu nākamajā dzīvē – sodu, ko Tu esi tiem taisnīgi lēmis un ko izraisījušas Tavas dusmas, sodu, kas vienmēr būs spēkā.

Es lūdzu Tevi, piesaucot Tevi pašu, ak, mans Dievs, mans Kungs un mans Pavēlniek, iestāties par mani. Es esmu bēdzis no Tava soda, paļaujoties uz Tavu žēlastību. Savam patvērumam es esmu izvēlējis Tevi un tos, kas nav novirzījušies no Tava ceļa, pat ne uz acumirkli, tos, kuru dēļ Tu radīji savu radību kā savas vēlēbas un devības zīmi.

AK, MANS Dievs! Bez Tevis nav neviena cita, kas remdētu manas dvēseles ciešanas, un pēc Tevis es visvairāk tiecos, ak, mans Dievs. Mana sirds nav pieķērusies nevienam citam kā tikai Tev un tiem, kurus Tu mīli. Es svinīgi paziņoju, ka mana dzīve un nāve ir veltītas Tev. Patiesi, Tu esi nesalīdzināms, un Tev nav līdzgaitnieka.

Ak, mans Kungs! Es lūdzu Tevi piedot man par norobežošanos no Tevis. Pie Tavas godības un majestātiskuma! Man nav izdevies pienācīgi atzīt Tevi un pielūgt Tevi, lai gan Tu esi man atklājis sevi un aicini mani pieminēt Tevi, kā pienākas Tavam augstajam stāvoklim. Lai smagas bēdas piemeklē mani, ak, mans Kungs,

ja Tu vēlies saukt mani pie atbildības par maniem sliktajiem darbiem un pārkāpumiem. Es nezinu cita palīga kā tikai Tevi. Man nav neviena cita patvēruma, uz kuru bēgt, kā tikai pie Tevis. Neviena no Taviem radījumiem neiedrošinās aizlūgt par kādu bez Tavas atļaujas. Es Tavā galmā cieši turos pie Tavas mīlestības, un pēc Tava vēlējuma es no sirds lūdzu Tevi atbilstoši Tavai godībai. Es lūdzu Tevi ņemt vērā manu aicinājumu, ko Tu esi man solījis. Patiesi, Tu esi Dievs, nav cita Dieva bez Tevis. Viens pats un citu neatbalstīts, Tu esi neatkarīgs no visas radības. Arī to uzticība, kas Tevi mīl, nedod Tev nekāda labuma, un arī bezdievju ļaunie darbi nespēj Tev kaitēt. Patiesi, Tu esi mans Dievs, Tas, kas vienmēr pilda savus solījumus.

Ak, mans Dievs! Es lūdzu Tevi, piesaucot Tavas labvēlības pierādījumus, ļauj man tuvoties Tavas svētās klātbūtnes cēlajiem augstumiem un pasargā mani no piesliešanās visu citu izsmalcinātajiem mudinājumiem, lai es ieklausos tikai Tevī. Vadi manus soļus, ak, mans Dievs, uz to, kas Tev ir pieņemams un tīkams. Savā varenībā pasargā mani no savām svētajām dusmām un soda, un atturi mani no tādu mājokļu apmeklēšanas, kas nav Tev tīkami.

AK, MANS Dievs! Es neesmu Tevi iepazīs tā, lai tas būtu Tavas godības cienīgi, un es neesmu baidījies Tavu dusmu, kā pieklājas manā stāvoklī. Kā lai es iedrošinos pieminēt Tevi, kamēr es atrodos šādā stāvoklī, un kā lai es ceļu savu vaigu uz Tevi, ja es neesmu izpildījis savu pienākumu pielūgt Tevi?

Tu nedāvāji man esamību, lai demonstrētu savu varu, kas ir nepārprotama un acīmredzama, jo Tu esi Dievs, kas ir pastāvējis mūžīgi, kad vēl nekā nebija. Drīzāk Tu ar savu pārlaicīgo varu radīji mūs, lai mēs visžēlīgi varētu tapt tikai pieminēti Tava Atgādinājuma diženajai izpausmei.

Man nav citu zināšanu par Tevi, ak, mans Dievs, kā tikai tās, kuras Tu man esi mācījis, kā pazīt Tevi, – zināšanas, kas

atklāj manus trūkumus un apgrēcību. Šeit es esmu, ak, mans Dievs, pilnīgi ziedojoties Tev un vēloties vienīgi to, ko Tu vēlies. Pazemīgi es noliecos Tavas žēlastības atklāsmju priekšā, atzīstot, ka Tu esi Dievs un ka nav cita Dieva bez Tevis, un ka Tu esi nesalīdzināms, ka Tev nav līdzgaitnieka un ka nav neviena, kas Tev līdzinātos. Tam Tu pats esi liecinieks, kā Tev pieklājas Tavas godības dēļ.

*Viņš ir Dievs, neatkarīgais Valdnieks, Mūžīgi Dzīvais,
Tas, kura palīdzību izlūdzas visi cilvēki.*

TU ESI cildināts un godāts, ak Kungs! Gan esamības pasaule, gan cilvēku dvēseles apliecina, ka Tu pacelies pāri sava roku darba atklāsmēm, un tie, kas nes Tavus vārdus un īpašības, sludina, ka Tu pacelies neizmērojami augstu pār uzslavām, kuras Tev velta radības un jaunrades valstību iemītnieki. Visa šķietamība un realitāte norāda uz Tavas būtības vienesmi, un visi pierādījumi un zīmes liecina par patiesību, ka Tu esi Dievs un ka Tev nav līdzinieka vai līdzgaitnieka ne debesu, ne zemes valstībā.

Tu esi bezgalīgi cildens un svēts, ak Kungs! Tava dievišķā Būtne liecina, ka Tu esi neizprotams visiem, kas dzīvo Tavā esamības sfērā, un Tava dziļākā būtība apstiprina, ka pat tie, kas atklāj Tavu bagātību, nespēj Tevi aprakstīt.

Zīmes, kuras atklāj svētas būtnes, un vārdi, kurus izsaka cēli radījumi, un smalkie mājiņi, kurus pauž ēteriskas būtnes, – viss liecina, ka Tu esi neizmērojami cildens un neaizsniedzams esamības valstības iemiesojumiem, un visi svinīgi apstiprina, ka Tevi nespēj aprakstīt tie, kas tīti fantāzijas plīvuros.

Lai slava Tev, ak Kungs! Tava dievišķā Būtne ir nepārprota- ma liecība Tavas dziļākās būtības vienesmei, un Tavs dievišķums apliecina Tavas patības vienotību, un visu radīto lietu realitāte rāda, ka Tev nav nekādas saskarsmes ar radības valstību, kuru Tu pats esi radījis.

Ikviens cilvēks ar smalku uztveri, kas ir pacēlies cēlajā atraisītības augstienēs, un ikviens daiļrunīgs cilvēks, kas ir sasniedzis viscildenāko stāvokli, apliecina, ka Tu esi nesalīdzināmais Dievs un ka Tu radības valstībā neesi izvēlējis sev nevienu līdzgaitnieku, un arī jaunradītajā sfērā nav neviena, kas būtu Tev līdzīgs. Gudri vīri, kam bija tikai vāja nojausma par Tavas godības atklāsmi, saskaņā ar savu aprobežoto izpratni iztēlojās kaut ko līdzīgu Tev, un mācīti vīri, kas bija tikai uzmetuši skatienu Tavas mīlošās laipnības un bagātības pierādījumiem, saskaņā ar savu iztēli ir izgudrojuši Tev līdziniekus.

Tu esi godāts, neizmērojami godāts, ak Kungs! Ikviens cilvēks, kam piemīt atskārsmes spēja, maldās, cenšoties iepazīt Tevi, un ikviens cilvēks ar plašām zināšanām ir pilnīgi apmulsis, meklējot Tevi. Neviens pierādījums nav pietiekams, lai izzinātu Tavu būtību, un pat gaisma atkāpjas un nogrimst aiz apvāršņa, sastopoties ar Tavas varas žilbinošās gaismas blāvu uzplaiksnījumu.

Piešķir man, ak, mans Kungs, savas visžēlīgās veltes un augstsirdīgās dāvanas un atvēlē man to, kas ir Tavas cēlās bagātības cienīgs. Palīdz man, ak, mans Kungs, gūt lielu uzvaru. Atver man durvis uz drošiem panākumiem un liec, lai tas, ko Tu man esi solījis, piepildās. Tev ir patiešām vara pār visām lietām. Atspirdzini manu sirdi, ak, mans Dievs, ar savas mīlestības dzīvajiem ūdeņiem un sniedz man malku, ak, mans Pavēlniek, no savas maigās žēlastības kausa. Ļauj man mājot, ak, mans Kungs, Tavā godības mājoklī un iznirt no tumsas, kurā tīta Tava dievišķā neizprotamība. Ļauj man baudīt no visa tā labā, ko Tu esi dāvājis Viņam, kas ir Punkts, un tiem, kas ir Viņa Lietas paudēji, un nolem man to, kas ir Tevis un Tava stāvokļa cienīgs. Visžēlīgi piedod man par to, ko es esmu nodarījis Tavā svētajā klātbūtnē, un neuzlūko mani ar taisnīgu skatu, bet gan ar savu vēlību atbrīvo mani, izturies pret mani līdzjūtīgi un apejies ar mani ar dāsnu labvēlību, jo tas ir Tavas godības cienīgi.

Tu esi vienmēr piedodošais, visugodinātais, labvēlības un dāvanu veltītājs, nebeidzamas vēlības Kungs. Patiesi, nav cita Dieva bez Tevis. Tu esi Tas, kam pieder viss, visaugstais.

Tu esi svēts, ak Kungs, kam visi pateicas. Viss, ko es par Tevi teikšu, būs tikai nesaprātīgs noziegums pret Tevi, un lai ar kādiem vārdiem es Tevi pieminētu, tas būtu smags pārkāpums, un lai kā es Tevi slavētu un cildinātu, tā būtu tikai tīra zaimošana. Neviens cits bez Tevis nav spējis un nekad nespēs izprast Tavu noslēpumu, un nevienam nav izdevies un nekad neizdosies atklāt Tavu būtību.

Tu esi godāts! Nav cita Dieva bez Tevis. Tu patiešām esi augstākais valdnieks, palīgs briesmās, visaugstais, nesalīdzināmais, visvarenais, visuspēcīgais. Patiesi, Tu esi varens savā meistarībā, pārļaicīgas godības un majestātiskuma Kungs.

Aizsargā, ak Dievs, visus, kas iemācās šo lūgšanu no galvas un skaita to dienām un naktīm. Patiesi, Tu esi Dievs, radības Kungs, visa piepildījums. Tu izpildi savus solījumus, un dari visu, kas Tev tīk. Tu esi Tas, kas savās rokās tur zemes un debesu valstības. Patiesi, Tu esi visvarenais, nepieejamais, palīgs briesmās, nepārvaramais.

AK, MANS Dievs, mans Kungs un mans Pavēlniek! Es esmu atraisījies no saviem līdzcilvēkiem un esmu tiecies caur Tevi kļūt neatkarīgs no visiem, kas dzīvo virs zemes, un esmu vienmēr gatavs saņemt to, kas Tavās acīs ir slavējams. Piešķir man visu to labo, kas dos man neatkarību no visa, tik no Tevis vien nē, un atvēlē man lielāku daļu no savas bezgalīgās labvēlības. Patiesi, Tu esi nebeidzamas vēlības Kungs.

ES TEVI lūdzu, piesaucot Tavu varenību, ak, mans Dievs, nodrošināt, lai ar mani nenotiek nekas ļauns pārbaudījumu laikos, bezrūpības brīžos ar savu iedvesmu vadi manus soļus pa taisnu ceļu. Tu esi Dievs, Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Neviens nespēj pretoties Tavai gribai vai izjaukt Tavu nolūku.

ES LŪDZU Tev piedošanu, ak, mans Dievs, tā, kā Tu vēlies, lai Tavi kalpi lūdz Tevi. Es lūdzu Tevi atlaist mūsu grēkus, kā pieklājas mūsu Kungam, un piedot man, maniem vecākiem un tiem, kas, Tavuprāt, ir iegājuši Tavas mīlestības Mājoklī, piedot savas pārļaicīgās varas cienīgā veidā kā pieklājas Tavas debesu varas godībai.

Ak, mans Dievs! Tu esi iedvesmojis manu dvēseli pielūgt Tevi, un, ja Tu nebūtu to darījis, es nevērstos pie Tevis. Tu esi cildināts un godāts, es slavēju Tevi, jo Tu man atklāji sevi, un es lūdzu Tevi piedot man par to, ka neesmu izpildījis savu pienākumu iepazīt Tevi un neesmu gājis Tavas mīlestības ceļu.

LAI SLAVĒTS Tavs vārds, ak Kungs, mūsu Dievs! Tu patiešām esi neredzamu lietu Zinātājs. Piešķir mums tik daudz laba, cik Tavas visaptverošās zināšanas spēj nomērīt. Tu esi augstais Dievs, visvarenais, vismiļotais.

Lai slava Tev, ak Kungs! Mēs tieksimies pēc Tavas vēlības noteiktajā Dienā un pilnīgi paļausimies uz Tevi, mūsu Kungu. Tu esi godāts, ak Dievs! Dāvā mums visu labo un pienācīgo, lai mēs varētu iztikt bez visa cita, tik bez Tevis vien nē. Patiesi, Tu esi visu pasaulu Kungs.

Ak Dievs! Atlīdzini tiem, kas visu pacietīgi panes Tavās Dienās, un stiprini viņu sirdis, lai viņi spēj nelokāmi staigāt patiesības ceļus. Dāvā viņiem, ak Kungs, bagātīgas dāvanas, kas ļautu viņiem ieiet Tavā svētlaimīgajā paradīzē. Tu esi cildens, ak, Kungs Dievs. Lai Tava debesu svētība nolaižas pār mājām, kuru iemītnieki ir Tev ticējuši. Patiesi, Tu esi nepārspēts dievišķās svētības dāvatājs. Sūti mums, ak Dievs, savus pulkus, kas piešķirs uzvaru Taviem uzticīgajiem kalpiem. Ar sava sprieduma spēku Tu pēc savas patikas veido savu radību. Tu esi patiešām neatkarīgais, radītājs, visuviedais.

Saki: Dievs ir patiešām visu lietu veidotājs. Viņš papildnam dod iztiku visiem, kam Viņš vēlas. Viņš ir radītājs, visu būtņu

avots, veidotājs, visvarenais, darinātājs, visuviedais. Viņam pieder lieliskie tituli gan debesīs, gan virs zemes, gan visā, kas atrodas starp tām. Visi pilda Viņa lēmumus, un visi zemes un debesu iemītnieki cildina Viņu, un pie Viņa visi atgriezīsies.

CAUR SAVU atklāsmi, ak, mans Dievs, Tu esi ļāvis man Tevi iepazīt, un ar sava spožā diženuma starojumu Tu esi iedvesmojis mani Tevi pieminēt. Tu esi man vistuvāk, un starp Tevi un mani nav neviens cita, un Tu esi Tas, kura varu nekas nespēj sagraut. Tavas būtības augstumos pat visstiprākie cilvēku dvēseļu putni vai cilvēku iztēle nespēj uzlidot, un pārāk cildena ir Tava svētā Būtne, lai pat ar izpratni apveltītu cilvēku cēlākās jūtas sasniegtu Tevi. No mūžīgiem laikiem neviens nav izpratis Tevi, un uz mūžīgiem laikiem Tu paliksi Tas, kas Tu vienmēr esi bijis, un līdzās Tev nebūs neviens.

Godāts lai ir Tavs vārds! Tu esi Vismīļotais, kas ļāvis man iepazīt Tevi, un Tu esi visslavenais, kas labvēlīgi ir dāvājis man savu mīlestību. Tu esi Sirmgalvis, ko neviens ar Tavas bagātības un majestātiskuma pierādījumiem nespēj aprakstīt, un Tu esi varenais, kuru caur Tava diženuma un dailes atklāsmēm neviens nespēj izprast, jo majestātiskuma un diženuma izteiksmes un varas un krāšņuma īpašības ir tikai Tavas dievišķās gribas zīmes un Tavas suverenitātes spožais atspulgs, kas pēc savas būtības un dabas atklāj, ka ceļš ir slēgts, un liecina, ka piekļuve cilvēkiem nav sasniedzama.

*Tava Kunga vārdā – Radītājs, Neatkarīgais, Visa
Piepildījums, Viscildenais, Tas, kura palīdzību
izlūdzas visi cilvēki.*

SAKI: AK, mans Dievs! Ak Tu, debesu un zemes Veidotājs, ak, valstības Kungs! Tu labi zini manas sirds noslēpumus, bet Tava Būtne ir visiem neizprotama, izņemot Tevi pašu. Tu redzi, kāds es esmu, un nevienam citam tas nav pa spēkam,

izņemot Tevi. Ar savu vēlību dari tā, lai es varētu iztikt bez visa, izņemot Tevi, un piešķir man to, kas padarīs mani neatkarīgu no visiem, izņemot Tevi. Ļauj man gūt labumu no manas dzīves šajā pasaulē un nākamajā. Atver man savas vēlības vārtus un visžēlīgi dāvā man savu maigo līdzcietību un balvas.

Ak Tu, nebeidzamas vēlības Kungs! Liec, lai debesu palīdzība apņem tos, kas mīl Tevi, un dāvā mums savas dāvanas un veltes. Esi mūsu Piepildījums, piedod mums mūsu grēkus un apžēlojies par mums. Tu esi mūsu Kungs un visas radības Kungs. Mēs nepiesaucam nevienu citu kā tikai Tevi, un neko citu mēs nelūdzam kā tikai Tavu labvēlību. Tu esi devības un vēlības Kungs, neuzvarams savā spēkā un nepārspējams savu nolūku piepildīšanā. Nav cita Dieva bez Tevis, kam pieder viss, viscildenā.

Sniedz savu svētību, ak, mans Kungs, saviem vēstnešiem, svētajiem un taisnīgajiem. Patiesi, Tu esi Dievs, nepārspējamais, nepārvaramais.

TU ESI godāts, ak Kungs, mans Dievs! Tu esi, patiesi, ķēniņu Ķēniņš. Tu piešķir varu visiem, kam vēlies, un arī atņem to visiem, kam vēlies. Tu cel godā, ko vēlies, un pazemo, ko vēlies. Tu dāvā uzvaru, kam vēlies, un nes pazemojumu, kam vēlies. Tu nodrošini bagātību, kam vēlies, un noved līdz nabadzībai, ko vēlies. Tu liec tiem, ko vēlies, būt pārākiem par citiem, kurus Tu arī izvēlies. Savās rokās Tu turi visu radīto lietu impēriju, un ar savas suverēnās pavēles spēku Tu dāvā esamību tiem, kam vēlies. Patiesi, Tu esi vizinošais, visspēcīgais, varas Kungs.

SLAVĒTS un godāts Tu esi, ak Dievs! Liec, lai diena, kad mēs sasniegsim Tavu svēto tuvumu, pienāk drīzāk. Iepriecē mūsu sirdis ar savas mīlestības un labpatikas spēku un dāvā mums nelokāmību, lai mēs labprāt pakļaujamies Tavai gribai un

Tavam spriedumam. Patiesi, Tavas zināšanas aptver visas lietas, kuras Tu esi radījis un vēl radīsi, un Tava debesu vara aptver visus, kam Tu esi dāvājis esamību un kam Tu vēl to dāvāsi. Nav neviena pielūdzamā bez Tevis un neviena cita vēlamā bez Tevis, un neviena cita dievināmā bez Tevis, un nekā cita, ko kaismīgi vēlēties, kā tikai Tavu labpatiku.

Patiesi, Tu esi neatkarīgais valdnieks, augstākā patiesība, palīgs briesmās, pašpastāvošais.

TU LABI zini, ak, mans Dievs, ka no visām pusēm man ir uzbrukušas likstas un ka neviens bez Tevis nespēj tās izkļiedēt vai mazināt. Es droši zinu, ka manas mīlestības pret Tevi dēļ Tu neliksi, lai likstas atgadās nevienai dvēselei, ja vien Tu nevēlēties paaugstināt viņu savā debesu paradīzē un stiprināt viņa sirdi šajā pasaulīgajā dzīvē savas nepārvaramās varas bastionā, lai tā netiecas pēc šīs pasaules niecībām. Patiešām, Tu labi zini, ka es visādā ziņā lološu Tevis pieminēšanu vairāk par visiem debesu un zemes īpašumiem.

Stiprini manu sirdi, ak, mans Dievs, lai es klausu Tev un mīlu Tevi, un liec, lai es atbrīvojos no visu Tavu ienaidnieku sabiedrības. Patiesi, es zvēru pie Tavas godības, ka es neilgojos ne pēc kā cita, kā tikai pēc Tevis, un nevēlos nekā cita, kā tikai Tavu žēlastību, un neraizējos ne par ko citu, kā tikai par Tavu taisnīgumu. Es lūdzu Tevi pēc savas patikas piedot man, kā arī tiem, kurus Tu mīli. Patiesi, Tu esi visvarenais, devējs.

Bezgalīgi cildens Tu esi, ak, debesu un zemes Kungs. Tu pacelies pāri visu cilvēku uzslavām, un lai miers ir Taviem uzticīgajiem kalpiem un gods Dievam, visu pasaulu Kungam.

LAI SLAVA TEV, ak Kungs, mans Vismīļotais! Dari mani nelokāmu Tavā Lietā un liec, lai mani pieskaita tiem, kas nav pārkāpuši Tavu derību, nedz sekojuši savu tukšo iedomu

dieviem. Ļauj man sēsties patiesības sēdeklī Tavā tuvumā, dāvā man savas žēlastības zīmi un ļauj man pievienoties Taviem kalpiem, kuriem nav nekādu baiļu un kuri netiks iegrūsti postā. Nepamet mani vienu, ak, mans Kungs, un neliedz man atzīt Viņu, kas ir Tevis paša Izpausme, un nepieskaiti mani tiem, kas ir norobežojušies no Tava svētā tuvuma. Pieskaiti mani, ak, mans Dievs, tiem, kam dāvāta priekšrocība skatīt Tavu daili un kas par to tā priecājas, ka viņi to nemainītu pat mazu brīdi no šīs priekšrocības pret debesu un zemes valstību varu vai pret visu radības sfēru. Apžēlojies par mani, ak Kungs, šajās dienās, kad Tavas zemes tautas ir smagi kļūdījušās un piešķir man, ak, mans Dievs, visu, kas Tavās acīs ir labs un pienācīgs. Tu, patiesi, esi visuspēcīgais, žēlīgais, devējs, vienmēr piedodošais.

Neļauj, ak, mans Dievs, mani pieskaitīt tiem, kuru ausis ir kurlas, acis – aklas, mēle – mēma un sirdis – nesaprotošas. Atbrīvo mani, ak Kungs, no nezināšanas uguns un savtīgām vēlmēm. Ielaid mani savas pārļaicīgās žēlastības izplatījumā un apbalvo mani ar to, ko Tu esi lēmis saviem izredzētajiem. Tev pieder vara darīt visu, ko vēlies. Patiesi, Tu esi palīgs briesmās, pašpastāvošais.

AK, MANS Dievs, ak, mans Kungs, ak, mans Pavēlniek! Es lūdzu Tevi piedot man par to, ka tiecos pēc citiem priekiem, nevis pēc Tavas mīlestības, vai pēc cita mierinājuma, nevis pēc Tava tuvuma, vai pēc citām izpriecām, nevis pēc Tavas labpatikas, vai pēc citādas esamības, nevis kopības ar Tevi.

TU REDZI, ak, mans Kungs, Manu mājokli šo kalnu vidū, un Tu esi liecinieks Manai pacietībai. Patiesi, Es neesmu vēlējis nekā cita kā tikai Tavu mīlestību un to cilvēku mīlestību, kas mīl Tevi. Kā gan lai Es cildinu Tavu mirdzošo daili, zinot, ka esmu niecība Tavas godības mājokļa pakājē? Tomēr vienatnes

skumjas un vientulība liek Man cildināt Tevi ar šo lūgšanu, jo varbūt tad Tavi uzticamie kalpi sadzirdēs Manas žēlabas, aizlūgs par Mani Tavā priekšā un Tu par savas laipnības un labvēlības zīmi visžēlīgi atsauksies uz viņu lūgšanām. Es apliecinu, ka nav cita Dieva bez Tevis, jo Tev pieder vara, diženums, gods un spēks, ko neviens no Taviem kalpiem nespēj ne iztēloties, ne saprast. Patiešām, Tu pēc savas būtības paliksi vienmēr neizprotams visiem, izņemot Tevi pašu.

VAI IR vēl kāds cits, kas spēj grūtības novērst kā Dievs? Saki: Lai slavēts ir Dievs! Viņš ir Dievs! Visi ir Viņa kalpi, un visi seko Viņa pavēlei.

Piezīmes un atsauces

- 1 Tas ir vārda *Thamarih*, kas nozīmē „auglis”, pirmais burts. Shoghi Effendi savos rakstos atsaucas uz Báb kā Dieva secīgo atklāsmju koka augli (*Thamarih*). Sk. Shoghi Effendi vēstuli Austrumu bahājiešiem, kas datēta ar bahāju ēras 110. gada Naw-Rúz svētkiem.
- 2 Vienā no saviem vēstulrakstiem ‘Abdu’l-Bahá paskaidro, ka daži cilvēki pārprata šo apgalvojumu, domājot, ka minētā skola ir parasta skola, kurā māca bērnus, kas neprot ne lasīt, ne rakstīt, lai gan tas attiecas uz garīgu skolu, kas ir brīva no laicīgās pasaules ierobežojumiem. Savā grāmatā *Kitáb-i-Aqdas* Bahá’u’lláh piemin šo Báb vēstuli ar šādiem vārdiem:

Ak, visaugstākā spalva! Uz sava Kunga, debesu Radītāja, pavēli raksti vēstulrakstu un stāsti par laiku, kad Viņš, kas ir dievišķās vienotības Rītausma, nolēma doties uz pārlaicīgās vienesmes skolu, lai sirdī šķīstītie varētu gūt ieskatu, kaut vai adatas acs lielumā, tava visuvarēnā, vizīnošā Kunga noslēpumos, kas guļ paslēpti aiz šķidrūtiem. Saki: Mēs, patiesi, spērām soli iekšējās nozīmes un izskaidrošanas skolā, kad visa radība to vēl nenojauta. Mēs redzējām Viņa, Visžēlsirdīgā, sūtītos vārdus, un mēs pieņēmām Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, vārsma, kuras Mums atklāja Viņš [Báb], un Mēs klausījāmies, ko Viņš bija svinīgi apstiprinājis savā vēstulrakstā. Neapšaubāmi Mēs visu to patiešām piedzīvojām. Un uz Mūsu lūgumu Mēs piekritām Viņa vēlmei, jo, patiesi, Mums pieder vara, lai pavēlētu.

Ak, Bayán ļaudis! Mēs, patiesi, spērām soli Dieva skolā, kad jūs snaudāt, un, kamēr jūs gulējat ciešā miegā, Mēs izlasījām vēstulrakstu. Piesaucu vienīgo patieso Dievu! Mēs izlasījām vēstuli, pirms tā tika atklāta, kamēr jūs neapjautāt, un Mēs zinājām visu par Grāmatu, kad jūs vēl nebijāt pat dzimuši. Šie vārdi ir rakstīti pēc jūsu, nevis Dieva mērauklas. Par to liecina tas, kas slēpjas Viņa zināšanās, ja jūs piederat pie tiem, kas saprot; un to apliecina visuvarēnā mēle, ja jūs piederat pie tiem, kas apjēdz. Zvēru pie Dieva, ka jūs būtu mēmi no pārsteiguma, ja Mēs šo plūvuru paceltu.

Raugiet, ka dīki nestrīdaties par Visuvarēno un Viņa Lietu, jo, lūk, ar atklāsmes spēku Viņš ir parādījis starp jums, atklāsmē tik dziļā, ka tā apņem visas būtnes, gan pagātnes, gan nākotnes. Ja Mums šī tēma būtu jāaplūko, runājot Valstības iemītnieku valodā, Mēs sacītu: „Patiesi, Dievs radīja šo skolu, pirms Viņš radīja debesis un zemi, un Mēs iestājāmies tajā, pirms tika apvienoti un savīti kopā vārdi „Lai” un „top”. ”

(Bahá’u’lláh. *Kitáb-i-Aqdas*, K175-K177. Ulda Ābeltiņa tulkojums.)

- 3 Tas ir vārda *Thamarih*, kas nozīmē „auglis”, pirmais burts. Shoghi Effendi savos rakstos atsaucas uz Báb kā Dieva secīgo atklāsmju koka augli (*Thamarih*). Sk. Shoghi Effendi vēstuli Austrumu bahājiešiem, kas datēta ar bahāju ēras 110. gada Naw-Rúz svētkiem.
- 4 Korāns 3:47; sal. 36:82. *Korāns*. No arābu valodas tulkojis Uldis Bērziņš. Rīga: Neputns, 2011.
- 5 Irānas šahs no 1834. līdz 1848. gadam. – Redaktora piezīme.
- 6 1260. gads pēc islāma kalendāra (1844. gads).
- 7 Korāns 8:42.
- 8 Išfahán provinces gubernatora no 1840. līdz 1847. gadam Manúchihir Khán tituls, kas nozīmē „dinastijas balsts”. – Redaktora piezīme.

- 9 Vārda „Ĥín” burtu skaitliskā izteiksme ir 68. 1268. gads pēc islāma kalendāra (1851.-1852. gads) ir gads pirms Bahá’í atklāsmes sākuma.
- 10 Kaāba (*Ka’bah*) Mekā.
- 11 Sal. Korāns 4:119.
- 12 Mekas un Medīnas svēto pilsētu aizstāvja tituls, kas nozīmē „cēls” un ko piešķir pravieša Muḥammad mazdēla Ḥasan pēcnācējiem. – Redaktora piezīme.
- 13 T. i., Báb. – Redaktora piezīme.
- 14 Korāna 13. sūra.
- 15 „Pašpastāvošais ārpus vārdiem”. Komentārs par Korāna sūru „Jāzezs”. Vārdam „Qayyúm” ir tāda pati burtu skaitliskā vērtība kā vārdam „Jāzezs” arābu valodā. – Redaktora piezīme.
- 16 Korāns 3:182.
- 17 Sal. Korāns 19:40.
- 18 Sal. Korāns 17:88.
- 19 Sal. Korāns 2:285.
- 20 Sal. Korāns 3:51.
- 21 Sal. Korāns 14:4.
- 22 Sal. Korāns 68:42.
- 23 Sal. Korāns 7:63, 69.
- 24 Sal. Korāns 36:68.
- 25 Sal. Korāns 65:7; 94:5.
- 26 Sal. Korāns 8:43.
- 27 Sal. Korāns 2:205.
- 28 Sal. Korāns 4:49.
- 29 Sal. Korāns 12:20.
- 30 Šajās *Qayyumu l-Asmá’* rindkopās vārds „Qurratu’l-`Ayn” („Acuraugs”) ir attiecināts uz Báb.
- 31 Sal. Korāns 78:38.
- 32 Sal. Korāns 11:81.
- 33 Sal. Korāns 24:21.
- 34 Sal. Korāns 83:25–26.
- 35 Sal. Korāns 52:6.
- 36 Sal. Korāns 29:41.
- 37 Sal. Korāns 2:210.
- 38 Sal. Korāns 2:168–169.
- 39 Sal. Korāns 17:88.
- 40 Sal. Korāns 74:32–34.
- 41 Sal. Korāns 21:39.

- 42 Sal. Korāns 2:15.
- 43 Sal. Korāns 4:150.
- 44 Sal. Korāns 9:32.
- 45 Sal. Korāns 4:171.
- 46 Sal. Korāns 5:73.
- 47 Sal. Korāns 5:15–16.
- 48 Sal. Korāns 5:19.
- 49 Sal. Korāns 5:67.
- 50 Sal. Korāns 2:34; 38:74–78.
- 51 Sal. Korāns 7:71; 12:40.
- 52 Sal. Korāns 7:148; 20:88.
- 53 Sal. Korāns 7:187.
- 54 Sal. Korāns 4:1.
- 55 Sal. Korāns 10:49.
- 56 Sal. Korāns 10:15.
- 57 Sal. Korāns 10:32.
- 58 Sal. Korāns 18:44.
- 59 Sal. Korāns 11:118.
- 60 Sal. Korāns 6:10.
- 61 Sal. Korāns 3:178.
- 62 Sal. Korāns 33:72.
- 63 Sal. Korāns 6:92.
- 64 Sal. Korāns 11:86.
- 65 Shoghi Effendi tulko „Bayán” nosaukumu kā „Exposition” („Izklāsts”). Sk. Shoghi Effendi. *God Passes By* („Garām paiet Dievs”), II nodaļa. – Redaktora piezīme.
- 66 *Bayán* ir sadalīts daļās (*Váhid*) un nodaļās, uz kurām attiecas minētie skaitļi.
- 67 Korāns 8:45; sal. 33:41; 62:10.
- 68 Korāns 29:51.
- 69 Korāns 57:21.
- 70 Grāmatā *The Promised Day is Come* („Pienākusi apsolītā Diena”) Shoghi Effendi apstiprina, ka šo rindkopu ir atklājis Báb, runājot ar Dieva balsi.
- 71 Šī ir atsauce uz Quddús, „kurš *Persiešu Bayán* ir cildināts kā viens no svētcēlniekiem, ap kuru riņķo spoguļi, skaitā astoņi *Váhid*” (Shoghi Effendi. *God Passes By* („Garām paiet Dievs”), IV nodaļa).
- 72 Sal. Korāns 8:2.
- 73 Korāns 19:90.
- 74 1844. gada 22. maijs.

- 75 No Muḥammad paziņojuma, kas notika desmit gadus pirms Hidžras (viņa pārcelšanās no Mekas uz Jatribu), ar kuru sākas musulmaņu kalendārs.
- 76 Korāns 3:7.
- 77 Korāns 68:51.
- 78 Korāns 17:90-93.
- 79 Ar „nakti” ir domāts laiks starp divām dievišķām atklāsmēm, kad Patiesības Saule nebija redzama starp cilvēkiem. *Persiešu Bayán* Báb saka: „Nedariet tā, kā darīja Korāna ļaudis, jo, ja jūs tā darīsiet, jūsu nakts augļi būs veltīgi.” (II, 7)
- 80 *Kitáb-i-Asmá’* ir sadalīta daļās (*Váhíd*) un nodaļās, uz kurām attiecas minētie skaitļi.
- 81 Ar „nakti” ir domāts laiks starp divām dievišķām atklāsmēm, kad Patiesības Saule nebija redzama starp cilvēkiem. *Persiešu Bayán* Báb saka: „Nedariet tā, kā darīja Korāna ļaudis, jo, ja jūs tā darīsiet, jūsu nakts augļi būs veltīgi.” (II, 7)
- 82 Ar „nakti” ir domāts laiks starp divām dievišķām atklāsmēm, kad Patiesības Saule nebija redzama starp cilvēkiem. Báb saka *Persiešu Bayán*: „Nedariet tā, kā darīja Korāna ļaudis, jo, ja jūs tā darīsiet, jūsu nakts augļi būs veltīgi.” (II, 7)
- 83 „Viņš, kurš paceļas”. Sk. Shoghi Effendi. *God Passes By* („Garām pāiet Dievs”), IV nodaļa.
- 84 „Tas, kuru vada”. Sk. Shoghi Effendi. *God Passes By* („Garām pāiet Dievs”), IV nodaļa.
- 85 Šīs aizsardzības lūgšanas oriģināls ir rakstīts ar Báb roku piecstaru zvaigznes veidolā.
- 86 Attiecas uz Báb dzimšanas dienu 1235. gada pēc islāma kalendāra Muḥarram mēneša pirmajā dienā (1819. gada 20. oktobris).
- 87 Bībelē minētais ķēniņš Nimrods personificē valdnieku, kurš ir dumpīgs pret Dievu. – Redaktora piezīme.
- 88 Korāns 37:180–182.
- 89 Korāns 6:103.

„Es esmu mistiskā svētnīca,” šādi Báb pasludina savu stāvokli grāmatā Qayyúmu'l-Asmá, „ko uzcēlusi Visvarenā roka. Es esmu gaismeklis, ko nišā aizdedzis Dieva pirksts un licis tam spīdēt nemirstīgā krāšņumā. Es esmu tās dievišķās gaismas liesma, kas apspīdēja Sīnaju priecas vietā un gulēja apslēpta degošā krūma vidū.” „Ak, Qurratu'l-'Ayn!” Viņš iesaucas šajā pašā skaidrojumā, uzrunādams pats sevi, „Es atzīstu, ka Tu neesi neviens cits kā Diženais Paziņojums – paziņojums, ko pieteikuši debesu pulki. Es apliecinu, ka ar šo vārdu tie, kas riņķo ap godības Troni, ir vienmēr pazinuši Tevi.” (..) „Ja tā būtu Mūsu griba,” Viņš vēlreiz apstiprina, „Mūsu spēkos ir ar Mūsu atklāsmes viena vienīga burta spēku piespiest pasauli un visus, kas atrodas tajā, atzīt vienā acumirkļī Mūsu Lietas patiesību.” (..)

„Es esmu visa Izejas Punkts,” tā Báb vērsas pie šaha Muḥammad no ieslodzījuma vietas Máh-Kú cietoksnī, „no kura cēlusies visa radība. Es esmu Dieva vaigs, kura cēlumu nekas nespēj aizēnot, Dieva gaisma, kuras starojums nekad neaptumst. (..) Dievs ir izvēlējies ielikt debesu atslēgas Manā labajā rokā un visas elles atslēgas – Manā kreisajā rokā. (..) Es esmu viens no pirmatnējā Dieva Vārda stiprajiem balstiem. Tie, kas ir atzinuši Mani, ir uzzinājuši visu patieso un pareizo un sasnieguši visu labo un piedienīgo. (..) Viela, no kuras Dievs radīja Mani, nav māls, no kā visi citi ir veidoti. Viņš Man ir piešķīris to, ko pasaules gudrie nekad nevarēs saprast, nedz uzticīgie atklāt.” (..)

Shoghi Effendi. *The Dispensation of Bahá'u'lláh*, „The Báb”

ISBN 978-9934-620-16-4

9 789934 620164